نفس دی جنگ

از

توحید دے موتی

سلوک طریقت
تبرکات معرفت

عبادت ہے ایہو بالم نفس جنگ کرنا
نفس الٹ پڑھاندا بانیاں نی

مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ ○

نفس دِی جنگ

از

توحید دے موتی

لکھاری:

حضرت سائیں عبدالعزیز المعروف بابا بالم قادری قلندری نوشاہی عبداللہ شاہی

خلیفہ مجاز:

حضرت پیر سیّد عبداللہ شاہ صاحب طبیب روحانی حسنی والحسینی گیلانی قادری قلندری نوشاہی

جامعہ چشتیہ چوک فیصل آباد

نام کتاب : نفس دی جنگ از توحیدے موتی

لکھاری : حضرت سائیں عبدالعزیز المعروف بابا بالم قادری قلندری نوشاہی عبداللہ شاہی

ناشر، مرتب : محمد یونس چوہدری قادری قلندری نوشاہی عبداللہ شاہی

کمپوزنگ : حسن شبیر (مون)

اشاعت دوئم: فروری, 2015

ہدیہ :

تعداد : 1000

ملن دا پتہ : 1: فقیر اوئی نور الہدیٰ صاحبزادہ حضرت پیر سیّد ابرار حسن شاہ صاحب گیلانی قادری قلندری نوشاہی عبداللہ شاہی

سجادہ نشین

درگاہ حضرت پیر سیّد عبداللہ شاہ صاحب گیلانی طبیب روحانی سرکار

جامعہ چشتیہ چوک فیصل آباد

2: محمد یونس چوہدری قادری قلندری نوشاہی عبداللہ شاہی سجادہ نشین درگاہ بابا بالم قلندر سرکار

17 ۔ انفینٹری روڈ مصطفیٰ آباد لاہور

موبائل 0300-4290558

Web Mail:www.facebook.com/bababalumsarkar

twitter.com/bababalumsarkar

بِسمِ اللہ الرَّحمٰنِ الرَّحِیم۝

اسمِ پاک اللہ رحمٰن ورحیم دے جیہڑا سب تے مہربانی کرن والا اے

اَلحَمدُ لِلّٰہِ رَبِّ العٰلَمِینَ ۝

سب تعریفاں اللہ دے واسطے جیڑا سارے جہاناں دا پروردگار اے

لکھ لکھ حمدُ ثناءاُس خالقِ حقیقی نوں جیہڑا صبح توں لیکے شام تک تے شام توں لیکے صبح تک بنی نوع انسان نوں اپنے انعام واکرام دے نال نوازدا اے۔

==============

بلغ العلےٰ بکمالہ کشف الدجیٰ بجمالہ

حسنت جمیع خصالہ صلّو علیہ وآلہٖ

بزمِ پاک محمد صلی اللہ علیہ وسلم

لولاک لما خلقت الافلاک وفی روایۃً لولاک لما اظہرت الربوبیت

نہ پیدا کردا اے محبوب محمد صلی اللہ علیہ وسلم تے البتہ میں ظاہر ای نہ کردا اپنی ربوبیت نوں

یعنی تہاڈی خاطر ای دوّاں جہاناں نوں پیدا کیتا اے

==============

بزمِ پاک حضرت علیؑ کرم اللہ وجہہ

جانے یا علیؑ شاہِ مرداں

جہناں دسیاں اے راہِ مرداں

حیدر صفدرؑ حیدر صفدرؑ حیدر صفدرؑ

نفس پیغمبر ہادی رہبر ہادی عالم

خلقِ مجسم نورِ مکرم سیدِ سرور

مخزن حکمت شانِ عبادتِ

تاجِ عدالت کانِ سخاوت

ہیبتِ موسیٰؑ تقویٰ عیسیٰؑ اطاعتِ یحییٰؑ

عابدِ اکبر ساقیِ کوثر

حیدر صفدرؑ حیدر صفدرؑ حیدر صفدرؑ

==============

ایس کتاب نوں اسیں چوہدری محمد یونس صاحب دے وڈے صاجزادے علی ارسلان چوہدری دے ناں نال منسوب کرنے آں جیہڑے جولائی 2000 وچ اک حادثے اچ وصال کر گئے۔ اللہ تعالیٰ انہاں نوں جنت وچ جگہ دے۔

حضرت سیّد پیر ابرار حسن شاہ گیلانی قادری قلندری نوشاہی، عبداللہ شاہی

نوٹ:

نفس دی جنگ، کا یہ دوسرا ایڈیشن چھپوایا ہے پہلے ایڈیشن کا کچھ کلام شامل نہیں کر سکے اور کچھ کتابت کی غلطیاں بھی تھی جو کہ درست کر دی گئی ہیں اس کے علاوہ کلام میں قرآنی آیات اور احادیث مبارکہ کا اضافہ بھی کیا گیا ہے آیات اور احادیث مبارکہ کو کافی احتیاط کے ساتھ لکھا گیا ہے پھر بھی اگر کوئی کمی بیشی رہ گئی ہو تو اس کے لیے پیشگی معذرت طلب کرتے ہیں علاوہ ازیں زیر، زبر کا فرق ہو تو ہمیں اپنی قیمتی آراء سے آگاہ ضرور کریں۔

یہ کتاب میں نے اپنے پیرومرشد فقیر اولیٰ نور الہدیٰ صاحبزادہ حضرت پیر سید ابرار حسن شاہ گیلانی کے حکم و آمر سے مرتب کی اور چھپوائی ہے۔

بشکریہ:

محمد یونس چوہدری

============

پیش لفظ

تاریخ گواہ اے کہ تہذیبِ انسانی دے بدلاؤ وچ باقی عناصراں دے نال نال پیراں فقیراں دے عارفانہ کلام نوں وی اک خاص اہمیت حاصل رہی اے۔ انسانی عقل نے جس طرح سائنسی ترقی وچ نویاں راہواں کھولیاں نیں ایسے طراں مرشداں نیں وی معرفت دیاں بڑیاں سوکھیاں راہواں دسیاں نے جنہاں راہواں تے چل کے انسان اپنے رب نوں پاسکدا اے۔

ایس کتاب نوں لکھ کے چھپوان دا مقصد وی انسان دی عقل تے شعور نوں بیدار کرنا اے۔ ایس کتاب اندر خاص طور تے نفس جنگ دی شعری انداز وچ بحث کیتی گئی اے نفس تے روح دا جھگڑا، تے اللہ تعالیٰ دے نبی پاکؐ ول جان والیاں رستیاں دا روح پرور نظارہ پیش کیتا گیا اے۔ ایس کتاب نوں پڑھدے ہویاں تانوں بابا بلھےؒ شاہ، تے حق سلطان باہوؒ جئے عارفاں دی یاد تازہ ہو جائے گی جیڑا عارفانہ کلام سائیں عبدالعزیز المعروف بابا بالم قادری نوشاہی عبداللہ شاہی نے بڑی آسان تے سہل پنجابی وچ بیان کیتا اے۔

یاسر عثمان چوہدری
17۔ انفنٹری روڈ مصطفیٰ آباد لاہور
فون نمبر: 0300-4201868

==============

کجھ بابا بالم قلندر دے بارے

حضرت سائیں عبدالعزیز المعروف بابا بالم قادری قلندری نوشاہی عبداللہ شاہی

سن ولادت 1920ء وصال 2001ء

انسانی زندگی دے کمال دیاں مثالاں اولیاء کرام دے ہی حالاتِ قدسیہ وچ مل دیاں نے اولیاء کرام نہ صرف صاحبِ کرامت ہُندے نے بلکہ صاحبِ علم و عمل وی ہُندے نے، تقویٰ طہارت وی ایہناں نوں حاصل ہُندی اے جیہڑے دنیا نوں اپنی ہتھیلی اُتے ویکھ لیندے نے۔ قرآن وچ اللہ تعالیٰ فرماندے نے

الٓمّٓ ۝ ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِيْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝

ترجمہ: (الم) بے شک اس کتاب وچ کوئی شک نہیں، اور ایہ کتاب متقیاں واسطے ہدایت اے۔

ہُن ساڈا ایمان کامل اے کہ قرآن مجید اللہ پاک دی آخری کتاب اے جیہڑی اللہ دے حبیبؐ تے ساڈے آقا سرکارِ دو عالمؐ دے وسیلے نال ساڈے تک پہنچی ایس کتاب دا ہر مسلمان واسطے پڑھنا ثواب اے رحمت اے تے شفاء اے تے ہدایت اے ہن بندہ ایس نوں پڑھ کے تے رحمت شفاء تے ثواب حاصل کر سکدا اے پر ہدایت لین واسطے بندے نوں وسیلے دی ضرورت اے تے اونھوں ہدایت لین لئی ناطق قرآن یعنی انعام یافتہ ول جانا پیندا اے اے جیہڑا بندے نوں اپنی نظر کرم نال نواز دیندا اے بابا بالم وی انہاں ای متقی تے پرہیزگار درویشاں چوں اک درویش نے۔

میرے تایا سائیں عبدالعزیز المعروف بابا بالم ایس زمانے دے اُچے درویشاں

چوں نے اوسن 1920ء نوں ضلع گرداسپور تحصیل بٹالہ تے پنڈ قلعہ ٹیک سنگھ وچ پیدا ہوئے انہاں دے والد داناں مہر میراں بخش سی ساڈا تعلق آرائیں قبیلے نال اے۔

بابا بالم دی پیدائش دا قصہ ایس طراں اے مہر میراں بخش دے گھر شادی دے کئی ورے گزرن تک اولاد نہیں ہوئی تے او کجھ پریشان رہن لگ پئے انہاں دے پنڈ دے باہر اک بزرگ جھگی دے وچ رہندے سن اک دن مہر میراں بخش اپنے ٹبر نوں نال لے کے تے انہاں درویشاں دی خدمت وچ حاضر ہوئے تے اپنی عرض گذاری انہاں بزرگاں نے انہاں دے ٹبر نوں اپنے مٹی دے پیالے وچوں چار دانے کچے چاولاں دے دتے کئیا دھیئے اے کھالے تے انہاں دے ٹبر نے دانے کھا لئے تے انہاں بزرگاں نے مہر میراں بخش نوں فرمایا جا کا تیرے گھر ربّ دو پتر تے دو دھیاں دے گا۔ پتر دوئیں درویش ہون گے انہاں بزرگاں دی گل سچی ہوئی تے مہر میراں بخش دے گھر چار بچے پیدا ہوئے دو پتر تے دو دھیاں۔

سائیں عبدالعزیز سب توں وڈے سن تے فیر سائیں عبدالرحمان پیدا ہوئے دوئیں درویش ہوئے۔ ایتھے میں اس گل داوی ذکر کر دیاں کہ میرے پردادا مہر شہزادہ ہوناں نوں وی اک درویش نے دُعا دتی سی کہ تیرے کنبے چ ہر دوسری نسل چ اک درویش ضرور ہوئے گا شاید ایس دُعا دی وجہ توں ساڈے سارے کنبے نوں بٹالہ توں لے کے تے ہن تک بابیاں دا کنبا کہندے نے سائیں عبدالعزیز ہوناں نوں سکول داخل کرایا گیا لیکن انہاں دا پڑھائی ول ذرا وی دھیان نہیں سی تے۔ او پڑھائی چھڈ کے اپنے والد نال وائی بیجی کرن لگ پئے۔ تے کجھ عرصے بعد او لاہور نوکری لئی

آئے تے بیکو کمپنی وچ جدے مالک وی ساڈے بٹالہ دے سن ایس حوالے نال او بیکو وچ ملازم ہو گئے۔ اوس دے بعد انہاں دی شادی انہاں دے خاندان وچ کر دتی گئی۔ اک دن او اپنی فیکٹری دے کسے کم واسطے لاہور توں جالندھر گئے تے اوتھے انہاں نے اچانک حضرت سیّد عبداللہ شاہ صاحب نوں ویکھیا تے انہاں دے قدماں وچ بیٹھ گئے۔ تے انہاں نے بڑی عنایت کیتی تے انہاں نوں اپنا مرید کرلتا۔ تے فیر پاکستان بن گیا تے اجاڑے پے گئے پنجاب ونڈیا گیا ساڈا سارا کنبا میرے دادا مہر فروز دین دی سربراہی وچ ہجرت کر کے پاکستان آ گیا تے ایتھے آ کے پورا کنبہ تقسیم ہوگیا کیونکہ ساڈے پورے کنبے نوں اک جگہ تے زمین الاٹ نہیں ہوئی لیکن میرے دادا تے انہاں دے دوسرے چار بھراواں نوں ستیانہ چک نمبر 34 وچ زمین الاٹ ہوئی تے سائیں عبدالعزیز ہوناں نوں وی اوتھئی زمین ملی۔

سائیں عبدالعزیز ہوناں دے پیر و مرشد حضرت سیّد عبداللہ شاہ صاحب وی ہجرت کر کے پہلے ساہیوال تے فیر اوتھوں فیصل آباد مائی دی جھگی آ کے ڈیرا لا لیا سائیں عبدالعزیز ہوناں اپنے مرشد نال بے پناہ عشق کیتا جدی جھلک انہاں دے کلام وچ بہت جگہ سانوں ملدی اے۔

جیویں ۔۔

میرے گُر عبداللہ ساقی نوں مست بناونے آندے نیں

اکھیاں دے وچ اکھیاں پا کے بے خودی دے جام پلانے آندے نیں

گُر عبداللہ دے بلہاری

بالم جاوے سو سو واری

حضرت عبداللہ شاہ صاحب ہوناں نیں وی سائیں عبدالعزیز دے بڑا اکرم کیتا تے اونہاں نوں اپنی خلافت توں سرفراز فرمایا۔ نال ای بابا بالم دے ناں توں پکاریا۔ ایس توں بعد او سائیں عبدالعزیز دی بجائے بابا بالم دے ناں توں ای مشہور ہوئے۔ بابا بالم شروع توں ای پنجابی وچ شعر کہندے سن چونکہ خود لکھ نہیں سکدے سن تے ایس وجہ توں اونہاں دے پیر بھائیاں تے مریداں نے آپ دے شعر لکھنے شروع کیتے حضرت پیر عبداللہ شاہ صاحب بابا بالم دا کلام بڑے شوق نال سندے تے داد دیندے سن۔

بابا بالم ہوناں نے اپنے کلام وچ ربّ دے اسراراں نوں بڑے سوکھے تے نویکلے لفظاں وچ پیش کیتا اے۔ انہاں دا سارا ای کلام دل موہ لیندا اے۔

بابا بالم صاحب 1980ء وچ بیکو فیکٹری توں ریٹائر ہوگئے۔ تے اوس تو بعد انہاں سارا عرصہ اپنے مرشد دی یاد وچ گزاریا 1998 وچ آپ صاحب فراش ہو گئے تے میں کوشش کیتی کہ۔ ہسپتال وچ داخل کرا کے آپ دا علاج کرائیے مگر اوہناں سائیں لوکاں نے ایہ جواب دے کہ ٹال دتا کہ علاج دی ضرورت نہیں جنہیں بیمار کیتا اوہ دیکھ رہیا اے۔

شاید انہاں جیسے درویشاں بارے ہی علامہ اقبالؒ نے فرمایا:

قدرت کی عطا کردہ ہے یہ شانِ فقیری

حالات کے قدموں میں قلندر نہیں گرتے

گرتے ہیں بڑے شوق سے سمندر میں دریا

لیکن کبھی دریا میں سمندر نہیں گرتے

جتھے بہت سارے منن والے انہاں کول آوندے رہے تے خدمت کردے رہے حضرت پیر ابرار حسن شاہ صاحب وی اونہاں دے کول آندے رے، مگر حکم خداوندی سی کہ بابا بالم صاحب ایس جہان توں اپنے حقیقی ربّ نال ملاقات لئی چلے گئے۔انہاں دا مزار قبرستان حضرت میاں میرؒ صاحب وچ تعمیر کیتا گیا۔

بابا بالم دا مزار بناون وچ اوہناں دے پیر و مُرشد حضرت سیّد عبداللہ شاہ طبیب روحانی دے صاحب زادے حضرت سیّد پیر ابرار حسن شاہ صاحب نے بڑی دلچسپی نال رہنمائی فرمائی۔

حضرت سیّد پیر ابرار حسن شاہ صاحب خانوادہ اولیاء نال تعلق رکھن دی بنا توں قابلِ احترام تے ہیں مگر اوہناں دا اپنا ذاتی وقار وی خدا نے بہت بلند کیتا اے اور اوہ مخلوق خدا دی بے لوث خدمت واسطے ہر وقت تیار رہندے نیں۔ پیر ابرار حسن شاہ صاحب نے بابا بالم دا کلام اکٹھا کرن وچ تے ایہنوں ترتیب دین وچ بڑی مدد اور رہنمائی فرمائی اے، ایہناں کاوشاں دا ای نتیجہ اے کہ اَج اسیں بابا بالم دے کلام نوں کتابی شکل دین وچ کامیاب ہوئے آں۔ میرے تے بابا بالم قلندر سرکار نے خاصا کرم کیتا اے اپنے دربار دا خادم مقرر کیتا اے۔ مینوں ایہہ اعزاز حاصل اے کہ بابا بالم تے سائیں ایس پی دونوں میرے گھر آوندے سن، سائیں ایس پی تے بس اک ادھا دن رہندے سن مگر بابا بالم کافی دن میرے گھر رہندے سن اوہ اپنے آپ

وچ مگن رہندے سن بہت بولدے نہیں سن ، جدوں کدھے اوموڈ وچ ہوندے فیر تھوڑی دیرلئی محفل لگدی سی ، نالے بابا بالم صاحب دا کلام سنن دا موقع ملدا سی ۔ ایتھے میں بابا بالم دے چھوٹے بھائی سائیں عبدالرحمٰن داذکر وی ضروری سمجھنا واں ویسے تے اوہ بہت سادہ طبیعت سن مگر بابا بالم دی طرح بالکل خاموش نہیں سن بلکہ ساریاں نال گھل مل جاندے سن جدوی اومیرے گھر آندے دروازے وچوں ای حیدر صفدر حیدر صفدر دا نعرہ ماردے سن اوہ بڑے خوش مزاج تے نالے ملنسار سن۔

سائیں ایس پی صاحب خود فرماندے سی کہ میں دس پیر پھڑے سب دی بہت خدمت کیتی مگر سب نوں ایہوای کہیا کہ نہ مینوں اولاد چاہی دی اے تے نہ ہی دولت بس جوکجھ حاصل کرن دی مینوں تمنا اے بس اوہئی عنایت کرومگر دساں (10) پیراں نیں مینوں جواب دے دیتا کہ بچڑا جوکجھ تینوں چاہی دا اے اوہ ساڈے کول نہیں، ایس طرح میں بے مراد ہی واپس آ جاندا سی ۔ ایک دن وڈھے بھائی بابا بالم نے فرمایا کہ عبدالرحمٰن سب کجھ چھڈ تے میرے مرشد سیّد عبداللہ شاہ صاحب کول مائی دی جھگی فیصل آباد چلا جا تیرا کم اوتھے ضرور بن جائے گا۔ میں اتفاقاً کسے کم نال فیصل آباد گیا تے میں سوچیا کہ ایتھے پائی بالم صاحب دے پیر و مرشد ہیگے نے کیوں نہ اوہناں کول جایا جائے ، لہذا میں اگلے دن مائی دی جھگی اوہناں دے آستانے تے چلا گیا اوس وقت رات دے دس بج رہے سن میں اوتھے بیٹھے ملنگاں توں پچھیا تے اونہاں نے دسیا کہ بابا جی تے گھر چلے گئے نے تے ہن آپ صبح فجر دے وقت آون گے، میں ملنگاں نوں آکھیا کہ میں لاہور توں آیا واں تساں بابا جی نوں پیغام دیوا گر آ جان تے ٹھیک ورنہ میری قسمت ، فیر ایک ملنگ مینوں نال لیکے بابا جی دے گھر ول روانہ ہویا

اوس ملنگ نے دروازہ کھڑکایا تے اندروں آواز آئی کون؟ ملنگ نے دسیاں کہ لاہوروں ایک مہمان آیا اے۔ بابا جی نے دروازہ کھولیا، اوہناں نے اک ہتھ وچ کھونڈی تے دوسرے وچ لالٹین پھڑی ہوئی سی، اوہناں نے لالٹین میرے منہ دے کول کیتی تے آکھیا اوئے ایس پی توں ہن آیا ایں اسی تے بڑی دیر توں تیرا انتظار پہ کردے ساں، فیر اوہناں نے ملنگ نوں کہیا کہ ایس مہمان نوں آستانے تے بٹھاؤ اسی آرہے آں، اوسے رات سرکار حضرت سیّد پیر عبداللہ شاہ طبیب روحانی نے نظراں دے جام پلائے کہ اکو رات وچ ہی میرا کم بن گیا تے اوس دن ہی میں عبدالرحمٰن دی بجائے سائیں ایس پی دے ناں توں مشہور ہویا۔

تے فیر بابا جی نے آکھیا کہ سائیں ایس پی تہاڈے بابے نے ساڈھے بابے نوں 12 سال نچایا سی پر اسی تینوں اکو رات وچ ای پار کر دتا، شاید اوہناں دا اشارہ بابا بلھے شاہؒ دے ولے سی، کیوں کہ بابا بلھے شاہ سیّد سن تے بابا شاہ عنائیت آرائیں سی مگر ایتھے معاملہ ذرا الٹ ہو گیا کہ میں آرائیں تے مرشد سیّد نے۔

ایس کتاب نوں کمپوز کرن وچ میرے پتر یاسر عثمان چوہدری نے تے حسن شبیر (مون)، تے حافظ برہان عزیز نے میری مدد کیتی اے میں انہاں دا بہت شکر گزار آں۔

بابا بالم ہوناں دا عرس مبارک ہر سال عیسوی مہینے نومبر دی 14, 15, 16 تاریخ نوں اونہاں دے دربار شریف قبرستان حضرت میاں میر صاحبؒ تے ہوندا اے۔

تہاڈیاں دعاواں دا طالب

محمد یونس چوہدری قادری قلندری نوشاہی عبداللہ شاہی سجادہ نشین دربار عالیہ بابا بالم سرکار

17۔انفینٹری روڈ مصطفیٰ آباد لاہور۔

موبائل 0300-4290558

فقیر اولیٰ نورُ الھدیٰ: صاحبزادہ حضرت سیّد پیر ابرار حسن شاہ گیلانی صاحب

سائیں عبدالعزیز المعروف بابا بالم میرے والد گرامی حضرت سیّد عبداللہ شاہ صاحب طبیب روحانی دے چند پرانے تے نالے ذی مرتبہ مریداں وچوں اک نے۔ آپ اپنے مرشد نال والہانہ عشق کردے سن جدی جھلک سانوں آپ دے کلام وچ وی نظر پئی آوندی اے۔ اسیں چھوٹے ہندے ساں جدوں بابا بالم والد صاحب کول آن کے بیٹھدے سن تے اسی اوہناں دا کلام بڑے شوق نال سن دے ساں۔ والد صاحب اکثر لاہور بابا بالم دے کول آندے سن تے میں وی اوہناں دے نال آنداسی جدوں گڈی لاہور دے وچ داخل ہوندی سی تے والد صاحب کہندے سن کہ ابرار اپنا سامان دروازے کول کرلے، بابا بالم نیں گڈی بادامی باغ اسٹیشن تے نہیں جان دینی، فیر اوہئی ہوندا کہ گڈی اسٹیشن توں کافی باہر بابا بالم صاحب دے گھر دے سامنے رُک جاندی تے اسی اُتر جاندے ساں۔ اوہناں دا گھر تھوڑی دوری تے ای سی پنج منٹ دا راہ سی تے ایہہ اک واری نہیں بلکہ کئی واری ہویا سی۔

بابا بالم صاحب اج دے دور دے بڑے عظیم درویشاں وچوں نیں جنہاں نے اپنے کلام دے ذریعے بہت سارے معاشرتی مسئلیاں تے شریعت طریقت تے معرفت تے نہ صرف بحث کیتی اے بلکہ ایہناں مسئلیاں تے قابو پالین دے آسان طریقے وی دسے نے۔ بابا بالم بڑے محبت کرن والے درویش سن میرے نال وی بڑی محبت کردے سن انہاں نے اپنے عارفانہ کلام دے ذریعے ربّ دے اسراراں نوں بڑی خوبصورتی دے نال کھولیا ہن پڑن والے تے دے کہ انہاں اسراراں تے پہنچ دے نے یا نئیں۔

چونکہ بابا بالم خود لکھ نہیں سکدے سن جدی وجہ توں مختلف مریداں تے منن والیاں نیں آپ

دا کلام لکھیا۔ ایس وجہ توں تواڈا کلام بکھریا ہویا سی جنوں اکٹھا کرنا بہت مشکل کم سی مگر ایہ مشکل کم بابا بالم ہوناں دے بھتیجے محمد یونس چوہدری جنہاں نال بابا بالم ہونی بہت پیار کر دے سن دی کاوش دے نال اکٹھا ہویا نے چھپیا۔ بابا بالم ہوناں دا سارا کلام حق الیقین تے مشاہدے تے ہے اے حال دے درویشاں تے سدھے رستے ول اشارہ تے رہنمائی اے۔

فقیر اولیٰ نور الہدیٰ: صاحبزادہ حضرت پیر سیّد ابرار حسن شاہ گیلانی قادری قلندری نوشاہی عبداللہ شاہی وسجادہ نشین درگاہ
حضرت سیّد عبداللہ شاہ صاحب طیب روحانی
جامعہ چشتیہ چوک فیصل آباد

==============

نذرانہءِ عقیدت (منجانب :سائیں عارف)

شعر پڑھ کے بالم دے اے دل کہندا
اے کوئی روپ ہے یار مستانڑے دا

بالم رب دا پڑھ قرآن دسیا رمزحق دے سِر والی کھول چھڈی
ہیر رانجھے دا عشق مثال دس کے گل الف تے میم والی کھول چھڈی
رکھ سامنے ست گُر عبداللہ نوں بالم اصل گل تے ربّ دی بول چھڈی

بابا بالم خیر تیری دربار وچوں گھونگھٹ لاء کے مکھ وکھایا ای
حرف کڈھ کے شہر قرآن وچوں حیدر صفدر دا ورد کمایا ای
گُھنڈ لا کے الف تے میم اُتوں مُرشد ربّ دی سیج بٹھایا ای
گلاں دس کے عاماں تے خاصاں نوں گُر عبداللہ شاہ سمجھایا ای

==============

اِهدِنَا الصِّرَاطَ المُستَقِیمَ ○ (سورۃ فاتحہ آیت نمبر 5۔)

ڈنڈی

پنجاں ماشیاں دی میری بنی ڈنڈی چھیویں گھڑی آ نال پیار ڈنڈی
پنج پھل پا کے ڈنڈی تیار کیتی ایس ڈنڈی چوں گئی ہزار ڈنڈی
الحمد اللہ ربّ العالمین والی پھرن لبھدے بے شمار ڈنڈی
مستقیم توں بھل عزیز گیا پئے گئی بھل کے غیر دی یار ڈنڈی
جدوں ہو حیران میں ریاں کھڑا وقف کار اک راہ دا جائے ڈنڈی
اُوہدے ہو اگے میں عرض کیتی میں تے بھل کے پے گئیں آں ہور ڈنڈی
اُوس آکھیا آ فیر نال میرے سدھی جاندی اے ایہو دربار ڈنڈی
ایس ڈنڈی میں نت عزیز جانا کھڑ دی اے ایہو کول سرکار ڈنڈی
تیغ لا دی ہتھ وچ پھڑ کے تے قتل غیراں نوں کردا گیا ڈنڈی
گھوڑا تصور دا ذکر دی واگ دے کے عشق لے کے گیا دوڑا ڈنڈی
جیویں کڑک کے بجلی افلاک چڑھے ایویں لے گئی دسویں دیوار ڈنڈی
اوتھے عجب تماشا عزیز ڈیٹھا پیاں نکلیاں غیر مٹا ڈنڈی
اک ڈنڈی لاہوت چوں وچ ناسوت آوے اک ناسوت چوں جاوے لاہوت ڈنڈی
ڈنڈی باراں تے چوداں دی شان اعلیٰ چواں یاراں دی عجب مثال ڈنڈی
پنجتنؑ دے در تے عزیز کھڑ دی سخی سورمی سوہنی سلطان ڈنڈی
اک ڈنڈی میں عجب عجیب ڈِٹھی در علیؑ دے جو لجائے ڈنڈی

نبی ؐ شہر علم علیؑ ہے در اُوہدا — در علیؑ دے کھولیاں جائے ڈنڈی
پیر شاہ عبداللہ دے کرم سیتی — علم شہر دا سیر کرائے ڈنڈی
ایس ڈنڈی ہے عزیزؔ او جاندا — رہبر راہ دا جینوں لجائے ڈنڈی
جے کر پیا دے ملن دی طلب آئی — رہبر راہ والی کوئی لبھ ڈنڈی
اونوں جا کے سیس جھکا دیویں — نقشہ جانے سراپا دی جو ڈنڈی
اوتھوں نام دھیان توں لئیں اکھر — اگے نفی اثبات دی پائے ڈنڈی
بناں کلمے عزیزؔ سب بھنڈی — کلمہ تے یار دے ملن دی ہے ڈنڈی
کیتی بیعت نہیں جاہلاں نے نا کرن دیتی — وہم دوئی اے غیر دی گئے ڈنڈی
اے تے حوراں دے عشق وچ مرکے — اگے لبھی طریقت دی نہیں ڈنڈی
ایویں کیداں حقیقت سی کھل پینی — معرفت دی اگے ہے ہور ڈنڈی
گیا مر تے کفن عزیز دے کے — اونوں چک کے پے گئے نے گور ڈنڈی
مرن تھیں پہلے جیڑے مر چکے — پے گئے بغیر حساب دی او ڈنڈی
آئی موت نہ مر کے گئے جیڑے — گل پئی اے حساب دی کئی پنڈی
جدوں پھڑ کے سٹاف نے پھنڈ چاڑی — بھل گیا چلا کیاں تے عادت نہ گئی
صلہ عملاں دا ہر کوئی عزیزؔ لے کے — او ایس ڈنڈی تے او اُوس ڈنڈی

=============

اَنَا مِنْ نُورِ اللّٰہِ وَلِکُلِّ خَلْقٍ مِّنْ نُوْرِیْO (الحدیث)

نور

ایس گل اُتے اَسیں سارے ہاں پکے نور نبیؐ دا اللہ دے نور وچوں
ریاں یا محمدؐ وچ شک نا ہی ڈیٹھا عارفاں نے سینے طور وچوں
جگہ جگہ وچ رچیا مچیا اے چمکاں مار دا گل تے حور وچوں
اللہ وچ نبیؐ نبیؐ وچ اللہ اللہ بولیا خود حضورؐ وچوں
صورت وچ محمدؐ دے روح تیری عیسیٰؑ بنن دا سکھیا ای ول کتھوں
بالم جے نہ نبیؐ دا منہ لیندا بے صورتا سی کردا گل کتھوں
تے ملاں اُوس خدا دی کرے پوجا جدا منہ کن تے نہ نک ہووے
ہتھ پیر نہ جسم نہ جان جس وچ فائدہ کجھ نہیں بھاویں لکھ ہووے
چھی اللہ محمدؐ دی پئی ہوئی اے اک دوجا نہ کسے تو وکھ ہووے
ایویں کیداں پچھانیاں جائیں بالم وکھن والی جناں چر نہ اکھ ہووے

==============

قُلْ ھُوَ اللّٰہُ اَحَدْ ٭ (سورۃ اخلاص آیت نمبر 1)

الف

اک نقطہ دی الف دا ہونا — تے الف دا کل پسارا
لا وجود تے لِلّٰہ مکھڑا — گل میم دا چولا سارا
الف دے جلوے میم چ چمکے — نور چھڈے لشکارا
عزیزؔ جے پردہ میم نہ کردا — لیندا کیویں نظارہ
وے بس کر ملاں نہ پھول کتاباں — شاہی اکو جگ سارا
کِتے حاکم کِتے حکم کِتے محکوم پسارا — کِتے شاہ تے کِتے سخی کِتے منگن ہارا
عزیزؔ پھڑ لین چور نو جیہڑے — نئیں کھوج دا کر دے چارا
پتناں تے اُہو گیاں عشق جہناں ول دھایا — نٹھے جاندے وچ بال نیانے جد بانگ آوازہ آیا
حاجی چلے یار خریدن — بن کے پلے مایا
عزیزؔ او نہیں کدھرے جاندے — جناں دلبر دل چوں پایا
فرق ربّ تے گُر وچ نہیں ہوندا — بُت مٹی دا کدے بولدا ای نئیں
پنجاں بناں نہیں چھیویں دی گل ہوندی — چھیویں بنا توحید کوئی کھولدا ای نئیں
پیا پڑے تے نہ اے ہلدا نا بولدا اے — ہُندا اکول ایہدے ایہدے کول ناہی
عزیزؔ گراں نے مرتبے ست دسے — بنا گراں دے گنڈھ کوئی کھولدا ای نئیں

===============

فَاقۡتُلُوۡۤا اَنۡفُسَکُمۡ ؕ (سورۃ بقرہ آیت نمبر 54)

نفس جنگ

ایس قلبوت وچ دو بادشاہیاں وس دیاں نیں — تے بناں گُراں دے کوڑ کہانیاں نی
گُر ہووے کامل تے بیڑیاں تار دیندا — بے گُریاں دیاں رُڑھ جانیاں نی
جناں کسے نہیں گُرو دی بیعت کیتی — ماراں نفس دیاں اوناں کھانیاں نی
عبادت ہے ایہو باؔلم نفسِ جنگ کرنا — نفس اُلٹ پڑھاندا بانیاں نی
جنگ نفس تے روح دا ہو ریاں — اک دوجے اُوتے تیغاں تانیاں نی
غصہ نفس دی فوج دا سپہ سالار تے ابلیس وزیر بنیاں — تیغاں ظلم دیاں جناں چلانیاں نی
فوج روح دا صبر سپہ سالار تے عقل وزیر بن گئی — تلواراں صبر دیاں اگوں واہنیاں نی
وار نفس دی فوج دے روکنے نوں — ڈھالاں صدق یقین دیاں ڈھانیاں نی
فوجاں غصے دیاں غصے نال آن لڑیاں — تلوار صبر تھیں مار مکانیاں نی
چڑھیا جھوٹ جرنیل جو نفس دی فوج دا اے — چغلی حرص طمع چڑھ آنیاں نی
بغض حسد کینہ لوبھ موہ سارے — فوجاں ہور وی نال رل جانیاں نی
حملہ روح دی فوج تے آن کیتا — گلاں جھوٹھیاں دلاں وچ پانیاں نی
چڑھیا سچ جرنیل جو روح دی فوج دا اے — فوجاں سچ دیاں چڑھ آنیاں نی
چلی سچ دی جدوں تلوار باؔلم — تلواراں جھوٹھ دیاں ٹٹ جانیاں نی
چڑھیا کام جرنیل جو نفس دی فوج دا اے — فوجاں روح دیاں کام تڑ فانیاں نی

شوق شہوت دے توپاں وچ گھت گولے — فوج روح دے اُوتے چلانیاں نی
فوجاں روح دیاں وہم وچ پانیاں نی — جتھے کسے نوں طاقت نہیں پہنچنے دی
اوتھے وہم جا کے پا وہم دیندا — اے عادتاں اونوں بہت پرانیاں نی
چڑھیا یقین جرنیل جو روح دی فوج دا اے — فوجاں چڑھ یقین دیاں آنیاں نی
جتھے جنرل یقین نے بالم قدم رکھے — اوتھوں وہم نے بھاجڑاں چانیاں نی
دوئی چڑھ آئی نفس دی فوج ولوں — تے فوجاں دوئی نے آن اتاریاں نی
سدھ بدھ تے ہوش رہی نہ مولے مینوں — دھولاں دوئی نے جھیڑیاں ماریاں نی
ہو ہو دا ذکر وجود اندر — سٹاں دوئی دے سِر وچ لانیاں نی
دوئی دور کر کے سانوں رکھیا اے — لگ دوئی دیاں گئیاں جو بیماریاں نی
جدوں دو تھیں بالماں اک ہوئے — گلاں دوئی دیاں عشق جد ساڑیاں نی
چڑھیا غصہ جرنیل جو نفس دی فوج دا اے — نیزے برچھیاں سان چڑھانیاں نی
خودی تکبر، غرور تے کبر ہنکار سارے — فوجاں نال اُوہدے چڑھ آنیاں نی
حملہ روح دی فوج اُوتے آن کیتا — نیزے برچھیاں خودی چلانیاں نی
چڑھیا صبر جرنیل جو روح دی فوج دا اے — فوجاں صبر دیاں چڑھ آنیاں نی
جت ست تپ ہتھ نے للہ دی ضرب دے کے — سٹاں کام دے سر وچ لانیاں نی
سٹ للہ دی کام نے جھلنی نہیں — فوجاں کام دیاں نس جانیاں نی
فوج نفس دی قلعے دے وچ وڑ کے — تیر ترکشاں کفر چلانیاں نی
فوج روح نے صبر دے سٹ گولے — فوجاں قلعے وچ مار مکانیاں نی
قبضہ نفس دے قلعے تے کرن بدلے — فوجاں روح دیاں قلعے وچ ٹھانیاں نی

جد پھڑ کے نفس نوں زیر کیتا — صفاں ماتمی نفس وچ چھانیاں نی
متاں اپنیاں نفس نے چھڈ کے تے — متاں روح دیاں نفس اپنانیاں نی
حکم روح دا من کے چلے گا نفس گھوڑا — واگاں وطن ملکوت ول چانیاں نی
حکمرانیاں کرے گی روح نفس دے ملک اُوتے — تے کلمہ نفس نوں آن پڑھانیاں نی
کلمہ پڑھ کے تے نفس مسلمان ہونا — اُمتی نبیؐ دا فیر بن جاوناں نی
خلافت روح دی نفس تے جدوں ہوئی — خلیفہ جگ دا اُوس اکھوانا نی
کلمہ نفی اثبات دا یاں بالماں ہوئے وارد — درشن اپنے آپ دا پاوناں نی
جدوں نفس نے روح دی بیعت منی — فوجاں ہور وی بیعت نوں آونیاں نی
جھاڑو لا دا قلعے وچ آن پھرنا — فیر کفر نے بھاجڑاں چانیاں نی
فوجاں روح دیاں کام تو بچن بدلے — تصور شیخ دے وچ سمانیاں نی
تصور شیخ نو جناں پکا لیا — وار تہاڑ ہو کے موجاں مانیاں نی
ڈنکا دین والا بالماں وجناں ایں — بانگاں قلعے اندر مل جانیاں نی
تے مومن پڑھن نماز معراج والی — امام عشق نے آن پڑھانیاں نی
عشق امام عاشقاں ساریاں دا — گلاں گن توں پہلے پرانیاں نی
جناں اُوتھے سی عشق نماز نیتی — اتھے آن سمادھیاں لانیاں نی
جپ جاپا تے انحد جدوں مرے — فیر کھل تجلیاں جانیاں نی
جدوں عشق نے آن کمند پائی — راج چھڈ دتے سنے رانیاں نی
نا جان اُنوں نا بالماں جان انیوں — میں توں دیاں رُڑھ جانیاں کہانیاں نی
اوناں اپنا ربّ پہچان لیتا — نفس پہچانیاں جناں سیانیاں نی

جدوں نفس نے روح دی بیعت منی　　برائیاں ختم ہو جانیاں ساریاں نی

روح گرو تے نفس بن گیا چیلا　　چیلے پڑھنیاں گراں دیاں بانیاں نی

مکھن کڈ کے گھیو او کھاں گئیاں　　جناں دودھ چ پائیاں مدھانیاں نی

جناں نفس نوں جنگ وچ زیر کیتا　　سیجاں اوناں سہاگ دیا مانیاں نی

عبداللہ شاہ دا بالماں کرم ویکھو　　غوطے کھاندیاں پار لنگھانیاں نی

نفس جنگ کر کے لکھاں ولی ہو گئے　　زُہد الانبیاء کوئی سداوندے نی

معین الدین جو ہند کے ہوئے ولی　　داتا بالماں کوئی اکھواندے نی

گُر ہووئے کامل تے قائم نماز ہوندی　　قائم کرنی اے نماز بہت اوکھی

پنج ویلے مصلے تے کھڑے ہو کے　　پڑھ لینی اے بالماں بہت سوکھی

کریں کرم سائیاں ڈوبیاں تار دیویں　　تیرے کرم بناں کوئی تار سکدا نئیں

ہووے کرم تیرا تے سوا لکھ دا واں　　بناں کرم تیرے باآلم ککھ دا نئیں

===============

فَاَیْنَمَا تُوَلُّوْافَثَمَّ وَجْہُ اللّٰہِ ○ (سورۃ البقرہ آیت نمبر115)

تصویر

ہور کجھ وی نظر نہ آوندا اے — اکھاں سامنے رہندی تصویر تیری
مُکھ پھیر کے جدھر وی دیکھاں — ہر پاسے ای دِسدی تصویر تیری
نہ توریت، زبور، انجیل، قرآن ہُندا — جے نہ بولدی مُونہوں تصویر تیری
رکھی منی نہ ربّ رسول ہُندا — پیدا ہُندی نہ جے تصویر تیری
عرش فرش تے لا مکاں اندر — بنی ہوئی آخوب تصویر تیری
مسلمانی نہ رہی درکار سانوں — نظر کفر چوں آئی تصویر تیری
مندرا مسجداں نال وہار کی — بت خانے دے وچ پوجاں تصویر تیری
بھانویں گُر عبداللہ توں بن آیوں — نکلی شناخت وچ اوہئی تصویر تیری
تصویر وکھدیاں تصویر وچ گُم ہوگئی — فیر نور دی نکلی تصویر تیری
اُوس تصویر چوں ہوئی تصویر پیدا — او وی تصویر تیری ایہوی تصویر تیری
سبھے کارخانے ایس تصویر دے نے — کر دی ہر جاء کم تصویر تیری
بے صورت نوں صورت دی لوڑ پے گئی — صورت بن کے سارا جہان آیا
گیتا پوتھیاں وید گرنتھ بن گئے — ایسے تصویر چوں بالم قرآن آیا

===============

اَلْعِشْقُ نَارُ یُحْرِقُ مَاسِوَیٰ اللّٰہ ○ (الحدیث)

عشق روگ

عشق روگ دی نویں نویں بہار کڑے　　عشق روگ نا کسے دے وسدا اے

ماہی من دے مندر وچ وسدا اے

بند کیتے نو دروازے نے　　وچ دسویں آسن ساجے نے

پئے انحد آون آوازے نے　　جیویں تار تمبور وجائی دا

پیتا جام توحید الٰہی دا اے　　کیتا درشن ڈھولن ماہی دا اے

ہن خوف نہ ریا جدائی دا اے　　میں چیت دل ویکھا دلبر یار گڑے

عشق روگ دی نویں نویں بہار کڑے　　عشق روگ نہ کسے دے وسدا اے

ایس محل دے نو دروازے نے　　سارے کیتے بند کڑے

وچ سورج وچ تارے　　وچ چڑھ دا چن کڑے

جپ اور جاپا دویں مرے　　سُرتی ہوئی بلند کڑے

میم دے پردے اولے بہہ کے　　دل میرے نو کھسدا اے

عشق روگ دی نویں نویں بہار کڑے　　عشق روگ نا کسے دے وسدا اے

ماہی من دے مندر وچ وسدا اے

==============

لَولَاكَ لَمَا ظَهَرتُ رُبُوبِیّتی ○ (الحدیث)

تن ہے محمدؐ وچ ربّ بولدا لبھ لے توں ساتھی جیڑا ہے کول دا
اوہ نحن اقرب کہندا اے شاہ رگ توں نیڑے رہندا اے
مسجداں مندراں وچ پھریں ٹولدا الف لام میم والی کیوں نہیں توں گنڈھ کھول دا
باجھ گُراں دے نہیں کوئی بھید کھول دا کھدو کھول لیراں وچوں ایویں پھرے پھولدا
لبھ لے توں ساتھی جیڑا ہے کول دا تن ہے محمدؐ وچ ربّ بول دا
ایہو ای ہیگا ربّ جیڑا ہے کول دا ایہو ای ہیگا ساتھی تیرے کول دا
لا الہ دا کہنا منیاں ساڈا مذہب کی لگدا سالاہُو بھر پیالا خضرؑ وپیتا اساں آب حیاتی والا ہُو
نحن اقرب لبھ لیئے تے جھگڑے کل نبڑے ہُو لبھ لے توں ساتھی جیڑا ہیگا کول دا
اسم صفت دا پردہ پا کے جلوہ یار دکھائی دا لوکاں بھانے صورت بشریٰ سانوں روپ الٰہی دا
جنگل پھردیاں فریدا تیری اپھرگئی اومت اے تن من ربّ سچے دا حجرا توں اندر جھاتی گھت
کول وسدے دی تینوں خبر ناہیں جنگل بیلیاں وچ پھریں ٹولدا
نحن اقرب تے نہیں یقین تیرا کوڑا ککڑاں وانگ کی پھولنا ایں
لڑی سانواں دی ہیریاں نال جڑی آ ہیرے خاک دے وچ کیوں رول نا ایں
عبداللہ شاہ توں پُچھ لے پتہ بالم شاید ایہو ای ہووے جنوں ٹولنا ایں
باجھ گُراں دے نہیں کوئی بھید کھولدا تن ہے محمدؐ وچ ربّ بولدا
لبھ لے توں ساتھی جیڑا ہے کول دا

===========

ذٰلِکُمُ اللّٰہُ رَبُّکُمْ لَآ اِلٰہَ اِلَّا ھُوَ خَالِقُ کُلِّ شَیْءٍ فَاعْبُدُوْہُ وَھُوَ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ وَّکِیْلٌ ○ (سورۃ انعام آیت نمبر 102)

گُر

گُر کرپا دے میں بلہار اک واری نہیں سو سو وار
شاہ عبداللہ ست گُر پھڑیا باروں بند تے اندر ڈھونڈا
لبھ لیا میں لکیا یار گُر صورت دے میں بلہار
سسی اندر نیندر لُٹی میں ماہی دی سیجوں اُٹھی
اوہ روئے میں کھڑ کھڑ ہساں پنوں گھر وچ لبھ دی بار
یوسفؑ جانے نالے کھاوے بنیامین نہ جانے
یا یوسفؑ نے برقعہ لایا بنیامین پچھانے
پہن کے برقعہ میم دا آیا دلبر دی اے مرضی یار
آپے سسی آپے پنوں ہیر رانجھا بن آیا اے
جمع وچوں تفریق وچ آ کے کی کی رنگ وٹایا اے
نظر مار کے پچھانے بالم بھانویں بدلے روپ ہزار
گُر کرپا دے میں بلہار اک واری نہیں سو سو وار
چوکھٹ گُراں دی کعبہ سمجھ کے حج کرن نوں آئی دا اے
گُر صورت دی پوجا کر کر سجدے کر دیاں جائی دا اے
دل چوکھٹ وچ صورت گُر دی ہر ویلے نقش پکائی دا اے

گُر دی صورت جد پک جاندی کھل دا نور صفائی دا اے
وحدت دے دریا واں اندر مل جا کے نہائی دا اے
گُر صورت دا پہن کے برقعہ صورت وچ سمائی دا اے
یار دی خاطر کافر ہو گئے ہن کافر آکھوائی دا اے
کفر وچوں سانوں نظریں آیا رج رج کفر کمائی دا اے
کافر ہو کے کفر کمایا کفر کماندیاں جائی دا اے
راز کھلا گل سمجھ وچ آئی اسلام کفر چوں پائی دا اے
گُر عبداللہ ساقی بنیاں پی پی ہوش گوائی دا اے
ہوش گوا کے ہوش وچ آنا من مندر وچ جائی دا اے
بلھے شاہ توں پُچھ لو جا کے ست گُر کیوں منائی دا اے
گُر صورت نوں پڑھیا بالم ست گُر اللہ پائی دا اے
گُر صورت دے میں بلہار اک واری نہیں سو سو وار
ایس عشق دے سن لوکارے رانجھا ہیر لیئ مجھیاں چارے
سوہنی وچ چناں دے رڑھ گئی سسی تھلاں وچ سڑ گئی یار
بلھےؒ شاہ تو پچھ لو جا کے دیکھ لیا جس گُر آزما کے
اوہ گُر رُسیاہ تے رُس گیا یار
گُر صورت دے میں بلہار اک واری نہیں سو سو وار
جو نہ گُر نوں جانے اللہ اوہ کملا کھپدا جھلا
غیر نہیں کسے مکانوں آیا ایہو سارا اللہ ای اللہ

دل کردا اے سچ بولن نو گل میم مروڑی کھولن نوں

او سچ کہیا تے چڑھ گیا دار

گُر صورت دے میں بلہار اک واری نئیں سو سو وار

بے صورت بن صورت آیا میم دے برقعے مکھ چھپایا

کرم گراں دا ہویا جناں تے دیکھ لیا اوہنا جھاتی مار

گُر صورت دے میں بلہار اک واری نہیں سو سو وار

نا او کافر نا او مومن نا کوئی مذہب رکھاندا اے

مسجد دے وچ دیندا بانگاں مندر ٹل کھڑکاندا اے

کدھرے پھیرے مالا تسبیح کدھرے جنجوں بے شمار

جیڑا نحن اقرب کہندا اے شہ رگ تو نیڑے رہندا اے

اے صورت ہے بے صورت دی آپے ای اندر آپے ای بار

گُر عبداللہ دے بلہاری بالم جاوے سو سو واری

جس لبھایا لکیا یار

گُر صورت دے میں بلہار اک واری نہیں سو سو وار

==============

اِنِّی وَجَّھْتُ وَجْھِیَ لِلَّذِی فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ حَنِیْفًا○

(سورۃ انعام آیت 79)

ہر ساہ وچوں یار دا ناں نکلے موہوں گر عبداللہ کہنے آں
گُر شاہ عبداللہ دے ناں والا اسیں ورد پکاندے رہنے آں
گر ربّ ہوندا ربّ گر ہندا بنا گراں دے گنڈھ کوئی کھول دا ای نئیں
ربّ غصے ہوئے تے گر ملا دیندا گر غصے ہووے تے ربّ بول دا ای نئیں
وہم دوئی دا بھرم مٹا کے تے دواں نوں اکو کہنے آں
گُر شاہ عبداللہ دے ناں والا اسیں ورد پکاندے رہنے آں
تنہا حجرے وچ بہہ کے اسیں ہر دا نظارہ کر دے آں
دل چوکھٹ وچ صورت گُر دی ہر ویلے نقش پکاندے آں
سب ذات صفاتاں نوں چھڈ کے تے وچوں وہم دوئی نوں کڈھ کے تے
اسیں درشن یار دا کر دے آں جد لا کے سمادھیاں بہنے آں
اسیں پیریں گُر دی پینے آں اسیں گُر وچ گُر ہو رہنے آں
گُر عبداللہ شیشہ بالم منہ اپنا ویکھ لینے آں
گُر شاہ عبداللہ دے ناں والا اسیں ورد پکاندے رہنے آں

==============

صُمٌّ بُکْمٌ عُمْیٌ ۝ (سورۃ بقرہ آیت نمبر 18)

بالماںؔ چپ کر جا ناں بھید دلے دا کھولیں

بالماںؔ چپ کر جا چپ گُپ ہو کے وقت گزار

سچ کہیا تے پینی مار پر جھوٹھ ذرا نہ بولیں

بالماںؔ چپ کر جا ناں بھید دلے دا کھولیں

جے توں لبھنا یار پیارا نال چھیتی کجھ کر لے چارا

جنگل بیلے مول نا جاویں من مندر وچ ٹولیں

جے توں علم توحید دا پڑھنا نارِ عشق وچ پے جاؤ سڑنا

ٹھپ کے کتاباں اک پاسے رکھیاں کتاب اپنی جد کھولی

بالماںؔ چپ کر جا ناں بھید دلے دا کھولیں

ہر ہر جاء دا حال پچھاتا ہر بن دوجا ہورناں جاتا

او جد کھیل کے دیکھی آنکھ مچولی

ہر جاء گُر عبداللہ ٹولی ناں کجھ سنیں تے ناں کجھ بولیں

اِک وجود الف دا ڈیٹھا جد میم الف وچ گھولی

بالماںؔ چپ کر جا ناں بھید دلے دا کھولیں

==========

وَ فِیۡ اَنۡفُسِکُمۡ اَفَلَا تُبۡصِرُوۡنَ ○

(سورۃ الذّٰریٰت آیت نمبر21)

امر آمر دا ہر اک وچ بولدا اے
امر اپنے آمر نوں ٹولدا اے
امر آمر وچ آمر امر وچ
آپے آواز مارے آپے بولدا اے
امر آمر دونوں اک جان ہوندے
جدوں میم نوں الف وچ گھول دا اے
پتہ حقیقت دا بالماںؔ اودوں لگدا
جدوں اپنے آپ نوں پھولدا اے

==============

یَذْکُرُوْنَ اللّٰہَ قِیٰمًا وَّ قُعُوْدًا وَّ عَلٰی جُنُوْبِهِمْ ○

(سورة ال عمران آیت نمبر 191)

قتل دلیلاں نوں کرن بدلے
تیغ لا نوں لے کے چڑھی دا اے
وچ لا دے ہو کے لا رہنا
قتل ایسراں دے نال کری دا اے
ہر ہر ساہ وچوں ہُو ہُو نکلے
قائم ایداں نماز نوں کری دا اے
لا کے سن سمادھی نوں بیٹھ جاناں
ایویں من مسیت وچ پڑھی دا اے
جدوں اپنا آپ نہ رہے باآلم
سجدہ اپنے ربّ نوں کری دا اے

==============

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ ○

(سورۃ بقرہ آیت نمبر42)

دوہاں دیناں دی کربلا ونڈ پے گئی
جھنڈا اپنا اپنا پھڑی جاندے

دین یزید دا حکمران امیر ملاں لے گئے
دھوکا دین دے نال جو کری جاندے

نور العین حسینؑ شہید کر کے
اوہ ویکھ جمعہ یزیدیے پڑھی جاندے

بھونڈ گوئے دے بالماںؔ ویکھ مڑ گئے
پروانے شمع حسینؑ تے سڑی جاندے

دین حسینؑ دا ولی فقیر لے گئے
جیڑے موتی توحید دے رولدے نے

ایس ہستی موہماں دی نفی کر کے
بوہے لاہوت جبروت دے کھول دے نے

ذاتِ حق دے وچ فنا ہو کے
اناالحق والی بولی بول دے نے

پردہ دوئی دا بالماںؔ اٹھ جاندا
جدوں میم والی گنڈھ کھول دے نے

==============

فَاذْكُرُوا اللّٰهَ قِيَامًا وَّ قُعُوْدًا وَّ عَلٰى جُنُوْبِكُمْ ○

(سورۃ النساء آیت نمبر103)

غفلت چھڈ کے لے سنبھال دولت
تے دولت ساںواں دی ایویں گوانا ہیں

ہر ہر ساہ وچوں یار دا ناں نکلے
جیڑا جائے خالی او تیرا ساہ ناہیں

ہر ساہ تیرا نبیؐ ربّ دا اے
ایس ساہ دا کھاویں وساں نا ہیں

گن گن کے پائے نے ساہ تیرے
مک گئے تے آونا فیر ساہ نا ہیں

مالا ساںواں دی رات دن روے چل دی
نماز عشق دی ہوندی قضاء نا ہیں

ہُو ہُو دا ذکر وجود اندر ایویں ہونا ایہہ جسم فنا نا ہیں
تے ساہ دسویں دیوار چڑھا دینا بناں لا دے ہونا الہ نا ہیں
یارسامنے ہووے تے بالماںؔ ہووے سجدہ بناں یار دے سجدہ روا نا ہیں

==============

وَاتَّبِعۡ سَبِيۡلَ مَنۡ اَنَابَ اِلَیَّ ۝ (سورۃ لقمان آیت نمبر 15)

من والی دنیا کڈھ کے بار عاشق لٹ دے موج بہار
مذہباں والیاں پھائیاں لائیاں بھولیاں چڑیاں وچ پھسائیاں
ہتھیں چھریاں وانگ قصائیاں کھلاں لاندے وچ بازار
من والی دنیا کڈھ کے بار عاشق لٹ دے موج بہار
ہندو مسلم سکھ عیسائی انسانیت دے دشمن بھائی
سراں تے پھرن کتاباں چائی سورگ نرک دا دیندے ہوکا
ظلم دی ہتھ وچ پھڑی کٹار من والی دنیا کڈھ کے بار
مذہباں والے کرن پکار مذہب یار دی مول نہ سار
عشق آزاد ہمیشہ او یار سٹ تسبیح تے توڑ زنار
من والی دنیا کڈھ کے بار عاشق لٹ دے موج بہار
مندر مسجد چھڈ دے جانا دل چوکھٹ وچ ہے ٹکانا
لبھ لویں کوئی مرد سیانا اپنے اندر جھاتی مار
من والی دنیا کڈھ کے بار عاشق لٹ دے موج بہار

کدھرے کافر کدھرے مومن   کدھرے بِکدا مصر بازار
ہر ہر روپ وچ پھرے بہرو پیا   کدھرے فتویٰ کدھرے دار
من والی دنیا کڈھ کے بار   عاشق لٹ دے موج بہار
راہ عشق وچ جھکڑ جھلا   پیر پیر تے ہر اک بھلا
شاہ عنایتؒ مناندا بھلا   پیر بالم دا گُر عبداللہ
نظر کرم دی پیر جے پاوے   کھلن سب اسرار
من والی دنیا کڈھ کے بار   عاشق لٹ دے موج بہار
شمر یزید وی ایتھے رہندے   حق والے گل حق دی کہندے
باطل تیغ الار کے آیا   عاشق نے سر سجدے پایا
سر کٹواندیاں سی نا کیتی   دیکھ کے سامنے دلبر یار
من والی دنیا کڈھ کے بار   عاشق لٹ دے موج بہار

==============

قَلْبُ الْمُؤْمِنْ بَیْتُ الرَّحْمٰن ۝ (الحدیث)

ماہی اوس مندر وچ نہیں رہندا   ماہی من دے مندر وچ رہندا اے
اودوں غیر دی ہستی سڑ جاندی   جدوں بھانبڑ عشق دا مچدا اے
ماہی اوس مندر وچ نہیں رہندا   ماہی من دے مندر وچ رہندا اے
میں لبھ دا ساں جنگل بیلے   دلبر یار بکل وچ کھیلے

میں پتہ سجن دا پچھیا جس توں — اوہ مندر مسجد دسدا اے
مذہباں والیاں ربّ نہیں پایا — مندر مسجد مغز کھپایا
لوٹا تسبیح چک مصلا — مسجد مندر لبھدا اللہ
میں جانیاں کوئی ہور اے اللہ — گُر ملیا تے ہوئی تسلا
توڑ تسبیح تے پھوک مصلا — وہم دوئی سر ماریا کھلا
نحنُ اقربَ نکلیا اللہ — قرآن وی ایہو دسدا اے
جس نے اپنا نفس پچھاتا — اوس نے اپنے ربّ نوں جاتا
فیر انا الحق اوہ کہندا اے — اونوں خطرہ خوف نہ رہندا اے
جو بھید ماہی دا دسدا اے — اونوں دار تے چڑھنا پیندا اے
ماہی اوس مندر وچ نہیں رہندا — ماہی من دے مندر وچ رہندا اے
گُر عبداللہ بات بتائی — باآلم سن سمادھی لائی
تن من دی جد ہوش گوائی — ذات صفات نا رہ گئی کائی
میں نہ ریا تے آ گیا ماہی — ہستی دی رہی تار نہ کائی
وہم دوئی دا اٹھ نس دا اے — ماہی من دے مندر وچ رہندا اے

=============

فَادۡعُوا اللّٰہَ مُخۡلِصِیۡنَ لَہُ الدِّیۡنَ ۝

(سورۃ مومن آیت نمبر14)

سوکھا یار منایا نہیں جاندا　　ایتھے کافر بننا پیندا اے
کفر وچوں سانوں نظریں آیا　　یار کفر وچ رہندا اے
بُھل گئے وضو نماز دو گانے　　ہن نہیں چلدے کوئی بہانے
کعبے ولوں مڑ مڑ آوندا　　بت خانے جا جا بہندا اے
سوکھا یار منایا نہیں جاندا　　ایتھے کافر بننا پیندا اے
عاشق عاشق ہر کوئی کہندا　　سٹ عشق دی کوئی کوئی سہندا
جدوں عشق ہنیری چلدی اے　　نہ ککھ کلی دا رہندا اے
تاں ای گُر عبداللہ شاہ باکلم　　گل پتے دی کہندا اے
غیر دی ہستی جد سڑ جاوے　　ہر ویلے سامنے رہندا اے

=============

اَلْعِشْقُ ھُوَ النَّارَ اِذَاوَقَعَ فِی الْقَلْبِ یَحْرِقُ مَاسِوَیٰ الْمَحْبُوبْ۝

(الحدیث)

دور ہے مکہ دور مدینہ جلوہ گری لیے طور ہے سینہ
نگاہ عشق سے دور نہیں کیوں جلدا چراغ طور نہیں
جتھے قدم نبیؐ نے رکھے نیں اوتھے قدم نہ میرا آجائے
اے بے ادبی عاشق نوں منظور نہیں کیوں جلدا چراغ طور نہیں
ربّ ارنی پکارے موسیٰؑ جل گیا طور بے ہوش ہے موسیٰ
اے موسیٰ نہیں آزما کے دیکھ چراغ طور جلا کے دیکھ
اے جلوہ نبی دا نور نہیں کیوں جلدا چراغ طور نہیں
جتھے شمع محمدیؐ جلدی اے کون روکے گا پروانیاں نوں
پہلے شمع نوں جلنا پیندا اے اے پروانیاں دا قصور نہیں
اساں مسجد مندر کی کرنا اساں نفل نمازاں نوں کی پڑھنا
پروانہ شمع محمدیؐ جلدا اے اوہ لبھدا جنت دی حور نہیں
نہ فتویٰ لگے نہ دار چڑھے نہ منصور انا الحق کہے
سمجھ لوؤں اوہ منصور نہیں کیوں جلدا چراغ طور نہیں
گُر عبداللہ شاہ بات بتائی باآلم دے گل سمجھ وچ آئی
جو عشق نبیؐ وچ جلدا نہیں اوہ مجلس وچ حضورؐ نہیں
کیوں جلدا چراغ طور نہیں کیوں جلدا چراغ طور نہیں

=============

اَنَا اَحْمَدُ بِلَا مِیْم٥ (الحدیث)

لام الف تے میم دی جیہڑا الیند ا رمز پچھان زبور تورات انجیل نوں جانے نالے وید قرآن
کلمے دی جس رمز پچھانی کہہ دیوے اوہ کیہڑا اے
ہر روپ وچ وسدا جیہڑا اے
احد نے وچ وحدت آکے برقعہ میم دا پایا اے
انحد کولوں اگے جا کے للہ دی بولی بولدا اے
کہندا میرے بناں کیہڑا اے ہر روپ وچ وسدا جیہڑا اے
چار دیواراں چار عناصر حجرا خوب بنا کے چوواں ملکاں وچ کرے آبادی دکھو دکھ سجا کے
بت آدم دا بولن لگا اندر ڈیرا لا کے
جدوں خلافت نفس دی ہو جائے اپنی پوجا کراندا اے
روح دی فوج تے قبضہ کر کے اپنا حکم چلاندا اے
باطل دے تخت بیہہ کے فیر خدا اکھواندا اے
ابلیس وزیر آ حاضر ہندا جدوں کچہری لگاندا اے
موسیٰ نوں فیر آونا پیندا سچا ربّ بتاونا پیندا
نیل ندی وچ غرق کریندا اے جھوٹھا ربّ کدے نہیں رہندا
رب ارنی موسیٰ کہندا طور اتے جد جلوہ پیندا
طور کدے اے سٹ نہیں سہندا سدھ بدھ خبر نہ اوہ اپنی پاندا اے
کلمہ طیبہ کلمہ خبیثہ کے دو شجر ہیں صفتاں ہیں الگ الگ فعل ان کے جدا جدا صلے ہیں الگ الگ

وکھرا وکھرا عشق دوہاں دا لذتاں ہیں الگ الگ
کلمہ خبث کے دو شجر ہیں اوہ آکاس بیل بن بہیندا اے
جس رُکھ دے اتے پہ جائے اوسے نوں کھا لیندا اے
جے کامل مرشد مل جائے بآلم او اُتوں لا لیندا اے
جو بناوے محل ماڑیاں اوسے دا سب ویڑہ اے
تے اوسے دا ای سب جھیڑا اے ہر روپ وچ وسدا جیڑا اے

==============

اَللّٰہُ وَلِیُّ الَّذِیۡنَ اٰمَنُوۡا یُخۡرِجُھُمۡ مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِلَی النُّوۡرِ ○

(سورۃ البقرہ آیت نمبر 256)

لوکی آکھن ایہ نمازی نالے ایہ روزے دار
بھید اندر دا کوئی نہ جانے ، من وچ پاپ وسے بدکار
کر کے وضو نماز چا نیتی دل دلیلاں کردا اے
دل دے نال دلیل وچارے لوک کیہن اے پڑھدا اے
من پاپی نہیں آکھے لگدا نالے خریدے ٹبی بازار
لوکی آکھن ایہ نمازی نالے اے روزے دار
غیر ویکھنوں اکھ نہیں ہٹ دی کن چغلی ول جاندا اے
گھٹ تولنوں ہتھ نہیں ہٹ دے منہ توں رام رام کہندا اے
چوری تے بدکاری ولے ٹُر پیراں نال جاندا اے

مہاں پاپاں دی بن کے گٹھڑی سر تے بھار اُٹھاندا اے
کوئی اعضاء نہیں آکھے لگدا ، نفس ہلاؤندا اندر دی تار
جے کامل مرشد مل جاوے فیر ایہ مڑدا اے
نفی اثبات دا پانی دے دے اہیو ای پھل لاندا اے
نفس دیاں کل لذتاں ولوں کامل مرشد موڑ دیندا اے
نال مجاہدے سٹاں لاوے بند بند ایس دا توڑ دیندا اے
کامل مرشد جدوں مرید نوں کلمہ طیب پڑھاندا اے
انحد باجا سن بانسری آواز کناں وچ پاندا اے
دودھ ہووے تے دہی ہو جاندا جد مرشد جاگ لگاندا اے
رڑکیاں اُتے مکھن آندا کڑیاں کھویا اکھواندا اے
اے شجر دا پھل جو کھاوے معرفت لذتاں پاندا اے
مشاہدے وچ شناخت ہوندی فیر پچھانے یار نوں یار اے
عالماں والا چھڈ کے کلمہ ست گُر کولوں اے پڑھیندا اے
ایس موت نال سارے مردے موتوں پہلے مریندا اے
مر مر جینا تے جی جی مرنا موتوں مول ناں ڈر دا اے
گُر عبداللہ دے چل باآلم ڈیرے رکھ در رانجھے دا چھڈ دے کھیڑے
فیر ہیر رانجھے دی تے رانجھا ہیر دا
جد کلمہ عشق دا پڑھدا اے
عاشق پڑھن نماز عشق دی ہر ہر پاسے ویکھن یار

لوکی آکھن ایہ نمازی نالے ایہ روزے دار

روزے رکھیاں کجھ نہیں ہونا نہ کوئی پڑھیاں نفل نمازاں

مکے گیاں وی گل نہیں مکنی نہ کوئی ماریاں واجاں

مندر وڑیاں یار نہیں ملنا نہ کوئی سنیاں ساجاں

ناتیاں دھوتیاں پاک نہیں ہونا گرج اڑے نال بازاں

اندر نال پلیتی بھریا وہم دوئی تے غصہ نار

لوکی آکھن ایہ نمازی نالے ایہ روزے دار

پہلے جنگ نفس نال کریئے ہدایت والا ہادی پھڑیئے

دے کے لگام نفس تے چڑھیئے فیر کدے نہیں کردا انکار

اودھر جاندا جدھر کھڑیئے کام کرودھ تے خودی تکبر وہم نفس دا

جدوں خلافت نفس دی فوج دیوے سٹ ہتھیار

بت خانے چوں بت توڑیا نار ہو جاندی اے گلزار

لوکی آکھن ایہ نمازی نالے ایہ روزے دار

==============

اَلعِلمُ نُقطَۃُ ٥ (الحدیث)

چھڈ لفظ تے پھڑ لے معنیاں نوں لاندے لفظ نئیں کسے نوں پار گُڑے
ایہ معناں وچ اسرار گُڑے

اک سراپا اللہ اے سب اک دا ای نور تجلا اے
نا دوئی وچ واجاں مار گُڑے ایہ معنیاں وچ اسرار گُڑے

سمجھ سمجھ کے علم نوں پڑھ لے پڑھ لویں تے توں پار گُڑے
پڑھ دا کلمہ لوک ہنسائی دا ایویں مفت دا رولا پائی جاندا
جے راز نہ کھلیا معناں دا تینوں ملنا نئیں تیرا یار گُڑے
ایہ معناں وچ اسرار گُڑے

کِتے بندہ اے کِتے اللہ اے کِتے موسیٰ نور تجلا اے
کِتے موتوں مول نا ڈردا اے کِتے چڑھدا تختہ دار گُڑے

کِتے میں نہ ریا کِتے توں نہ ریا میں، میں نہ ریا توں، توں نہ ریا
ایہ عین اپنا مکھ ویکھے ایہ اپنا ای طلب گار گُڑے

ساڈا گُر عبداللہ سوہنا اے ، اے باآلم اللہ اللہ اے
ایہدا اللہ اکبر یار گُڑے اے معنیاں وچ اسرار گُڑے

==============

اِنَّ الَّذِیۡنَ یُبَایِعُونَکَ اِنَّمَا یُبَا یِعُوۡنَ اللّٰہَ ؕ

(سورۃ فتح آیت نمبر 10)

بھلا چاوناایں تے ملاں بیعت کر لے　　فیر وقت وہا کے روئیں گا توں
صورت شیخ وچوں اپنی دیکھ لئیں صورت　　جدوں اپنا آپ کھو جائیں گا توں
قلعے نفس نوں توڑ دیوے للہ دی ضرب دے کے　　قابو نفس اُتے ہو جائیں گا توں
مرن تھیں پہلے مر جائیں ملاں　　وارد حال جد کلمے دا ہو ویں گا توں
تیرے مرشد نے تیرا امام بننا　　جھنڈے مرشد تھلے کھلوئیں گا توں
او سے رُکھ دا کھائیں گا پھل باآلم　　جس رُکھ دے بیج نوں بوئیں گا توں

=============

مَنۡ عَرَفَ نَفۡسَہٗ فَقَدۡ عَرَفَ رَبَّہٗ ○　　(الحدیث)

خلافت اپنے آپ تے پہلے کری دی اے　　کفر اپنے وچوں مٹائی دا اے
تے کامل گُرو دی کریدی اے بیعت جدوں　　فیر مستقیم والے رستے جائی دا اے
ایس عشق سکول توحید اندر　　اکو الف دا سبق پکائی دا اے
بے تے دی چلدی نہیں پیش ایتھے　　میم الف دے وچ ملائی دا اے
ختم کر دیئے کبر ہنکار سارے　　پچھلا پڑھیا علم بھلائی دا اے
3 6 0 بتاں نوں توڑ کے تے　　فیر چخا نمرود دی جائی دا اے
پہلے اگ ہندی فیر گلزار ہو جاوے　　جدوں وحدت دریا وچ نہائی دا اے
نال لا دے ہو الہ جانا　　درشن اپنے آپ دا پائی دا اے

خلافت اپنے آپ تے ہوجائے جدوں　　خلیفہ جگ دا فیر بن جائی دا اے
عبداللہ شاہ دے بالماں کرم سیتی　　میں توں دا بھرم مٹائی دا اے

==============

وَمَا الْحَیٰوۃُ الدُّنْیَا فِی الْاٰخِرَۃِ اِلَّا مَتَاعٌ ○

(سورۃ الرعد آیت نمبر 26)

گڈی نفس دی نوں طمع دی ڈور دے کے　　ہوا حرص دے وچ اُڑائی جاناں
مانجھا خودی تکبر والا لا کے تے　　لوبھ موہ دے ول وداٸی جاناں
ٹٹ جانی آں ظالماں ڈور تیری　　پیچا حق دے نال لڑائی جاناں
موسیٰؑ ڈوبے گا نیل دریا اندر　　فرعوناں خدا اکھوائی جاناں
بڑا خوش ہُنا کسے نال ظلم کر کے　　اوظلم اپنے ای نال کمائی جاناں
جو کجھ بیجناں ای اوہو وڈھ لینا　　پیلی واہ کے بیج جو پائی جاناں
کاہنوں ظالماں اپنے سڑن بدلے　　بالن دوزخاں دا آپ بنائی جاناں

=============

فَقَاتِلُوْا اَئِمَّۃَ الْکُفْرِ ○　　(سورۃ توبہ آیت نمبر 12)

کنبہ دین دی خاطر کُہا کے تے　　حسینؑ دین دا شاہ سلطان بنیاں
رتبہ گھٹ یزید نے نہیں پایا　　اوہوی ظالماں دا سلطان بنیاں
اکٹھے ہو کے سارے عالماں نیں　　کیتی بیعت یزید دے ہتھ اُتے
ابلیس آکے وچ مہمان بنیاں　　حکمرانیاں ہتھ یزید دے نیں

عالم تابع اوسدے وسدے نیں　　عاشق شرع محمدیؐ رکھ لیندے نیں
چڑھ کہ دار اُتے بالم ہس دے نیں　　ہس ہس کے عاشق گردن کٹاوَن دے نیں
شہادت یزید دے کھنڈ تھلے　　تو ویں بالماں گردن کٹا جلدی
سدا رہیے حسینؑ دے جھنڈے تھلے　　حسین امام اے عارفاں کاملاں دا
نالے عاشقاں پیاریاں متراں دا　　بیعت باطل یزید دی نہ کریئے
ایہ راہ قہر والی متاں قہر ہو وے　　بیعت شاہ حسینؑ دی کریں بالم
ایہ راہ انعام والا سدا خیر ہو وے

==============

اَلۡحَمۡدُ لِلّٰهِ رَبِّ الۡعٰلَمِيۡنَ ○　　(سورۃ فاتحہ آیت نمبر 1)

بودی رکھ کے مندر آوَنداں　　ہندو اپنا مذہب رکھاوندا
متھے اُتے تلک لگا کے　　بُتاں اگے سیس جھکا کے
نام رام دا سمرن لگا کے　　ہتھ وچ مالا گل وچ زنار
اکو دے نیں مذہب ہزاراں　　چڑھ کوٹھے میں آواز کی ماراں
کی آکھاں میں کہڑا اے
داڑھی مُوچھاں بٹے رکھا کے　　گل وچ لباس شرع والا پا کے
مسجد دے وچ پڑھے نمازاں　　اللہ اللہ مارے آوازاں
چڑھ کوٹھے آواز کی ماراں　　اکو دے نیں مذہب ہزاراں
کی آکھاں میں کہڑا اے

گرد وارے دے وچ جا کے داڑھی مُوچھاں کیس رکھا کے
کچھا کنگا تے کرپان کڑا برچھی سکھی نشان
سکھ دے معنی سکھیا لینی سچے گُر دی بہیہ کے بہنی
سازاں دے نال شبد سناندا پریم نگر دی انحد تار
اکو دے نے مذہب ہزاراں چڑھ کوٹھے میں آواز کی ماراں
کی آکھاں میں کہڑا اے

گُر عبداللہ ہے سیانا باآلم اجے ہے نیانا
گُر دے وچ گُر سماناں دوہاں تھیں ہو اکو جاناں
اکو دے نیں مذہب ہزاراں چڑھ کوٹھے میں آواز کی ماراں
کی آکھاں میں کہڑا اے

==============

وَاعۡتَصِمُوۡا بِحَبۡلِ اللّٰہِ جَمِیۡعاً وَّلَا تَفَرَّقُوۡا○

(سورۃ العمران آیت نمبر103)

گل نہ سنو ملانیاں دی فرقے بنائے ایہناں لڑن بدلے
وہابی ، شیعہ ، سنی تے دیو بندی وکھرے وکھرے ترجمے کرن بدلے
پیسے لے کے دنیا مروا دیندے قرآن عمل لئی آیا اے جاں پڑھن بدلے
جھوٹھے فتوے حسینؑ نوں لائے بالم پوجا اپنے نفس دی کرن بدلے
علم پڑھیاں دین جے ہتھ آوندا کدھے بیعت یزید دی کردے ای نا
دے کے سر شہادتاں پا لیندے خطبہ نام یزید دا پڑھ دے ای نا
پکے وانگ بلالؓ جے ہو جاندے کدے ظلم یزید دے توں ڈردے ای نا
باطل اگے نہ جے جھکدے بالم سر نیزے دی نوک تے چڑھ دے ای نا

==============

اِنَّ اللّٰہَ لَا یُغَیِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتّٰی یُغَیِّرُوْا مَا بِاَنْفُسِہِمْ ○

(سورۃ الرعد آیت نمبر11)

مسلمان ہے مانند ڈنگراں دی حاکم جناں دے اوتے حیوان آ گئے
پہلی پئے اوہ ڈنگراں نوں موڑ لیندے حاکم جناں دے اوتے انسان آ گئے
غیر قوماں نے دنیا بنائی جنت کھیلن واسطے دیکھو غلمان آ گئے
مسلمان اوہ بالمآں لد گئے نے جنگ جو جو اہل قرآن آ گئے
پیسے مگر دوڑ اے سب دی بن سپاہی شیطان دے گئے
اک دوجے دے ویری ہوئے بھائی نوں بھائی نہیں جان دے
چھڈ توحید پھیلاندے باطل بندے نہیں ربّ رحمان دے
اعتبار جما کے لٹن بالکم حوالے دین قرآن دے

==============

قُلْ ھُوَاللّٰہُ اَحَدٌ ○ (سورۃ اخلاص آیت نمبر1)

نیکی بدی نیں دو شجر وچے نور تجلا
رکھ برائیاں دا پٹ دیو فیر ایہو ای قل ہو اللہ
تلواراں دو میان وچ پیندیاں نہیں سر مار دوئی دے کھلا
نیکی بدی توں بالمآں لنگ اگاں جاوے بندہ بشر ملائک نہ اللہ
کھرچ میم تے رہے الف اکلا ایہو محض تجلا
اے ہن مطلب نبی نہیں ہیگا ایہو ہیگا اللہ

پنجتن پاک پنجاں وچ آیا ایہو قل ھو اللہ
تو نہیں عزیزا اوہی وہی ، وہی یہی اللہ اللہ

==============

اِنَّ اَوۡلِیَآءَ اللّٰہِ لَا خَوۡفٌ عَلَیۡہِمۡ وَلَا ہُمۡ یَحۡزَنُوۡنَ ○

(سورۃ یونس آیت نمبر62)

پنجتن کہن توں ڈر نہ یار سچ کہن توں ڈر نہ یار
شوق عشق ودھ گیا اگیرے لا الہ وچ لا لئے ڈیرے
الا اللہ دے جلوے پینڈے مارن چمکاراں اندر بار
پنجتن کہن توں ڈر نہ یار سچ کہن توں ڈر نہ یار
میم لام دا فرق پچھانا احد احمد نوں اکو جانا
الف نے سر تے پائی مروڑی میم دی پہن آیا دستار
پنجتن کہن توں ڈر نہ یار سچ کہن توں ڈر نہ یار
اول آخر ظاہر باطن وکھرے وکھرے نہ پکار
سوچن والے سمجھ لین گے اک محمدؐ مرتبے چار
پنجتن کہن توں ڈر نہ یار سچ کہن توں ڈر نہ یار

==============

ذٰلِكَ فَضۡلُ اللّٰهِ يُؤۡتِيۡهِ مَنۡ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ ذُوالۡفَضۡلِ الۡعَظِيۡمِ ○

(سورۃ الحدید آیت نمبر 21)

اسیں جتھے جا کے رہنا ایں   اوتھے کفر تے اسلام نہیں
اوتھے مسجد مندر گرجا نہیں   اوتھے مے خانہ تے جام نہیں
اوتھے عاشق تے معشوق نہیں   اوتھے طالب تے مطلوب نہیں
اوتھے لبستی بانگ صلاتاں نہیں   اے راہ گزر کوئی عام نہیں
اوتھے باکم گر عبداللہ نہیں   اوتھے ربّ رسول وجہ اللہ نہیں
اوتھے عشق ہناں دا ڈیرا نہیں   اوتھے دن چڑھ دا پینیدی شام نہیں
اوتھے صبح سویرا شام نہیں   اوتھے باکم تیرا میرا نہیں
اسیں جتھے جا کے رہنا ایں   اوتھے کفر تے اسلام نہیں

==============

وَلَوۡ شَآءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ اُمَّةً وَّاحِدَةً ○

(سورۃ ھود آیت نمبر 118)

ہندو دے گھر پیدا ہوندا   ہندو اوہنوں رام پڑھاندے
مسلمان پڑھاندے اللہ   آپو اپنا مذہب سکھاندے
مندر دے وچ رام رام   مسجد دے وچ استغفار
گُر عبداللہ دے بلہار   دوہاں ہتھیں لے جاندا پار
جدوں چاہے گُر تار ہلاوے   باکم فیض گراں کولوں آوے

نیکی بدی دے دو شجر نیں اک سجے اک کھبے جان
کافر مومن عمل سے یار گُر عبداللہ دے بلہار
اوتار پیغمبر رکھی منّی ایہدی دس آئے پہچان
جے تینوں ست گُر مل پئے دوہاں ہتھیں لے جائے پار
کافر مومن عمل سے یار گُر عبداللہ دے بلہار
نا کوئی کافر نہ کوئی مومن عمل سے کافر عمل سے مومن یار
پنج تت سب ہے سراپا چھیویں بنا نہ ہلے تار
جمع وچوں تفریق چ ہویا کثرت پہن لباس کھلویا
ستار جبار غفار قہار کافر مومن عمل سے یار
کثرت چھڈ وچ وحدت آیا اپنے باطن دا راہ پایا
دوہاں دے وچ جھگڑا پینا موسیٰ تے فرعون نے رہنا
ایس ناسوتی پنجرے اندر لکھاں دکھ تے سکھ ہزار
کافر مومن عمل سے یار گُر عبداللہ دے بلہار

==============

هُوَالْاَ وَّلُ وَالْاٰخِرُ وَ الظَّاهِرُ وَ الْبَاطِنُ ○ (سورۃ الحدید آیت نمبر3)

میرے گُر عبداللہ ساقی نوں مست بناونے آؤندے نیں
اکھیاں دے وچ اکھیاں پا کے بے خودی دے جام پلانے آؤندے نیں
میرے گُر عبداللہ ساقی نوں مست بناؤ نے آؤندے نیں
اکھیاں دے وچ اکھیاں پا کے مست نچانے آؤندے نیں
عبدالرحمٰن ، نصیر قادری چیک لا کے پیتی
نور محمدؐ ، بابا یونس گھٹ دوواں نہیں کیتی
ابرار شاہ تو پی پی جاندے بھولے شاہ ورتاؤندے نیں
میاں شریف تے رمضان باؤ نے چلوواں دے نال پیتی
رحمت علی رفیق ہونا نظر ملا کے پیتی
اوئے کئیاں پی لی جا جی شاہ توں بودے شاہ ورتاؤندے نیں
میرے گُر عبداللہ ساقی نوں مست بنانے آؤندے نیں
بالم ہوناں دی آگئی واری من مرضی دی پیتی
اوئے ساقی دا مے خانہ کھلا بھر بھر جام پلاؤندے نیں
میرے گُر عبداللہ ساقی توں مست بنانے آؤندے نیں
آسیوں پاسیوں کھبیوں سجیوں مست پروہنے آؤندے نیں
پیار دی ڈوری گل وچ پا کے کول بٹھاؤنے آؤندے نیں

مستی دے وچ پی پی نچن نعرے علیؑ دے لاوندے نیں
ستی سُریں ستار وجا کے راگ توحید دے گاوندے نیں
وجن ڈھول تے چھنکن کنگر و عاشق نچدے آوندے نیں
مستی دے وچ چھمبھر پاوندے چادر جدوں چڑھاوندے نیں
خالی جھولیاں بھر بھر کھڑدے منگتے جیڑے آوندے نیں
کوئی نہیں باکم خالی جاندا جو منگیا سو پاوندے نیں
میرے گُر عبداللہ ساقی نوں مست بناونے آوندے نیں
اکھیاں دے وچ اکھیاں پا کے بے خودی دے جام پلانے آوندے نیں

==============

اَنَا عَرَبٌ بِلا عَین ○ (الحدیث)

اَنَا اَحمَدُ بِلا مِیم ○ (الحدیث)

جو احد ہے وہی محمدؐ میرے دل وچ وڑ گیا چور گُڑے
جند ایسے فراق وچ رہی سڑدی اے ہور تے او کوئی ہور گُڑے
اے نقطہ غین توں لاونا ایں اینوں عین دے وچ ملاونا اے
ایس عین دی سیاہی نوں کر کٹھیاں وچ دوات دے پاونا اے
ناپاپی ریا نہ پنی ریا نہ شیعہ ریا نہ سنی ریا گیا نکل دوئی دا چور گُڑے
جد قطرہ سمندر وچ مل کے ہو قطرہ سمندر جاندا اے
نا سعد نا کوئی چور گُڑے

جند ایسے فراق وچ رہی سڑدی اے ہور تے او کوئی ہور گُڑے
اک نقطہ پر گھٹ سارا اے نا جس دا کوئی کنارا اے
اک نقطیوں کل پسارا اے نا اک بن دوجا ہور گُڑے
اک بحر حقیقت وچ وڑ کے تے مجاز دی بازی ہار دا اے
ہر ناں وچ واجاں دیندا اے ہر ناں چوں واجاں مار دا اے
کتے مجھن نوں کتے سمجھاون نوں کتے گُر عبداللہ شاہ بن کے گل بآلم دے کن پاون نوں
کِتے بلھے شاہ بن نچیا اے کِتے ست گُر بنے نچاون نوں
ہتھ شاہ عنایت دے ڈور گُڑے
جند ایسے فراق وچ رہی سڑدی ، اے ہور تے او کوئی ہور گُڑے

==============

وَابۡتَغُوۡا اِلَیۡهِ الۡوَسِیۡلَةَ وَجَاهِدُوۡا فِیۡ سَبِیۡلِهٖ لَعَلَّکُمۡ تُفۡلِحُوۡنَ○

(سورة المائدہ آیت نمبر 35)

انعمت راہ انعام والا، انعام پائے اونہاں
روزہ رکھ کے جیڑے نبھائی جاندے

روزہ رکھ کے جناں توڑ لیا
او لب کے یار گوائی جاندے

جناں چیلیاں نوں ملے پیر کامل
او وچھڑے یار ملائی جاندے

کھسی اوناں نوں ملی ولائیت بالم
جیڑے نچ کے یار منائی جاندے

شاہ عنایت ہور ہوندا تے ربّ ہور ہوندا
بلھلاؒ شاہ کنجراں دے گھر آوندا ای نا

خدمتاں کر کر نچناں سکھ دا ای نا
نچ نچ کے پیر مناوندا ای نا

جناں ربّ تے پیر نوں دو جاتا
کھوبے دوئی دریا دے جا کھبے

جھلا کملا اوس نوں سمجھ بالم
جیڑا پیر بنا ربّ ہور لبھے

==============

يَوۡمَ تَشۡهَدُ عَلَيۡهِمۡ اَلۡسِنَتُهُمۡ وَاَيۡدِيۡهِمۡ وَاَرۡجُلُهُمۡ بِمَا كَانُوۡا يَعۡمَلُوۡنَ ۝

(سورۃ النُّور، آیت نمبر 24)

ہتھ پیر تے کل اعضاء تیرے
دھوتے پانیاں نال اے چمکنے نہیں
اوہو چمکن گے جیڑے کل برائیاں توں دھوئیں گا توں
پچھتاویں گا دیکھ اعمال نامہ پیش حاکم دے ہوویں گا توں
ہتھ پیر گوائیاں دین گے فیر ہتھ نوں مار کے روئیں گا توں
اوسے شجر دا کھائیں گا پھل باآلم
جس شجر دے بیج نوں بوئیں گا توں

==============

وَقُل جَآءَ الحَقُّ وَزَهَقَ البَاطِلُ ط اِنَّ البَاطِلَ کَانَ زَھُوقًا ○

(سورۃ بنی اسرائیل آیت نمبر 81)

اے دنیا میدان کربلا اے ــــ جتھے حق تے باطل دا جنگ رہندا
باطل والیاں دی مدد کرے باطل ــــ حق والیاں دی مدد حق رہندا
جدوں تیغ ہلار کے آوے باطل ــــ عاشق صبر تھیں گردن جھکا لیندا
باطل اپنے وار توں ٹل دا نہیں ــــ عاشق ہس کے گردن کٹا لیندا
جدوں شہیداں نوں جنت دی ٹکٹ ملدی ــــ اوھوی دوزخ دا ٹکٹ کٹا لیندا
ہر کوئی اپنا اپنا صلا پا لیندا ــــ مقام دوواں دا دوواں دے سامنے ہندا
ایدھر تجلیاں نور دیاں باآلم ــــ اودھر اگ دے شعلے پا لیندا

==============

لَاصَلٰوۃَاِلَّا بِحَضُوْرِالْقَلْبِ ○ (الحدیث)

خراب گئی عمر اُوناں دی
جناں بیعت نہیں کسے دی کیتی
رکھے روزے تے پڑھیاں نمازاں
تے بھج بھج وڑے مسیتی
نفل نمازاں پڑھ پڑھ تھکے
عبادت نفس دی کیتی

جدے نال معراج ہونا سی
او عشق نماز نہ نیتی
ساقی دا میخانہ کھلا
کدے وصل شراب نہ پیتی
وحدت دے دریائی نہ ناتے
نہ مل مل لائی پلیتی
باجوں مرشد کامل باآلم
روڑھ گئی اے عبادت کیتی

==============

فَاذْكُرُونِيْٓ اَذْكُرْكُمْ ○

(سورۃ البقرہ آیت نمبر 152)

یاد پیارے دی بھل دی نہیں
جدوں یار اک جھلک دکھا دیندا
جھلک دے کے تے آپ چھپ جاندا
لمبے پینڈے جدائیاں دے پا دیندا
سوکھی ہوندی نہیں یار دی دید پاؤنی
بنیا مین دے وانگ تڑفا دیندا
جدوں جانیاں ہجر وچ جان چلی
برقعہ مکھ توں بالماں لا دیندا

جدوں اک واری برقعہ لا دیوے
فیر وہم خیال کی پیندا اے
رنگا رنگ ہزاراں برقعے
یوسف ہر برقعے وچ رہندا اے
جدھر دیکھاں یوسفؑ وسدا
سوندا اٹھدا بہیندا اے
جناں نہیں یوسف ڈیٹھا باکم
اوناں نوں شک عرش تے پیندا اے

==============

فَاِذَا سَوَّیْتُهٗ وَنَفَخْتُ فِیْهِ مِنْ رُّوْحِیْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِیْنَ ○

(سورۃ صٓ آیت نمبر 72)

سجدہ ربّ نوں روا نہیں کرنا سجدہ آدم نوں کر دے
جے ابلیس انکار نہ کردا کیوں طوق پیندا وچ گل دے
بن تصور شیخ دی صورت دل چوکھٹ تے دھر دے
نور کھلے جد باطن والا اوتھے عاشق سجدہ کر دے
کوئی گنگا کوئی مکے دوڑے پینڈھے کر کر مردے
کوئی مندر کوئی دوڑے مسیتی پوجا نفس دی کر دے
میم دے پردے ربّ وسیندا ابلیس جیئے ہتھ مل دے

عزیز زلیخاں جنگل ڈھونڈے یوسفؑ وسے وچ گھر دے
سجدہ ربّ نوں روا نہیں کرنا سجدہ آدم نوں کردے

==============

وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ ۝

(سورۃ الحدید آیت نمبر 4)

مذہب دی پھانسی گل وچوں لاء کے
ہُن عشق دی جوت جگائی دی اے
منزل عشق وچ دکھ چار دہاڑے
فیر کل آزادی پائی دی اے
حجاباں دے پردے سڑدے نے
جد عشق دی اگ مچائی دی اے
کم عشق دا غیر جلا دینا
رہ جاندا باقی اللہ اے
عشق بناں ربّ ملنا ناہیں
سر مار مذہب دے کھلا
وجہہ اللہ وچ جدھر ڈیٹھا ہر ہر پاسے اللہ
شیشے وچوں باآلم منہ اپنا ڈیٹھا اپنا نور تجلا

=============

وَفِیْ اَنْفُسِکُمْ اَفَلَا تُبْصِرُوْنَ ○

(سورۃ الذٰریٰت آیت نمبر21)

میں جد میم نوں پھولیا سی
تے گھنڈ میم دا مکھ توں چکیا سی
مڑ کے میم وچوں تیر ماردا سی
نشانہ اوس دا مول نہ اوگیا سی
جھلک دے کے تے آپ چھپ جاندا
عاشق ہجر فراق وچ سُکیا سی
نہ رات گذرے نہ چین آوے
غم یار دا کھا کھا مکیا سی
اکھاں رات دن دید نوں روندیاں سی
نیر اکھی دا کدی نہ سُکیا سی
عبداللہ شاہ نے سروں پھڑا دتا
برقعے میم اندر جیڑا لکیا سی

==============

غسل عاشقاں صادقاں دا

ایہناں دریاواں وچ ناتیاں بدن نہیں پاک ہوندا
وحدت وچ دریا دے نہائی دا اے
میل بدن تے ذرا نہیں رہندی
مل مل کے پلیتی نوں لائی دا اے
کدے نہائی دا اے کدی تری دا اے
کدی مار چُبی دور جائی دا اے
فیر ایسراں نال بالماں ہو جاندا
جیویں ماں دے پیٹ چوں آئی دا اے

================

وضو

اے وضو ہے عاشقاں صادقاں دا
تے نظر غیر ولے نا پائی دی اے
دل غیر ولوں کر صاف لینا
تے ہستی غیر دی گُل مٹائی دی اے
تے فیر عاشق دی ہندی نماز رہندی
تجلی کھل دی نور صفائی دی اے
پیر شاہ عبداللہ نے بالم معراج دی گل دسی
میم الف دے وچ ملائی دا اے

================

اسلام دے پنج بنے یعنی دروازے

پہلا بناں اسلام دا کلمہ طیبہ اے

دوسرا بناں نماز حقیقت دی اے

تیسرا بناں زکوٰۃ حقیقت دی اے

چوتھا بناں روزہ حقیقت دا اے

پنجواں بنا حج حقیقت دا اے

============

کلمہ حقیقت دا

کلمہ نال زبان دے پڑھی دا نہیں

ہستی لا دے وچ ہو کے لا رہنا

لباں بند زباں نہ کرے حرکت

فیر لا تھیں ہُو اللہ رہنا

انحد والے ساز بند ہُندے

نہ جپ تے نہ جپا رہنا

جدوں اللہ تھیں لِلّٰہ ہو جائے وارد

کدے بندہ تے کدے خدا رہنا

=============

کلمے دے جس معنے سمجھے　　سمجھ گیا اوہو اللہ نوں
ناطقِ قرآن نوں پڑھیا جس نے　　سمجھ گیا اوہو قل ھو اللہ نوں
کلمہ وارد ہویا جناں نوں　　سمجھے اوہو سیر اللہ نوں
ہر زمانہ اللہ باآلم　　عرش تے لبھنا اے اللہ نوں

==============

نماز

خودی تکبر دلیلاں نوں دور کر کے　　منہ کعبے ولے جدوں کری دا اے
دل مسیت تے ہے محراب متھا　　سامنے مرشد دی صورت نوں دھری دا اے
تاڑی لا کے شیخ ول ویکھی دا اے　　نہ کجھ سنی دا اے تے نا کجھ پڑھی دا اے
تے ہستی غیر دی بالماں جدوں مٹ جاوے　　فیر سجدہ اپنے ربّ نوں کری دا اے

============

اے نماز ہے عاشقاں صادقاں دی　　یاد یار دی دلوں نا بھلدی اے
سارا مال تے جان جہان سارے　　قیمت اجے نا یار دی تُل دی اے
ہر صورت وچوں یار دے پین جلوے　　ہر صورت ، صورت گُل دی اے
عبداللہ شاہ جے بالماںؔ ول دسے　　تے گنڈھ میم والی فیر کھلدی اے

============

روزہ کل برائیاں توں رکھیدا اے جھوٹ چھڈنا تے سچ بولنا ایں
اوس روزے دا ہندا نہیں کجھ فائدہ صبح رکھنا تے شام نوں کھولنا ایں
روزہ کل اعضاء دا رکھ کے تے وچوں اپنے آپ نوں پھولنا ایں
اے روزہ ہے بالماں عاشقاں صادقاں دا روزہ رکھ کے فیر نہیں کھولنا ایں

==============

روزہ

جناں نفس دے منہ لگام دتی — اوناں نفس برائیاں توں موڑ دتا
اوناں شام نوں روزے دا کھولنا کی — جناں نال برائیاں دے توڑ دتا
آکھے نفس پلیت دے لگ کے تے — کیتے کترے عملاں نوں روہڑ دتا
عبداللہ شاہ دا کھلا ہے فیض باکم — ٹٹے روزیاں نوں جناں جوڑ دتا

==============

زکوٰۃ

تن من دی دیکے زکوٰۃ ساری — ہستی لا وچ لا ہو جاندی اے
جدوں سن سمادھی دا راز کھلے — فیر گل سمجھ وچ آندی اے
فیر پردے دوئی دے سڑ جاندے — جد حقیقت سامنے آندی اے
دیپک کول چینا دے دھریا باکم — اودی چمک چمک مل جاندی اے

==============

حج

حاجی سو جو برائیاں توں رُک جاوے مکے جان دی اوس نوں لوڑ کی اے
چھڈ بدیاں نیکیاں وچ کھیلے ریندی عملاں دی اوس نوں تھوڑ کی اے
مرن تھیں پہلے جیہڑا مر جاوے حساب پچھنا اوس نوں گور کی اے
جیہڑا ربّ رسول نوں لبھ لوے اوس لبھنا بالماںؔ ہور کی اے

============

اَنَّمَا الْحَیٰوۃُ الدُّنیَا لَعِبٌ وَّلَھُوٌ ۝

(سورۃ اَلحَدِید آیت نمبر 20)

بھولا پنچھی

وے توں اُڈھ جا بھولیا پنچھیا ایتھوں اپنی جان بچا
ایتھے گھر گھر پھائیاں لگیاں تینوں لین ناموں پھسا
تیرا آہلنا عرش عظیم تے وے توں دیس قُدس دا شاہ
سر تاج پہنا تکریم دا تینوں کیتو نے بادشاہ
تو وانگ نمونے اپنے سر جیا آپ خدا
تینوں سجدہ کیتا قُدسیاں کوئی ادبوں سیس جھکا
چھڈ شاہی ملک دوام دی ہن قیدی بنیوں آ
ایتھے عاشق ہو گئیوں آن کے دل جیفہ تے لا
توں نوریوں خاکی ہو گیوں بیٹھوں بھرم گوا

ہُن اڈن جوگا نہ رہیوں تینوں کیتا حرص تباہ

اے دنیا گھر تکلیف دا غم درداں دی جاء

ایتھے جو آیا سو ماریا تیرے دل وچ کاہدا چاہ

ایتھے بول نا میٹھیاں بولیاں چپ کر جھٹ لنگھا

تیرے مگر شکاری موت دے کئی بیٹھے تاک لگا

جدوں دھون کڑکی آ گئی فیر نا جا سی واہ

تیری گردن چھری چلان گے تیرا دیسن خون وہا

تیر یاں نکیاں کر کے بوٹیاں وچ دین گے ہانڈی پا

تیرا بھن کباب بنان گے اجے ویلا ای اڈھ جا

ایتھے گھر گھر ڈاکو وس دے جناں خوف نا مول خدا

ایتھے ڈاکو پین دوپہر نوں تینوں کر سن مار تباہ

ایتھے عدل نا کردے بادشاہ ایہہ حاکم قہر خدا

ایتھے قاضی کھا کھا رشوتاں کئیں سولی دین چڑھا

ایتھے عمل نا اندر عالماں نالے زہد نا وچ فقہا

ایتھے صبر نا اندر صوفیاں گل تسبیح مکرریاہ

ایتھے رحم نا وچ نمازیاں ایہہ حاجی غضب الہ

توں ظاہری شکلاں ویکھ کے بیبا بہیں نہ دھوکا کھا

وے توں ویکھ نا بھلیں داڑھیاں ایہہ اندروں نہیں صفا

ایہناں دنیا ٹھگن واسطے کوئی متھے لئے گھسا

اے سجن تینوں جاپ دے او وچوں ای بد خواہ
ایتھوں جان بچا لے مور کھا تو دیس اپنے نوں جا
ایتھے چور اُچکے چوہدری جناں شرم نا مول حیا
ایتھے کھوٹا کھرا نہ ویکھدے پیئے وکدے اکو بھا
ایتھے پیو پتراں دیاں گردناں تے چھریاں دین چلا
ایتھے یار یاراں نوں مار دے کر کے ظلم جفا
ایتھے دھوکہ دے چیر دے او ذکریاؑ بے گناہ
ایتھے چاہڑن چرخہ خلیلؑ نوں او گل وچ پا کے پھاہ
ایتھے یوسفؑ کھوہ وچ سٹ دے ہتھیں آپ بھرا
ایتھے انھیاں کرن یعقوبؑ نوں چالی سال روا
ایتھے دند توڑ دے آن کے جناں شان لولاکؐ کما
نالے ماریا مولا مرتضیٰؑ کل ولیاں دا پیشوا
ایتھے زہر پلا کے حسنؑ نوں دیندے مار مکا
ایتھے ذبحہ کراہن حسینؑ نوں خنجر ہیٹھ لٹا
ایتھے بدر منور صورتاں قبریں دیندے پا
ایتھے سوہنے پھل گلاب دے گھٹے دین رُلا
ایتھے رنڈیاں ہون سوہاگناں اجے منوں نہ لتھا چا
ایتھے گانے بھجن والیاں رو رو مارن ڈھا
ایتھے پیر پیغمبر اولیا سب بستر گئے اُٹھا

ایتھے سدا نہ رہنا مورکھا اینوں آکھن دار فنا

ایہہ دیس بیگانہ کملیا ایتھے نہ دل اپنا لا

تینوں ساتھی پئے اُڈیک دے کدی مڑ وطناں نوں جا

تیرا لماں سفر مسافرا توں کلیاں پینا راہ

تینوں دیس نکالا دین گے سب مل کے بھین بھرا

ہُن ملکھاں ولے آن کے توں بیٹھوں وطن بھلا

ایتھوں چل عبداللہ چلئے ایہہ دنیا بے وفا

==============

سلوکِ طریقت

الف

اللہ نور نہیں کدے وی ہو سکدا　　وحدت مرتبہ نبیؐ دے نور دا اے
احدیت چوں وحدت دے وچ آیا　　وحدت وچ آنا کم حضورؐ دا اے
جلوہ جمالی کدی نہ طور ساڑے　　جل جانا کم ایسے طور دا اے
ساری گل نہ بالماںؔ کھول دیویں　　حد وچ آنا کم نور دا اے

==============

اینوں پتہ نہیں گھڑی نوں کی ہونا　　ہے کوئی ہور تار ہلان والا
ایہہ سدّیاں کسے دے جاندا اے　　حکم کسے دے نال آن والا
سونا جاگنا ایس دے وس ناہیں　　باہوں پھڑ کے کوئی اٹھان والا
پتلی کدی نہ عزیزؔ نچے　　تار کھچ کے کوئی نچان والا

==============

ایتھے کم نہیں نفل نمازاں دا　　ایتھے تار وچ تار ملائی دی اے
ایویں وانگ نہیں سپاں دے مست ہوندے　　ستاں سُراں دے نال وجائی دی اے
انحد والے ساز بند ہوندے　　جدوں نفی دی تار ہلائی دی اے
وچ سُن دے بالماںؔ سُن ہو کے　　فیر دید محبوب دی پائی دی اے

============

ابلیس سجدہ کرے نا کرے   توں سجدہ آدم نوں کر دے
جے ربّ تیرا تینوں کہندا   ربّ بندے وچ رہندا
پہن کے برقعہ میم دا آیا   عارف دیندے پھر دے ہو کا
جنے سجدہ آدم نوں کیتا   مومن شیشہ ربّ دا اوہ
دیکھ شیشے وچوں لیندا اے   پڑھ دیکھ قرآن نوں بالمؔ
او "نحن اقرب کہندا" اے

==============

اساں گل ابلیس دی نہیں منی   سجدہ پیر دے در تے کرنا اے
مکھ پیر دا اسم ذات اللہ   ایسے بھید قرآن نوں پڑھنا اے
جلوہ دیکھنا ہووے جے ذات ربی   سامنے پیر دی صورت نوں دھرنا اے
ایہو بالماںؔ سری بھگوان اللہ   ایسے بھید قرآن نوں پڑھنا اے

==============

اک من ویری اپنا دوجا وچ شیطان
تیجی ویری نیند اے جیڑی چین نہ دیندی لین
چوتھی ویری استری جنیں کھو لیا دھرم ایمان
پنجواں ویری کال و دھن جد نظر گئی آسمان
چھویں ویری موت اے جیڑی بیٹھی سر تے آن
اینیں ویری ہوندیاں بالماںؔ میرا کیویں روے ایمان

==============

اوہ مسلماناں کی مت نوں تیری ہو گیا　　بھوکا نفس تیرا کیوں رجدا نہیں
مال اپنا چھڈ کے دوجے دا کھائی جانا　　مسلمان دے پتر نوں اے سجدا نہیں
اے کم اے موذی منافقاں دا　　موذی کدے میدان وچ گجدا نہیں
پتر شیراں دے بالماں شیر ہوندے　　شیر کدے میدان وچوں بھجدا نہیں

==============

ایس آدم دا نا وسا کھاویں　　ہندو مسلم یا سکھ عیسائی ہووے
اودے ہتھاں تے پیراں دے لئیں بوسے　　عشق نبیؐ وچ جیڑا شدائی ہووے
چوگ کھلری ویکھ نا طمع کریں　　کیتے نفس نے پھائی نہ لائی ہووے
ایس شجر دے نیڑے نا جائیں باؔلم　　آدم وانگ نا کتے لہائی ہووے

==============

او مسلمانی دا پا محراب متھے
داڑھی شیخ دے وانگوں ودھائی جانا
حج کر کے حاجی دا بورڈ لانا
آکے مکر دا جال وچھائی جانا
سبحان اللہ دا ورد زبان اُتے
وٹے تکڑی وچ گھٹ پائی جانا
سیدھے پاسیوں چھری چلا باؔلم
پُٹھی چھری نال ای کھل لائی جانا

==============

ب

بھار چوری دا سر تے چکنا نہیں ۔۔۔ تے ناں چک کے گھر لیاوناں ایں
تے بھار ڈھو کے روزی کما لینی ۔۔۔ رزق حق ہلال دا کھاوناں ایں
تے جیہڑا اپنا بھار ناں چک سکے ۔۔۔ اودا چک کے گھر پچاوناں ایں
سر ربّ دی راہ کٹوا دینا ۔۔۔ باطل اگے ناں باگم جھکاوناں ایں

==============

بندگی ربّ دی چھڈ کے بندے دی کرو بندگی ۔۔۔ جے کر جنتاں دے وچ جاوناں ایں
حقوق العباد حقوق اللہ اُتے ہو جاوٗ پکے ۔۔۔ مسلمان جے تساں سداوناں ایں
جنے بندے دی بندگی توں انکار کیتا ۔۔۔ طوق اوسے دے گل وچ پاوناں ایں
گناہ ربّ نے اپنے بخش دینے ۔۔۔ گناہ بندے دے نے دوزخ لجاوناں ایں

==============

بے فائدہ کلام نوں بند کر دے ۔۔۔ نکلے سچ زبان دا زنگ نکلے
جو کجھ آکھیں اوہو ہو جائے ۔۔۔ جیہڑا سیف زبان دا بند نکلے
لباں بند زبان نہ کرے حرکت ۔۔۔ نہ کوئی تار تے نہ کوئی تند نکلے
تالو نال زبان عزیز جد لگے ۔۔۔ برقعہ چک مدینے دا چن نکلے

==============

بیڑی صدق یقین دی مار پیریں تے مستقیم والے رستے جائی دا اے
کند کوٹھا جے غریب دا ہووے بنن والا گارا پیراں دے نال بنائی دا اے
تے گٹھڑی مائی دی چک ٹرے جانا دکھ اسیراں دے نال ونڈائی دا اے
او سٹے کوڑا توں خبر نوں جا بالم ایہہ کم پیارے مصطفےٰؐ دا اے

==============

بد بوطمع دی نک وچوں کڈھنی آں نہ نک دے وچ بد بو روے
بیڑی حرص تے ہوس دی روہڑ دینی لا طمع دی آوندی خوشبو روے
رات دن جیہڑے ساہ آندے ہر ساہ اندر ہُو ہُو روے
ایسا ہُو اندر ہو جا مُحو بالم نہ غیر دی کوئی جُستجو روے

==============

پ

پنجیں روشن پنجاں وچ جلوہ تے پنجیں محض صفاتی
پنجاں تھیں ہر ذرہ روشن پا پنجاں وچ جھاتی
پنج نمازاں پنج تت تیرا پڑھ دے دن تے راتیں
کدھے عزیزؔ پنجیں غائب مقام لا ہوتی جاتی

==============

پاکستان وچوں مولوی کڈ دیو
پاکستان جے تساں بناونا ایں
فرقے بندیاں ساریاں بند کرو

مسلمان جے تساں سدوانا ایں
حقوق العباد حقوق اللہ اُتے
جے کر جنتاں دے وچ جاونا ایں
اک ہو کے اک دی کرو پوجا
جے کر بالماں کفر مٹاونا ایں

==============

پیوند اُتری کیوں ہویا کھٹا جیہڑی مالی نے کھٹی تے لائی ہوئی سی
مسلمان ہو منافق گیا تائیں پیوند اُتر گئی جو کلمے دی چڑھی ہوئی سی
بریاں لذتاں دے پیچھے چھڈ دتی دو لڑی رسی جیہڑی پھڑی ہوئی سی
ریتاں تتیاں تے بالم پڑھے کلمہ جدھی اکھ محمدؐ نال لڑی ہوئی سی

==============

پوجا نفس دی چھڈ کے ربّ دی کرو پوجا تلواراں دو میان وچ پیندیاں ای نہیں
حق تے باطل نے کٹھیاں نہیں رہنا جیویں سوکناں رل کے بہندیاں ای نہیں
اوناں اپنا دامن بچا لینا نال غیر دے جیہڑیاں کھیندیاں ای نہیں
سچے ربّ دی پوجا جو کرن بالم اوہ صورتاں دوزخ وہندیاں ای نہیں

==============

ج

جالی شرع دی مولوں بٹھایا قاضی
جیڑی پھائی امیراں نے لائی ہوئی آ
تے لوکاں سمجھیا کرن تقریر لگا
تے دنیا بھج کے ملاں ول آئی ہوئی آ
اوناں دوڑ کے رسی نوں کچھ لیا
دنیا پھائی دے وچ پھسائی ہوئی آ
پُٹھی چُھری دے نال کرن ہلال باؔلم
شرع قابو امیراں دے آئی ہوئی آ

==============

جنگ حق تے باطل دا ہو ریا　　تے حق اوتے باطل چھائی جاندا
غنڈا کسے دی نہیں پرواہ کردا　　عزتاں لُٹ لیندا سر لائی جاندا
ویکھ کلمہ محمدؐ دا پڑھن والا　　حلال سمجھ حرام نوں کھائی جاندا
جتھے عدل انصاف نہ رہے باؔلم　　اوتھے قہر خدا دا آئی جاندا

==============

جدوں سپاہی بنے ربّ دے　　تے مدد فرشتے کر دے سن
خشکی تے دریا کی ہویا　　پہاڑ نہ اگے اڑ دے سن
اوکھڑ جاندے سی پیر کافراں دے　　اوہ مسلمان جد لڑ دے سن

توحید پھیلاندے سن ربّ دی باآلم کافر کلمہ پڑھ دے سن

==============

جیڑا اپنے آپ تے ہویا عاشق او عمر حیاتی نوں روہڑ بیٹھا
ڈونگا دریا برائیاں دا وگدا اے بیڑا وچ دریا دے بوڑ بیٹھا
پوجا نفس پلیت دی کرن بدلے رشتہ ربّ رسول توں جیڑا توڑ بیٹھا
او ولی خدا دا بالماںؔ ہویا کامل جیڑا نفس برائیاں توں موڑ بیٹھا
سچے ربّ نوں جنے پوجیا اے او اپنے ربّ نوں پا بیٹھا

==============

جناں اپنا نفس پچھان لیا
او اپنا ربّ سیان دے نیں
جناں اپنا نفس پچھانیاں نہیں
او اپنے ربّ نوں جان دے نہیں
الف لام تے میم دے معنے او سمجھ گئے
واقف کار جو ناطق قرآن دے نیں

==============

جاگ سویرے جاگ لا لیئے
کھیڈاں وچ نہیں وقت گوائی دا اے
جاگ پانی نوں کدی نہیں لگدی اے
جاگ لا کے دودھ جمائی دا اے

اَدھی رات نا اٹھ کے دھو چاٹی
دودھ ویلے نال رڑکنا پائیدا اے
نیتاں لا دا لا پھیر دے پھیرا
بالماں مکھن کڈھ کے گھیو فیر کھائی دا اے

==============

جاندی واری کی بالماںؔ نال کھڑناں بالن دکھاں دا جیڑا لدی جانا
مسلمانی دا توں کی لگنا ایں ہتھوں عمل قرآن دا چھڈی جانا
چولا شرع دا پا کے کریں دھوکا سینے وچوں ای ایمان نوں کڈھی جانا
آکھے نفس پلیت دے لگ کے تے جڑاں نال کلہاڑے دے وڈھی جانا

==============

جس واسطے سی جنگ دا حکم دتا اوسے نفس نوں یار بنائی جانا
بھلا ایس نے تیرے نال نہیں کرنا توں آکھے نفس اندر کانوں آئی جانا
پوجا حق دی چھڈ کے باطل دی کریں پوجا زہر اپنے ہتھی کیوں کھائی جانا
اٹھ بالماںؔ ربّ نوں پوج لیے پوجا نفس وچ عمر ویائی جانا

==============

جال گئی سی جھلک یار والی
دھونی یار دے در تے لا بیٹھے
لوں لوں پکار دا اے ربّ ارنی

اسیں دید دی الکھ جگا بیٹھے
اک میں دوسرا یار میرا
جان وچ جدائیاں دے پا بیٹھے
میں توں دا مٹ گیا بھرم
بالمؔ جدوں دوئی دا بھرم مٹا بیٹھے

==============

جے کر قدر حسینؑ دی پچھنی آ — جا کے پچھ لے اودے پروانیاں نوں
جتھے شمع حسینؑ دی جلے بالم — روک سکدا اے کون پروانیاں نوں
ملانے کی شرع نوں جاندے نیں — ایہ تے نفس دی پوجا ہیں کرن والے
رحمت ربّ دی لٹ کے چور لے گئے — غنڈے اچکے تے دین توں مرن والے
شرع نبیؐ دی رکھ لئی عاشقاں نیں — ہس ہس کے دار تے چڑھن والے
شہادت ایہناں دے نہیں نصیب بالمؔ — ایہہ ہیں حوراں دے عشق وچ مرن والے

==============

ح

حال کی پوچھنا حالیاں دا
حال والا ای حال نوں جاندا اے
اک حال ہوندا اک کال ہوندا
پتہ کالی نوں اپنے کال دا اے

حال ہوئے وارد جے کر چل گذرے
مزا اوس نوں ہوندا وصال دا اے
ہستی غیر دی بالمآں جدوں مٹے
فیر ہر ولے حالی حال دا اے

==============

حسینؑ اپنی گل تے ریا پکا کنبہ کر بلا وچ کُہا دِتا
باطل اگے نہ سر جھکایا باطل اگے نہ سر جھکایا
سوہنی اپنے پک تے رہی پکی اونے پک نوں خوب نبھایا
کچے گھڑے نہ ساتھ نبھایا گل جاوے تے گل نہیں جان دتی
پک وانگ ابلیس دے رکھ بالم اک گل تے گردن کٹا سکنا ایں

==============

د

دل دے نال وچار کیتی چواں عناصراں دا کیداں میل ہویا
وگے ہوا تے مٹی نے اُڑ جانا اگ پانی دا کدے نہیں میل ہویا
جدوں چواں چ پنجواں آن ملیا چارے رل کے پنجاں دا کھیل ہویا
پنجے چھیویں دے نال موجود رہندے کیسا فاعل دا بالمآں فعل ہویا

==============

ڈ

ڈالیا سی جال مچھی والے
ناگ عشق دا آن کے لڑ گیا ای
اودے ڈنگ دی پھیل گئی زہر سارے
تن من تے کالجا سڑیا ای
بناں پیتیاں ای نشے دے وچ رہندے
نشہ جنوں پریم دا چڑھیا ای
او پٹیاں بالماں نہیں پڑھدے
عین شین تے قاف جناں پڑھیا ای

==============

ر

رے رنگ توحید دے رنگ ساقی
تیرا کرم ہو جائے میرا کم ہو جائے
اونوں رنگ توحید دا چاڑھ دینا
جیدے نال ساقی تیرا سنگ ہو جائے
ایسا رنگ توحید دا ، رنگ گوڑھا

جیڑا دیکھ لوے اوہ دنگ ہو جائے
دھوبی دھوئے تے رنگ نا دُھلے باآلم
ایسا چولا توحید وچ رنگ ہو جائے

==========

رُوڑھ دے خودی تکبراں نوں
طمع حرص دے روڑھ ہار وچ
ندی نالے سمندر ، دریا، وگدے
مچھ کچھ تے کچھو سنسار وچ
عرش فرش تے زمین آسمان سارے
سر سبز تے خشک پہاڑ وچ
جنوں بار تو بالماں لبھنا ایں
اوہو وسدا ای دلبر یار وچ

==========

راہ سدھا تے دِسدا اے پر سدھا ہو کے چل دا نہیں
برے کماں دے برے نتیجے فیر وی ویکھ کے ٹل دا نہیں
باجھوں مرشد انج ہوندا جیویں گیلا بالن بلدا نہیں
عین نوں غین نا دیکھیں باآلم پتہ گھڑی پل دا نہیں

==========

ربّ وچ ویرانیاں لبھ دا ساں لبھا بستیاں وچ وسدا ربّ
مَندراں مسجداں وچ میں ٹولیا سی لبھا ایس قلبوت وچوں ربّ
جناں گرُاں نوں ربّ کر جانیاں سی لبھ اوناں نے لیا ربّ
عرش فرش تے لا مکاں اندر شکل میم دی بن گیا ربّ
بے صورتا، صورتاں دھار آیا ہر اک صورت بن گیا ربّ
پہچان ربّ دی بالماںؔ اودوں ہوندی جدوں ربّ وچ ہو جائیے ربّ

==============

س

سور کھاوّناں کم اے سورے دا سور کھادیاں بڑا سواد آوے
سور وچ میت دے کوہ کھائیے نال بھری صرائی شراب ہووے
سواد وچوں سواد آوے مرے مرن توں پہلا سواد آوے
ورق ناطق قرآن دے کھول ویکھیں کتاب اپنی پڑھیاں سواد آوے
سیر سارے زمانے دی پھریں کردا سیر اپنی کرن دا سواد آوے
مقام وچ لاہوت عزیزؔ جا کے نہ ثواب تے نہ سواد آوے

==============

سدے عاشق تے جاوے معشوق کیویں بھلا مرتبہ معشوقی دا رہ سکدا
او لا انتہا جدھا کوئی نہیں کنارہ حادث ہو کے عرش تے بہہ سکدا
ہووے عاشق معشوق توں جدا کیویں اللہ مل کے محمدؐ وچ رہ سکدا
جے بنے دونوں جہان محمدؐ دی خاطر فیر محمدؐ ہی عرش تے بہہ سکدا
اک عرش اوتے اک فرش اوتے کون صدمے جدائیاں دے سہہ سکدا
عزیزؔ گھر والا ای گھر دے وچ جاندا اے گل زمانہ کہہ سکدا

==============

ش

شہر میں عشق دے جا وڑیا
لپھا مار کے عشق ساڑ دِتا
اک تڑپنے تے اک سسکنے دی
آرا دھر کے کنڈ توں پھاڑ دِتا
اک ہجر فراق وچ روڑھ بیٹھے
پھڑ کے کسے نوں دار تے چاڑ دِتا
نذرانہ عاشق دا لیندا سِر باآلم
فیر آ کے یار دیدار دیندا

=============

ط

طمع تے حرص نوں کڈ وچوں
اگاں بوٹا توحید دا گڈنا ای
کلہاڑا صبر یقین دا پا دستہ
رکھ دوئی دا جڑاں تو وڈنا ای
خودی تکبر تے غرور کبر ہنکار سارے
اوناں سبھاں نو من وچوں کڈنا ای
جھاڑو لا دا بالماںؔ پھیر کے تے
ویڑا اپنا صاف کر چھڈنا ای

==============

ع

عین و عین دسیندا اودوں جد غیر دی ہستی سڑ جاوے
فیر ہر ہر پاسے دسیندا اللہ جدھر مرضی اے سجدہ کر جاوے
تن من پلیتی اودوں لیندی جدوں دریا وحدت وچ تر جاوے
علم داعالم اودوں ہندا بالمؔ جدوں ایس کتاب نوں پڑھ جاوے

==============

غ

غیر قوماں قرآن تے عمل کر کے ساتھوں لنگ گیاں اگے
اسیں بدعت وچ پھس کے رہ گئے گلیں پا کے لمبے چگے
پڑھ کے علم تے مارن سیٹیاں منڈا پیچھے تے گُڈی اگے
غیرت والے غیرت کھاندے باآلم، بے غیرت نوں کی لگے

==============

ف

فرق عین تے غین وچ نہیں ہُندا پر نکتے غین بنا دِتا
راز نکتے دا سمجھ وچ آیا جد نکتہ گُر سمجھا دِتا
جیڑا غین سی عین ہو گیا او جد نکتہ دوئی مٹا دِتا
ایس نکتے دے ہیں حروف سارے نکتے بالماں الف بنا دتا

==============

ق

قلبی ذکر شروع جد ہوئے چھٹن مغز کھپائیاں
بھلن نفل نمازاں روزے قیدوں ہون رہائیاں
دل زندہ تن مردہ ہوئے خوف نہ روے جدائیاں
جاگ دا روئے یا سوتا باآلم آپے کرے پڑھائیاں

==============

ک

کامل گرو دی کرے جو بیعت بالم
اوہو یار دی سیج نوں جان دے نیں
اوناں توحید زمین آباد کر لئی
جناں عشق پریم دے کھوہ جُتے
پیر عبداللہ شاہ دے کرم تے ویکھ
بآلم جیہاں دے جاگ پئے بھاگ سُتے

==============

کام کرودھ کبر ہنکار سارے
شوق شہوت دے پنجے وچ پھڑیا ہویا اے
بناں مرشداں نہیں نجات بالم
بیعت کرن توں ملاں کیوں ڈریا ہویا اے
جناں کسے دی کیتی نا بیعت ایتھے
جھنڈے تھلے ابلیس دے کھلون گے اوہ
وقت گیا نہیں بالماںؔ ہتھ آناں
ہتھ متھے نوں مار کے رون گے اوہ

==============

کسے گُرو توں جا کے مت لے لے　　بغل وچ کیوں دشمن نوں لئی جاناں
ڈنگ مارنوں ایس نہیں باز آونا　　جنوں چرب نوالے توں دئی جانا
عاشق من مسیت چوں لبھ لیندے　　مندراں مسجداں ول کی وئی جانا
سچے ربّ دی بالماؔں کرو پوجا　　جھوٹھے نفس نوں ربّ کیوں کہی جانا

==============

کیوں نا نفس نوں برائیاں تو روک لواں　　بناں گُر کامل ایہنے رکنا نہیں
گُر دسدا اے نفس جنگ کرنا　　بناں جنگ کیتیاں ایہنے جھکنا نہیں
کیوں نا اپنا آپ گوا کے یار پالواں　　پینڈا دور دا اے ایہ مکنا نہیں
دیواں نفس دے منہ لگام باؔلم　　نہیں تے ڈنگ مارنوں ایس رکنا نہیں

==============

کناں نال نہیں غیر دی گل سننی　　پاویں گل اندر کناں راز ہووے
ہر پاسیوں کناں نوں بند کرناں　　سننا نہیں جو وجدا ساز ہووے
جیہڑے تر دریا وچ وجدے آ　　انحد دی آوندی آواز ہووے
جدوں سن سمادھی دا بالماؔں راز کھلے　　نہ ساز تے نہ آواز ہووے

==============

گ

گوپی چند نے فقیری پائی در در منگے آٹا
بوہے اگے جا کے صدا کیتی پچھیا پا دیو بھاٹا
چھوٹی رانی نے بول پچھاتا ہور کسے نہیں پچھاتا
جناں رانیاں دا خصم سی اوناں رانیاں نوں کہندا ماتا
جیبا تیری کی ہندا جاندا رانیاں نوں کہندا ماتا

==============

گردن اوناں دی باطل اگے جھک دی نہیں نفس جنگ تھیں جیڑے شہید ہو گئے
عاشق شاہ حسینؓ دے صبر تھیں ہوئے واصل زہدالانبیاء بابا فرید ہو گئے
اودھر عاشق ابلیس دے بنے قارون فرعون شداد بے دید ہو گئے
پوجا حق دی چھڈ کے جو باطل دی کرن پوجا ظالم ظلم تھیں بالکم یزید ہو گئے

==============

ل

لگام نفس دے منہ وچ دین بدلے کامل گرُو کوئی لبھ کے پھڑی دا اے
ڈھال صدق یقین تے لاتلوار پھڑ کے جنگ نفس دے نال رات دن لڑی دا اے
خرافاتیاں نفس جے کرن لگے لگام دے کے نفس تے چڑھی دا اے
کتاباں ٹھپ کے بالماں رکھیاں اک پاسے تے کتاب اپنی کھول کے پڑھی دا اے

==============

لا کے عاشق نہیں پیچھاں ہٹ دے
بھاویں ہو جان بیرے بیرے
دکھ درد مصیبتاں سہندے سر اوتے
پر رکھ دے قدم اگیرے
غیر دی ہستی جد سڑ جاوے
فیر دسدا ای چار چوفیرے
لا وچ لا نہیں باآلم لگدا اوناں تے
جناں دے لامکانی ڈیرے

==============

م

مسلمان تے سپ دے بچیاں نوں نال چُلواں دے دودھ پلائی دا نہیں
ایناں دواں دے نال پیار پا کے ڈنگ اپنے سینے تے کھائی دا نہیں
دور دور رہ کے سُکھی وَسی دا اے گھر سد کے ٹبر کھوائی دا نہیں
جان مال عزت بچاون بدلے نیڑے دواں دے بالماں جائی دا نہیں

==============

ملاں اپنی شرع نوں گھر لیجا | اساں نبیؐ دی شرع اپنائی ہوئی آ
بوٹے شرع نوں ذکر دا خون دے کے | جان تلی اُوتے ٹکائی ہوئی آ
خاطر شرع دی کنبہ کُہا دیتا | گردن کر بلا وچ کٹائی ہوئی آ
شرع رکھ لئی عاشقاں صادقاں نیں | بالم شرع لئی چھڑی لہائی ہوئی آ
ملاں توں کی شرع نوں جاننا ایں | گھوڑے نفس دے اوتے توں چڑھیا ہویا ایں
منہ نفس دے نہیں لگام تیرے | قلعے نفس اندر توں وڑیا ہویا ایں

==============

ملاں توں کی ربّ نوں جاناں ایں | جے کر اپنے آپ نوں جاندا نہیں
ایویں ربّ دی کیویں پچھان ہوسی | جے کر اپنا نفس پچھان دا نہیں
ایس قرآن نوں توں کی سمجھنا ایں | واقف کار جے ناطق قرآن دا نہیں
متقی پرہیزگار نہیں بالماں بن سکدا | واقف کار جے اہل عرفان دا نہیں

==============

میم ملانے تابع رہندے حاکم جیہڑا آوے
جھوٹھا سچا فتویٰ دیندے حاکم جو دوا وے
عاشق نوں سگوں مستی چڑھدی فتویٰ سینے لاوے
دین نبی دا جان نہیں دیندے بالم سر جاوے تے جاوے

==============

منافق نالوں کافر چنگا جیڑا وچ کفر دے رہندا
منافق کردا ہیرا پھیری ہر ویلے بدل دا رہندا
سو درجے ابلیس ہے بہتر گل کہیہ کے نہیں واپس لیندا
تے مسلمان اوہو ہندا باآلم جیڑا ربّ نوں ہی دیکھ دا رہندا

==============

مسلماناں توں سی سبق توحید دا دین والا ڈپو کاہنوں برائیاں دا کھو لیا ای
وٹے تکڑی دے وچ گھٹ پا کے سودا گاہک دا گھٹ کیوں تو لیا ای
چھابا لد کے آکھنا ایں جا بیبا گھٹ تو لن توں جیڑا بولدا ای
سچے گُرو توں سکھ توحید باآلم گندے کوڑے نوں کاہنوں پھولیا ای

==============

مسلمان نہ ہر اک نوں سمجھ بیٹھیں علاج عقل دا کتوں کرا کے ویکھ
کافر مومن چوپائے سب دِس بندے کسے گُرو توں عینک لوا کے ویکھ
بچے سپاں دے یار بنائی دے نہیں ساڈھی گل نوں ذرا آزما کے ویکھ
بندر سور کتے ریچھ نظر آوندے جھاتی قلب تے بالماںؔ پا کے ویکھ

==============

ن

نیوں لا کے سکھ نال سویں دا نہیں
لاؤنا عشق ہوندا بکھیڑا
نہیں تے پچھ لے رانجھے کولوں
جدوں ہیر نوں لے گیا کھیڑا
نہیں تے پچھ لے بلھے شاہ نوں
گھر کنجراں دے لایا ڈیرہ
چل بالماں وسیئے اوتھے
جتھے عشق نہیں پاؤندا پھیرا

==============

و

وا میں جاواں قربان اوناں توں
جنّاں نفس نوں گھوڑا بنا لیا
نفس نے کھبیاں چاڑیاں نے
زُہد کر کے نفس اپنا لیا
غوث قطب ابدال ہو گئے نے
مستقیم والا جنّاں نے راہ لیا

اوناں نے چوپے نے باؔلم پریم رس
پھل توڑ کے جناں نے کھا لیا

==============

ہ

ہتھ پیر تے اکھیاں منہ کن جیڑے ایہو سگے نے بھین بھرا میرے
میرے حکم نوں رات دن من دے نیں ایہو سجن تے ایہو دشمن میرے
بننا محشر نوں ایناں گواہ میرے جد پچھناں ایں باؔلم خدا میرے

==============

ہر پاسیوں نظر نوں بند کر دے غیر ویکھیاں دلے تے غیر پے نا
عین ویکھیا دلے تے عین ہوسی ایہہ فیر عین وچوں عین نے کھل پے نا
قطرہ سیپ وچ پے کے بنے موتی اودا وچ بازار دے مُل پے نا
اکھ غیر ولوں باؔلم جدوں بند ہوسی فیر باطن دی اکھ نے کھل پے نا

==============

ہندوستان جے ماتا پکا لوے پاکستان نال جنگ مچاون بدلے
پاکستان دے مولوی کرو اکٹھے ہندوستان دے نال لڑاون بدلے
پہلے حلوے نال رجاؤ فیر گھلنا مرن مراون بدلے
پچھے اوناں دے بالماںؔ فوج لائیو بھج آون نا جان بچاون بدلے

==============

ہتھ کل برائیاں توں موڑ کے تے   بوٹے نیکیاں دے صدا بوئی دے نے
روزی ہتھاں دے نال کما کھانی   بوٹے پٹنے مُڈھوں بد خوئی دے نے
ہتھ پانیاں نال نہیں پاک ہوندے   وچ وحدت دریا ڈبوئی دے نے
اوہو چمکدے رہن گے ہتھ باکم   جیڑے ہتھ برائیاں توں دھوئی دے نے

==============

ہم واسی ہیں اس بستی دے
جتھے لیندا نہ چڑھدا اے
اوتھے کفر نہیں اسلام نہیں
اوتھے مے خانہ تے جام نہیں
اوتھے مسجد تے مندر نہیں
اوتھے سادھو دھونیاں لاندے نہیں
اوتھے چن تے سورج تارے نہیں
اوتھے لیندا تے چڑھدا نہیں

==============

ی

یاد کر اپنے رب تائیں
جدو سامنے درشن دیدار دِتا
اوس الست ربکم آکھیا سی

قالو بلیٰ پکار دِتا
کئیاں آ کے وعدے دا پاس کیتا
کئیاں کر کے وعدے نو ہار دِتا
وعدہ عاشقاں توڑ نبھایا باؔلم
بھاویں کھل لتھی بھاویں دار دِتا

==============

یاد پیارے دی یاد اندر
یاد یار دے وچ سمائی دا اے
اکو یاد پیارے دی رکھنی اے
ہور ناں یاداں نوں دلوں بھلائی دا اے
ہُو ہُو دا ذکر وجود اندر
ساہ دسویں دوار چڑھائی دا اے
جدوں کھلے سمادھی دا راز باؔلم
پتہ اپنا فیر نا پائی دا اے

==============

پیڑ پوے تے مرد ونڈا لیندے پردے عاشقاں دے مرد کج لیندے
مندر تے مسیتاں وچ پھرے لبھدا تیرا ای وجود اے گھر ربّ دا
پردہ دوئی والا باؔلماں اُٹھ جاندا جدوں میم والی گنڈھ کھول دیندے

==============

حقا پیوے ہر کوئی حقا ہر کا جی
کی لینا گنگا جا کے گھر بہہ کے حقا پی

==============

تُمے کدے تربوز نہیں بن دے　　چاہے مکے پھیر لیایئے
کانواں دے پت ہنس نہ بن دے　　بھانویں وچ دریاواں نوایئے

==============

حشر تک پڑی رہن دے جدائی یار دی　　روز محشر نوں عاشق کرن گے منہ جوڑ جوڑ گلاں
چنگی ایس نے نبھائی اے جدائی یار دی　　رنگ محشر نوں لیائے گی جدائی یار دی

==============

جے کر نفس برائیاں توں رک جاوے　　تے سجن ایدے ورگا ہور کیہڑا
عدلی راجے توں رانجھے نوں ہیر ملسی　　منہ تکدا بالماں رہوے کھیڑا

==============

زمیں مسجد سراپا اے خدا دا گھر
ایس اچ اے ای نماز ہے بالم گناہ نہ کر

==============

کملے لوک جہان دے بھلی ایناں دی مت
صورت پیر دی ویکھ کے اجے وی لبھدے رب

==============

دم دم دی پڑھن نماز عاشق تے قائم جناں نے کیتی
وحدت دے دریائی نا تے باآلم مل مل لائی پلیتی

===============

توحید دے موتی

حضرت سائیں عبدالعزیز المعروف بابا بالم
قلندر قادری قلندری نوشاہی عبداللہ شاہی

بِسۡمِ اللّٰہِ الرَّحۡمٰنِ الرَّحِیۡمِ٥

کُنۡتُ کَنۡزًا مَخۡفِیاً ٥ (الحدیث)

جدوں احد چوں بچونہ سی نہ رنگ روپ نمونہ سی
الرحمٰن الرحیم نہ قہار جبار تے للّٰہ سی
اوتھے میم دا برقعہ پا آیا محمدؐ نام رکھا آیا
اے صورت ہے بے صورت دی بن الف تے میم الہٰ آیا
ایہنوں جانن والے جان گئے ایہنوں عارف لوگ پہچان گئے
آپے ہر صورت بن خدا آیا
کتے ماردا پھر دا چانگاں اے بن ملاں دینداں بانگاں اے
کتے مندر ٹل کھڑکاندا اے کتے متھے تلک لگا آیا
ایہدا جمیاں کوئی شریک نہیں خود لا تھیں ہو الہٰ آیا
کِتے باآلم گُر عبداللہ اے بن عرش تے علیؓ خدا آیا
خود اپنے جلوے دیکھدا اے جد سن سمادیاں لا آیا

==============

فَاذۡكُرُونِىۤ اَذۡكُرۡكُمۡ ۝ (سورۃ بقرہ آیت نمبر152)

جد لکھیا لیکھ دا ملنا ایں فیر کہنا خدا نوں خدا کیوں اے
جد یار دی یاد او کردااے فیر رہندا یار جدا کیوں اے
جد قادر مطلق ہے اکو فیر میری اے یار خطا کیوں اے
بناں قادر قدرت نہیں چلدی فیر دیندا سر پتلی دا لا کیوں اے
پتہ لگدا نہیں اودے فریباں دا کتے وفا تے کتے بے وفا کیوں اے
جد قل ھواللہ ہے اکو فیر میم تے الف اُو لا کیوں اے
جد حاضر ناظر رہندا اے فیر غیر نوں ملدا تھاں کیوں اے
جد غیر داکوئی وجود نہیں فیر غیر دا رکھیا ناں کیوں اے
عزیزؔ پتہ کجھ لگدا نہیں چل پچھیے گُر عبداللہ نوں
جد رکھدا کوئی وجود نہیں فیر قرآن کلام خدا کیوں اے

==============

وَاَقِمِ الصَّلٰوۃَ لِذِکْرِیْ ۝ (سورۃ طٰہٰ آیت نمبر 14)

میں بندگی اپنی کر دا ہاں دس میں خدا دا کی کردا
مینوں صلہ عمل دا مل جاندا جو کردا میں اوہو بھردا
مینوں کیوں دکھاوے راہ سدھا دس کیڑی نماز میں ہاں پڑھدا
اس قابل تے میں ہوندا نہیں جو کرم میرے تے ہے کردا
اسیں دیکھ کہ سجدہ کردے ہاں تاہیں عشق نماز نوں پڑھدے ہاں
جد پردہ یار اوٹھا لیندا بے پردہ درشن ہاں کر دے
جد اپنے آپ نوں جان لیا ہر رنگ دے وچ پچھان لیا
اوہو دسے اندر باہر اوہو ہے ہر صورت جلوہ ہے پیندا
خود پاندا پھیرے پلیکھے نوں وچ کرے پلیکھے لکھے نوں
سٹ تسبیح عزیزؔ مصلے نوں جد لیکھا تیرے نال نہیں کردا

==============

وَ فِیۡۤ اَنۡفُسِکُمۡ اَفَلَا تُبۡصِرُوۡنَ ○ (سورۃ الذریٰت آیت نمبر21)

تینوں ایویں پیا شک اے نہ ماہی اساں توں وکھ اے
تیری نظر وچ غیر دا ککھ اے توں نہ ہوویں سب حق اے
تیری سدھ بدھ دوئی نے مار لئی تو کدے نہ اپنی سار لئی
تیری دواں تے رہندی اکھ اے توں نہ ہوویں سب حق اے
تیرے وچ غیر تے حق اے توں دواں نوں ویکھنا وکھ اے
جے دل والی ویکھیں اکھ اے توں نہ ہویں سب حق اے
توں کثرت وحدت کہنا ایں وچ پر ہر مرتبے رہندا اے
کتے دیکھ نہ سکدی اکھ اے توں نہ ہوویں سب حق اے
تیرا ہونا سارا وہم دا اے کم عزیزؔ فہم دا
شاہ عبداللہ کڈھ دا شک اے توں نہ ہوویں سب حق اے

============

اَلْعِلْمُ نُقْطَةٌ وَ كَثْرَتُ الْجَاهِلِيَةِ ○ (الحدیث)

کدے وحدت دے وچ تر دے ہاں کدے ناطق کھول کے پڑھ دے آں
چلمن دے پردے سڑدے آجد عاشق درشن کر دے آں
ایتھے مندر مسجد جام نہیں ایتھے مالا تسبیح نام نئیں
اُوتھے کفر تے اسلام نہیں جھتے ڈیرے ہوون دلبر دے
کم نفل نماز ہے بالاں دے ہے کثرت واسطے جاہلاں دے
بناں نقطے علم خیالاں دے اوتھے الف نہ بے تے پڑھدے آں
اے گورکھ دھندا ثانی اے ایہ ساری کوڑ کہانی اے
عزیزؔ اے آنی جانی اے اُوتھے پتے نہ ڈونگے سِر دے آں

==============

هُوَالْاَ وَّلُ وَالْاٰخِرُوَ الظَّاهِرُ وَ الْبَاطِنُ ○ (سورۃ الحدید آیت نمبر 3)

مٹی اگ ہوا پانی جیڑے چار ے سن وچ تیرے
چوا ں دا بنا کہ حجرہ وچ لا کہ بہہ گیا ڈیرا
بے صورت دی صورت ساری جدھر میں نظر ماری
ظاہر تے باطن اوہو اول تے آخر جیڑا
پنج پنجہ انگلاں آیاں پنجاں وچ آیا چہرہ
پنجاں دا تجلا سارا پنجاں وچ نور تیرا
پنجاں چوں پلیت کوئی نہیں پاک تے پلیت کیڑا
لاوالی تیغ پھڑ کے قتل کرے غیر جیڑا
پنجتن پنج تت پنجے اک وچ لاندے ڈیرا
کی لیناتوں دوکھڑے سہہ کہ مک جاوے جھگڑا جھیڑا
پنج بارہ چودہ پندرہ اک تھیں انیک کیڑا
پنجاں دی ڈور پھڑ کے پتلی نچاندا جیڑا
عزیز جے ہندا اوہ وی کہندا اے کجھ ہیگا میرا
گر عبداللہ لیکھا کیتا توں نہیں سب تیرا

=============

اَکَادُ اُخۡفِیۡهَا لِتُجۡزٰی کُلُّ نَفۡسٍ ۝ (سورۃ طٰہٰ آیت نمبر15)

ملاں پنڈت جھگڑا کردے جیویں بازی دے ککڑ لڑدے نی
پئے جتن جاندے ہردے آخروچ میدان دے مردے نی
ایتھے ہر جاء گل چنگی اے کوئی رنگ توحید دے رنگی اے
اک وھم دوئی وچ مردے نی اک طالب پھر دے زردے نی
اک سبق نفی دا پڑھدے نی اک سیر وجود دی کردے نی
اک خصم بناں سروں ننگی اے کوئی رنگ توحید دے رنگی اے
کتے شیعہ سنی بھنگی اے کتے کافر مومن ننگی اے
اک عشق وچ پھردی ڈنگی اے کوئی دار دے اُوتے ٹنگی اے
اس گھاٹ کوئی وڑکے لنگی اے کوئی رنگ توحید دے رنگی اے
کتے مندر مسجد باڑے نی کتے کافر مومن مارے نی
اے مذہباں دے سب پواڑے نی اے روپ اکو دے سارے نی
جیڑی سمجھ گئی اوھو گل چنگی اے کوئی رنگ توحید دے رنگی اے
توں زُہد وچ عمر کھپا نہیں وچ جنگل بیلے جا نہیں
من خاک دے وچ رلا نہیں اے دلبر والا راہ نہیں
تیرے اندر بیٹھا سنگی اے کوئی رنگ توحید دے رنگی اے
اکناں نے لائی دھونی آں اکناں دے ہتھ وچ پونی اے

اکناں دی گھاگراُونی آں اکناں نے پھیر لئی گونی اے
اے کھیل کھلاڑی چنگی اے کوئی رنگ توحید دے رنگی اے
اک وصل نصیب ستیاں نوں اک جاگن تے نہ اٹھیاں نوں
اک کربل دے وچ کھٹیاں نوں بھاویں جنت واڑے کتیاں نوں
اُو جو کر دا اوہو گل چنگی اے کوئی رنگ توحید دے رنگی اے
ایتھے بولن والی جاہ نہیں ایتھے چلدی کوئی واہ نہیں
اس دم دا کوئی وساہ نہیں بن گُر عبداللہ تھاں نہیں
گر ہر ہر جاء دا سنگی اے عزیزؔ کوئی رنگ توحید دے رنگی اے

وَمَنْ كَانَ فِي هٰذِهٖۤ اَعْمٰى فَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ اَعْمٰى وَاَضَلُّ سَبِيْلًا○

(سورۃ بنی اسرائیل آیت نمبر72)

ملاں علموں واقف ہو کہ رکھیں علم بتھیرا
اک اللہ نوں صحیح نہ کیتا وہم وچ لا لیاڈیرا
آکھن نبی ہے وچ مدینے ہن ہے مالک کیڑا
باہجوں گُر دے کون دکھاوے شیشہ اناں جیڑا
شیعہ سنی تے وہابی جھگڑا کرن بتھیرا
حوراں اوتوں لڑلڑ مر گئے رب دا عاشق کیڑا
پڑھ پڑھ سانوں آیتاں دسن لا بیندے جھیڑا
آخر نوں اُو اناں ہو سی دنیا اندر جیڑا
دسن پوچھن وچ قبر دے اللہ نبی کیڑا
اوتھے جا کہ کی دساں گے ہن نہیں ڈیٹھا جیڑا
بھاجڑ چک عزیزؔ غیر دی سنجاں کیتا وہیڑا
گھر والا جد گھر وچ آیا مکا جھگڑا جھیڑا

========

اَیِ الُحقُّ ظَھَرَ بِمُحَمَّدٍ وَ قَالَ فَا لُحقُّ مُحمَّد ظَاھِرَ اوٌ بَاطِنَاo

(الحدیث)

جیہڑا مالک ساریاں شاناں دا او شان نرالی رکھدا اے
بھاویں بن کے مرسل کہاوے پر رتبہ یتیمی رکھدا اے
جبریل جیئے غلاماں نوں دیوے رتبے خاص تے عاماں نوں
ایتھے کم کی بھلا براقاں دا جیہڑا عرش پیراں تھلے رکھدا اے
ہے یکساں عرش تے فرش اُوتے بھلا ہور کوئی ہیگا عرش اوتے
اے پرتوں تیری نظر دا اے اُوہو ہر اک مرتبہ رکھدا اے
سب نور نبی دا ظہور ہویا چاہے نبی کوئی چاہے رسول ہویا
اے مرلی کون وجاوندا سی ایہو شرم عزیزؔ رکھدا اے
بے صورت اندر صورت دے تائیں پیندے جلوے مورت دے
ایہوصورت ہر جاء بولی اے تاہیں رل مل کھیڈی ہولی اے
ہُو ہُو دے جد ہوئے اشارے ہر گلی وچ رنگ نظارے
جد شوق ستارے چمکے نے کھیڈی میم وچ آنکھ مچولی اے
بھاویں چادر میم دی تان لئی پر رانجھے ہیر سیان لئی
اے اودوں دا یار پرانا اے جددی مرلی الست بولی اے
یار پردے تے پردے نوں پوندا گیا تیرا عشق عزیزؔ جلاوندا گیا
گل کہنی نہیں جو بیتی اے جد میم مروڑی کھولی اے

============

الرَّحۡمٰنُ عَلَی الۡعَرۡشِ اسۡتَوٰی ○

(سورۃ طہٰ آیت نمبر 5)

کون ہتھ پیر اکھیاں بناوندا ریا گھڑ گھڑ کے نقش لگاوندا ریا
ایہنا بتاں دا پجاری خدا دیکھیا رکھ سامنے درشن پاوندا ریا
کون دنداں دی جڑت نوں ریا جڑدا ساہ گن گن کے وچ پوندا ریا
آوندی سانس چوں آواز کدی اے کون سانس دی مالا چلاوندا ریا
وچ قطرے سمندر بند کر کے جگہ جگہ تے مقام سجاوندا ریا
آپے اپنے مقاماں دی سیر کرے آپے اپنا درشن پاوندا ریا
بے صورت مردا صورت تے ایہو صورت ہر دا ہے شیشہ
اُودے وچوں دی دیکھدا اے چہرہ تاہیں ایسدا ورد پکاوندا ریا
تیرا دعویٰ غلط عزیزؔ دیکھیا ایتھے ہور کوئی حکم چلاوندا ریا
جیویں بلبلا پانی چوں بنی جاندا خود بن بن خود نوں مٹا وندا ریا

=============

وَمَا اَرۡسَلۡنٰكَ اِلَّا رَحۡمَةً لِّلۡعٰلَمِيۡنَ ۝ (سورۃ الانبیاء آیت نمبر107)

نبیؐ اپنے کرم تھیں کرم کر کے بیکساں تے کرم کمان آیا
جو حکم دیندا کرنا پے جاندا کر کر کے نبی کراوّن آیا
جدھا ورد محمدؐ خدا کردا اوہ ساڈا محمدؐ کہان آیا
جیڑا راز مخفی اودے ملن والا جنے سمجھیا اونوں سمجھاون آیا
جیڑا سی اول اوہو آہا آخر کرم اُمتاں اوتے کمان آیا
احدیت تھیں ہو عزیز وحدت محمدؐ اپنا نام سداوّن آیا
الف اکو دیاں صفتاں دویں کتے جمال تے کتے جلال آیا
چمن اپنی مدوچ رہے کھلیا کدرے زوال تے کدرے کمال آیا
کدرے ڈھاوندا کدرے او بناوّندا کدرے غفار تے کدھرے قہار آیا
نبی وچ اللہ اللہ وچ نبی عزیزؔ کثرت وچ کردا پیار آیا

============

وَاَقِمِ الصَّلٰوۃَ لِذِکْرِیْ ۝

(سورۃ طہٰ آیت نمبر 14)

ملاں پنڈت بڑے لوٹیرے
ایہناں دے نہ لگیں نیڑے
جَل بَل عشق وچ ہو جا نیڑے
اندر باہر دسے یار تیرے
وہم غیر چک جاون ڈیرے
سب نور محمدیؐ پائی دا ہو مالک کل خدائی دا
او رکھ لے روزہ پڑھ نماز
جس وچ انحد آئے آواز
اللہ سوز وچ مل جائے ساز
ایس وچ اک وڈا راز
آ وَنوں بند یاں ہووے آواز
فیر دو تھیں اک ہو جائی دا
سب نور محمدیؐ پائیدا ہو مالک کل خدائی دا
سٹ مالا تسبیح چھڈ حساب حسابوں ہو جا بے حساب
وہم دوئی دا چک نقاب ۔ جد لا وچ لا ہو جائی دا
سب نور محمدیؐ پائی دا ہو مالک کل خدائی دا

جد گُر دے وچ گر ہو جایئے
گُر ہی پنج تن پاک ملاوے
اک ذرے وچ قلزم پاوے
اک نقطے وچ گل سمجھاوے
ایتھے وہم غیر اوڈ ئیدا ہو مالک کل خدائی دا
سب نور محمدیؐ پائی دا
ملاں پنڈت جے ویکھ لیندے
چھڈ مسجد مندر جنگل وہندے
تنہایاں دے وچ جلوے پیندے
دار اوتے چڑ ایہو کہندے
ہن کھلدا نور صفائی دا
سب نور محمدیؐ پائی دا ہو مالک کل خدائی دا
ملاں پنڈت ہینگے جیڑے
اللہ نہیں لنگیا ایہناں دے تیڑے
وہم دوئی دے لا لیئے ڈیرے
پھردا ہووے بھاویں چار چوفیرے
نہیں گُر بن کدرے نظری آئی دا
سب نور محمدیؐ پائی دا ہو مالک کل خدائی دا
عزیز ڈیرے گُر دے آیا شاہ عبداللہ بھید بتایا

دل وچوں دلبر نوں پایا
اندر باہر نظری آیا
ایتھے جیوندیاں ہی مر جائی دا سب نور محمدیؐ پائی دا
ہو مالک کل خدائی دا

وَلَا تُطِعُ مَنْ اَغْفَلْنَا قَلْبَهٗ عَنْ ذِكْرِ نَا وَاتَّبِعُ هَوٰهُ وَكَانَ اَمْرُهٗ فُرُطًاo

(سورۃ الکھف آیت نمبر 28)

میں پنڈت بن کے مالا پھیراں توں ملاں بن کے تسبیح
میں مندر وچ جا کے ٹل کھڑکاوناں توں بانگ سناوے رسمی
میں تلک لگا کے چندن چڑھاوناں تو سجدے وچ کسبی
آس لگا لئی اکوچ سرتی چھٹ گئی مالا تسبیح
ملاں تیری بغل قرآن میری بغل وچ پوتھی
توں واہ کھاہدے تیس سپارے میں واہ کھاہدی پوتھی
پھڑ پھڑ دنیا وہم وچ ڈوبی کر کر کاہلا ماہلا
رام تے اللہ چھڈے دواں مہذباں دا منہ کالا
توں کوئی ملاں عقد کرانائیں میں دے لیناں پھیرے
چھری مذہب دی ہتھ اساڈے بھیڈاں وانگر چیرے
کھا کھا دواں نفس ودا لئے دل کر لیندے کالا
عاشقاں لا کے سن سمادھی لبھ لیا گھر والا
ملاں توں رکھاویں روزے میں رکھاواں بھرت
پوڑی حلوہ نان تے گوشت کھا کھا پھڑیئے بھرت
چن وکھا کے عید کر ایئے بن کے صوفی اعلیٰ
ساڈی عید عزیزؔ ایہو چن مدینے والا

آکھن چھترے بکرے لوؤں پل صراط لنگھ جایئے

ذبح کر کر گوشت کھایئے خوشیاں عید منایئے

نا قربانی نفس دی دتی لبھا کم سوکھلا

شاہ عبداللہ مرشد ملیا لبھ گیا سب پالا

===========

هُوَ الْاَوَّلُ وَالْاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ ○

(سورۃ الحدید آیت نمبر 3)

ملاں ٹھپ لے علم کتاباں دا پھریں چکی بھار حجاباں دا
سانوں عادت پین شراباں دی بھن جگر دے کھان کباباں دی
اسیں ہاں زاہد عشق نمازی باجھ گراں دے جھوٹی بازی
اسیں دار کولوں ناں ڈردے ہاں ہس ہس کے دار تے چڑھدے ہاں
چڑھ دار تے درشن کر دے ہاں تائیں مرن تھیں اگے مردے ہاں
لافتویٰ زاہد ہو جا راضی باجھ گراں دے جھوٹی بازی
سِکھ دم نوں قید لگاون دی رکھ سرتی آون جاون دی
نہ جاگن تے نہ سوؤن دی وچوں اپنے آپ نوں پاؤن دی
کر کوئی زاہد حیلا سازی باجھ گراں دے جھوٹی بازی
گُر نے کی نہیں کر دکھایا بلّھا کنجراں گھر نچایا
بلّھے نچ کے گُر منایا گُر جاں سینے نال لگایا
تائیں بلھے جت لئی بازی جے گُر راضی تے ہر راضی
گر اللہ نبیؐ علیؑ ہے گُر حسنؑ حسینؑ ولی ہے گُر غوثؒ الاعظم جلّی ہے
ہر منگتا جس دی گلی ہے
جس دے فیض کرم نے دنیا تاری جے گُر راضی تے ہر راضی
باجھ گُراں دے جھوٹھی بازی

نزدیک جتنا کوئی نبیؐ دے آیا اوتناں اوس نے مرتبہ پایا
جسمک جسمی لحمک لحمی حیدرؓ وچ نبی دے آیا
دو جگ اندر مل گئی شاہی جد جبہ فقر دا پایا
ایتھے اُوتھے خوف نہ کوئی علیؓ ہو گیا جس تے راضی باجھ گُراں دے جھوٹی بازی
بھاویں حاجی پاک نمازی اوہو مشرک وڈا پاجی ہر گئی اس دی جتی بازی
نبیؐ نہیں ہو یا جس تے راضی جے گُر راضی تے ہر راضی باجھوں گُراں دے جھوٹی بازی
باجھوں گُر دے کسے نہیں پایا گُر عبداللہ بھیت بتایا نحن اقرب نظری آیا
ہر ہر پاسے گُر نوں پایا عزیزؔ اے ہے گُر دی کرم نوازی باجھ گراں دے جھوٹھی بازی
گُر تے اللہ اوہو دل نہیں کہندا آ کھاں دو چک وہم دا پردہ اکو ہو نہ ہے اے نہ ہے او
صُمٌ، بُکُم وچ ہو راضی باجھ گراں دے جھوٹھی بازی

==============

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الرَّحْمٰنُ الرَّحِیْمُ ○

(سورۃ البقرہ آیت نمبر163)

گُر پھڑ لے شاہ عبداللہ نوں تینوں اک دیکھا وے اللہ نی
تیرے دل دی ہووے تسلا نی اے سدھا راہ سوکھلا نی
سیر لا الہ الف لام میم نی چھڈ 99 والی جھات کڑے اے اکو دی ہے بات کڑے
جدوں ہیسی اک اکلا نی نہ ہیسی کوئی تجلا نی
نہ رام نام نہ اللہ نی دو ہو کے فیرا کلانی نہ دن تے ایتھے رات کڑے
نہ کثرت ہے نہ وحدت نی نہ جمن مرن شہادت نی
نہ بھگتی زہد عبادت نی نہ میں توں والی عادت نی
نہ اوڑ نہ برسات کڑے اے اکو دی ہے بات کڑے
نہ کھونا تے نہ پانا نی نہ جاگن تے نہ سونا نی
نہ ہاسہ تے نہ رونا نی نہ ہونا تے نہ ہونی نی
نہ شادی غمی برات کڑے اے اکو دی ہے بات کڑے
نہ دھیاں پُتر ماپے نی نہ پٹن رون سیاپے نی
نہ غیرتے نہ آپے نی نہ دور نہ نیڑے جاپے نی

نہ انحد تے نہ ناتھ کڑے اے اکو دی ہے بات کڑے

جو گر عبداللہ بولے نی اے اوہو جس نوں ٹولیں نی

گُر چک دینا سب اولے نی گُر جے اندر پھولے نی

تیری ذات وچ مل جائے ذات کڑے اے اکو دی ہے بات کڑے

ساڈا گر اوہو لا ثانی اے شاہ عبداللہ طبیب روحانی اے

گر ہر گر چوں پائی دا اے سارا روپ الٰہی دا

عزیز نہ ذات صفات کڑے اے اکو دی ہے بات کڑے

اک کھیلے کھیل مستانہ نی ہے اک دا اک دیوانہ نی

ہے اکو تیرا نشانہ نی توں اکو الف پکار کڑے اے اکو دی ہے بات کڑے

اکو خنجر اکو سجدہ اکو حسین نے کیتانی اکو زہر پیالہ حسن نے پیتانی

ہے اکو حیدر کرار کڑے اے اکو دی ہے بات کڑے

اکو ہے عثمان غنیؓ نہ ہور غنی بنایا کڑے

اکو عمر خطابؓ ہویا نہ ہور عمرؓ آیا کڑے

ہے اکو صدیقؓ ہور صدیقؓ نہ بنایا کڑے

تو اکو اک پکار کڑے اے اکو دی ہے بات کڑے

اکو ہے اجمیری خواجہ اکو نظام الدین اکو صابر اکو فرید اکو قطب الدین

اکو تلوار تیغ اک دھار کڑے اے اکو دی ہے بات کڑے

اکو نام دے کئی ہزار اک توں ہو گئے بے شمار

لکھ ہو وے تے اک ہوندا سب وچ کھڑ کے اکو تار کڑے

شاہ عبداللہ ول جھاتی مار کڑے اے اکو دی ہے بات کڑے

اکو بیج تے اکو ہرشے اک پُتر ڈال کڑے

سَر پیر پچھ کے مڑ کے بیج فیر کئی لکھ ہزار کڑے

اکو نام محمدؐ والا جس توں جان بلہار کڑے ایہ اکو دی ہے بات کڑے

اکو پیر پیراں دا آیا غوث الاعظم جیلانیؒ

اکو مکھ وچوں دونوں نکلے حدیث قرآن لاثانی

عزیزؔ گر اک شاہ عبداللہ ہر گر اک وچار کڑے

ہے اکو اک دا یار کڑے

ملاں دساں اکو اللہ نالے کر ناں شور پکار کڑے

لا کے برقع دوئی دا نار عشق وچ ساڑ کڑے

اونوں اکو اک پکار کڑے اکو اک دا یار کڑے

============

وَاَقِمِ الصَّلٰوۃَ لِزِکۡرِیۡ ○ (سورۃ طٰہٰ آیت نمبر14)

جد گُر چوں گُر نوں پائیدا فیر لاوچ کھیلن جائی دا
ہونے تھیں نہ ہونا ہو کے ہونا اپنا پائیدا
بُت تصوّر دل بت خانہ پوجن دل وچ جائی دا
تلک لگا کر چندن چڑھانا مذہب یار وچ پائی دا
مالا تسبیح زنار سٹے ہن ساہ دا جنجو پائی دا
دل چوکھٹ تے آسن لا کے ست گُر نام دھائی دا
گُر تصور جد پک جاوے دل تے خطرہ مول نہ پائی دا
کھل جاندا نور صفائی دا جد نقطہ دوئی اوڈائی دا
اے ڈیٹھا کھیل کھلاڑی دا اے سارا کھیل مداری دا
میں آکھاں تے ماری دا اے ہونا ڈھولن ماہی دا
بول پیا منصور میں ہیگا ذکریاؑ ول غیر دے آیا
دار اوتے منصورنوں ٹنگیاں ذکریاؑ آرے ہیٹھ چرایا
اے چھڈ دویں توں چل اگیرے جھتے سُن ہو جائی دا
اے عشق دا کھیل کھلارا اے نہ عشق بناں کوئی چارہ اے
نار عشق وچ نار ہو جانا اے میں توں دا بھرم مٹائی دا

ہوئی کرپا گُر عبداللہ دی مے مل گئی اوس مے خانے چوں
گھر آیا حیدرؒ صفدر اے ہور عزیزؔ تینوں کی چاہی دا

=============

فَمَنْ تَبِعَنِیْ فَاِنَّهٗ مِنِّیْ ○

(سورۃ ابراھیم آیت نمبر 36)

بھلا عاشق نے جنت کی کرنی جھتے آ کے یار توں کھلونا نہیں
توں حسن وچ لاثانی حوراں اوتے عاشق ہوناں نہیں
ہونے نے کوئی ساتھ نہیں دینا گُر شاہ عبداللہ ہوناں ایں
تیرا ہونا اے عزیز نہ ہوناں ہی تیرا ہوناں ایں
احدیت نہ حد ہے بے شک ایتھے ویکھ کی ہوناں ایں
ایس حدوں بے حد ہونا آ کے نہ ہونے وچ کھلونا ایں
نہ نیکی بدی کفر ایمان نہ کچھ کھونا پانا ایں
نہ مندر مسجد بانگ صلوٰۃ نہ کچھ پڑھنا پڑھانا ایں
تیری تقدیر عزیزؔ بن کے خدا نکلی کدی بڑھا کے نکلی کدی مٹا کے نکلی

=============

لَاصَلٰوۃَ اِلَّا بِحُضُوْرِ الْقَلْبِ ○ (الحدیث)

ملاں کی پڑھاں نماز جے دیدار نہیں ہوندا
عاشق کر دے نہیں سجدہ جے سامنے یار نہیں ہوندا
ملاں رب تیرا حادث مستیوں بار نہیں ہوندا
ایتھے لبھدا نہیں کنارہ بیڑا پار نہیں ہوندا
پڑھیں اللہ اکبر ذبح اک وار نہیں ہوندا
عاشق لاوچ لا ہونا سوکھا یار نہیں ہوندا
ملاں اک وچ اکو اک وار نہیں ہوندا
عزیزؔ دوئی والا برقع ایویں پار نہیں ہوندا
گُر شاہ عبداللہ نال گیان وچار ہوندا
دسے الف میم اکو اظہار نہیں ہوندا

==============

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ۝ وَّيَبْقٰى وَجْهُ رَبِّكَ ذُوالْجَلَالِ وَالْاِكْرَامِ ۝

(سورۃ الرحمٰن آیت نمبر27,26)

گل اکے تے مک جاندی جے مک جاوے تے مک جاندی
سوہنی یارنوں کدے ملدی ناں جے کچے گھڑے توں الکھ جاندی
جیڑی قلم عمر دی چلدی اے جدوں مک جاوے اُودوں مک جاندی
اے رام کہانی نہیں مکدی جے دلوں مکائیے مک جاندی
بھاویں کہو دسدا پراوَناں اے کیداں نظر بناں گل مک جاندی
نظر نظر توں آوندا ایتھے کم نظر بھی رک جاندی
گل دل اُوتوں چلدی اے حلق اوتے آکے رک جاندی
عزیزؔ جے حاضر نبیؐ نہ ہوندا کل کہانی مُک جاندی
گل شروع نبیؐ توں ہوئی اے کیداں نبیؐ بناں گل مک جاندی
اے شروع کہانی نہ ہوندی جے عرش اوتے گل مک جاندی

=============

مَنْ یَّھْدِ اللّٰہُ فَھُوَ الْمُھْتَدُ ○

(سورۃ الکھف آیت نمبر 17)

تصوّر گڈی ڈور لا وہیڑے پیا دے وچ اُوڈا
پیشوا اکبر شاہ جے نظر کرم دی پا دیوے تیری گڈی دی جھول ہٹا دیوے
غوث الاعظمؒ جیلانی پیر پیراں دا لا ثانی
یار دی قیمت کیہڑا تارے پلے مول نہیں اک دوانی
جے صدقے حسینؓ دے پلا دیوے مینوں ہر سے اگے پہنچا دیوے
ولائیت مرتبہ علیؓ نے پایا عزیز تاہیں در تے آیا
در سخیاں دے جیڑا آیا جو جو منگیا سو سو پایا
صدقے چودہ تن پاک دے میرے دل دی آس پچھانی
گلاں نبی دے پیار دیاں دل نوں جدایاں ساڑ دیاں
میرے جھیاں نہ کسے کاریاں رکھیں شرماں اوگن ہار دیاں
ایہو نظراں عرض گذار دیاں ماہی مکھ تو کپڑا لا دیوے
ستی سُریں ستار وجا سا۔رے۔ گا۔ما۔پا۔ دا۔ نی۔ سا
راگ ہے دیپک گر وچ آیا ڈیرے گر عبداللہ دے جا
جے دیپک تینوں جلا دیوے تیرا گر ملہار سُنا دیوے

==============

اَنَا مِنۡ نُورِاللّٰہِ وَلِکُلِّ خَلۡقٍ مِنۡ نُوۡرِی ○

(الحدیث)

الف جوش وچ آن کہ ویکھیا نظر اس نوں اپنا آپ آیا

احدیت توں وحدت دے وچ ہو کہ وحدیت دے وچ سی تو آیا

پنجاں وُچوں سی باراں دانور ہو یا نور نبی وچوں سب ظہور آیا

آیا عرش اُوتوں جدوں فرش اُوتے ہُو کا دین لگا محمدؐ میں آیا محمد آیا

تریسٹھ سال مدینے دیاں وچ گلیاں رہے ویکھدے نظر نہ مول آیا

جناں ویکھیا گئے وکھاندے اوہ ویکھن واسطے جو عزیز آیا

اکناں جم کے خصم پہچان لیا ہر کوئی ویکھ کے آکھدا جمیاں ایں

اک جم دے جم دے پھٹ گئے جہیا جمیاں تہیا نہ جمیاں ایں

اک جم پیئے جمن تھیں پہلے کر ماں والا کوئی جمیاں ایں

بناں کا ملاں کڑے نہ جاگ لگے بناں جاگ عزیزؔ نہ جمیا ایں

==============

وَابۡتَغُوۡۤا اِلَیۡهِ الۡوَسِیۡلَةَ ○

(سورۃالمائدہ آیت نمبر 35)

کچا وانگ نہ سوہنی دے چک ٹریں
آوی عشق دے وچ ٹکائے تے سئی
بالن ہستی موہومہ دا ڈاہ کے تے
چنگ نال تصور دے پائے تے سئی
اگ سلگدی ویکھ نہ ہڈ چھڈیں
ذرا پھونک مجاہدے دی لائے تے سئی
او چناں تے اے دریا وحدت
گھڑا چک یقین نال آئے تے سئی
چھڈ سترے چلی ایں یار ولے
تالے نوواں دے نوواں نوں لائے تے سئی
کجھ ساہ زبان تے مہر لادے
ذرا اک نوں سیس جھکائے تے سئی
وہم دوئی بلاواں نے منہ اڈے
سرتی وچ تصور دے لائے تے سئی
چکھڑ چلیا بارش وچ پہن چمکاں
ذرا نال اشارے بلا تے سئی

لبھاں پیاں تے گھڑے نوں کہن لگی
ذرا کھرُن تھیں پہلے کھر جائے تے سئی
گیا کھرُ تے عزیزؔ فناہ ہو گئی
مل کے یار بقاء وچ آئے تے سئی

=============

وَلِلّٰہِ یَسۡجُدُ مَنۡ فِی السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضِ طَوۡعًا وَّ کَرۡھًا ○

(سورۃ الرّعد،آیت نمبر 15)

سجدہ

سجدہ ہو جاؤں گا پر پڑھنی گراں توں پیندی
سانوں حاضر ناظر دسدا جس نوں غیب توں کہندی
کعبہ رہن دے دنیا داراں لئی سانوں ساڈے سجن دا در کافی
ایتھے لمیاں نمازاں دا کم ناہیں میرے پیر دی اک نظر کافی
پیر کسے دیاں نظراں دا سانوں پیار کمانا آجاوے
کوئی رب نوں منانا مشکل نہیں جے یار منانا آجاوے
سجدہ ہو جاؤں گا پر پڑھنی گراں تو پیندی
سانوں حاضر ناظر دسدا جس نوں غیب توں کہندی
گر جو چاہے سو کردا ہے گر ہو اللہ بن بہندا اے گر علیؑ نبیؐ ہو رہندا ہے

خود عُسر آپے کہندا ہے کوئی سدا نہ دھوپے سڑا دا ہے
گرو سمندر اندر تیرے پھیرے چھوڑ نہ جا پریے
زہر گُرو دی پھیرے پھیرے کرم بنا کیوں مردا ہے
گھر ساڈے وچ چوری ہوئی سوتے رہے نہ جا گیا کوئی
گر پھڑ یا تے ہویاں لوئی مال چورایا مڑدا ہے
یاں گُر کھودیا امراں جتھا ظاہر ویکھیا گُر دا بندہ
جس بندے نال ایسا بندہ او بندہ کد ڈر دا ہے
سجدہ ہو جاؤں گا پر پڑھنی گراں تو پینیدی
سانوں حاضر ناظر دسدا جس نوں غیب توں کہندی
بت خاکی تے روح وچ نوری اے کی گورکھ دھندا
سوچ سوچ کے سوچا ہویا حال عقل دا مندہ
سب اسرار نے کھل دے اس دم ٹٹ جاوے عقل دا پھندا
راز کھلا آخر یارو خود مولا خود بندہ
سجدہ ہو جاؤں گا پر پڑھنی گراں تو پینیدی
سانوں حاضر ناظر دسدا جس نوں غیب توں کہندی
ست گُر غیر تھیں وضو کر واے صاف کر غیر تو دل نوں اس نوں وضو کہے
پر شرط ہے پیارے کہ ہر دم وضو رہے
بند کر اکھیں کرم چکاوے زاہد فیر نماز پڑھاوے

تن من دی جد ہوش گواوے فیر نور دی تجلی کھل پیندی
سجدہ ہو جاؤں گا پر پڑھنی گراں توں پیندی
سانوں حاضر ناظر دِسدا جس نوں غیب توں کہندی
ست گُر پچھے امام دے میں جا کھلوتا دال دلیلاں ملکیاں غم دا غوطاں
بریاں ولوں منہ موڑ کے ول کعبے دے منہ دھریا

لباں زبان نوں بند کر کے مونہوں کجھ نہ پڑھیا
کثرت چھڈ وچ وحدت نیتی وہم دوئی دی گئی پلیتی
وحدت جد تک دل چ سماندی نہیں توحید وی سمجھ چ آندی نہیں
توحید تے ہے لا کنتم ربی
تو اور نہیں ہم اور نہیں
تن من دی میں دتی زکوٰۃ ہون لگا فیر نفی اثبات
چڑھی تیرے نام دی خماری نہیں او لیندی
گر ہوئے میرا پیر کرم کمائے فیر گُر عبداللہ شاہ کرم کماوے
سجدہ ہو جاؤں گا پر پڑھنی گراں تو پیندی
سانوں حاضر ناظر دسدا جس نوں غیب توں کہندی

============

اِنِّیۡ وَجَّھۡتُ وَجۡھِیَ لِلَّذِیۡ ۝

(سورۃ الانعام آیت نمبر 79)

جے گُر رسیا رب رس جاوے اودی ساری کرامت کھس جاوے
ھندا اگر بن کدھرے ہور نہیں رب ہور تے گُر کتے ہُور نہیں
جیڑا رب تے گُر نوں سیان دانہیں او عاشق رب رحمٰن دانہیں
اک گُر وجود دو جاندا ایں او منکر مشرک چور دسے
ہُندا اگر بن کدھرے ہور نہیں ربّ ہور تے گُر کتے ہور نہیں
اک گر نوں بندا جان کے فیر لبھدا پھردا اے اللہ نوں
بے امرے ہو گُر دے رہندے کی سمجھیا سیر اللہ نوں
اوہو راز تصوّر کی جانے کی دیکھے نور تجلا نوں
اوہو منکر مشرک چور دسے ربّ ہور گُر جنّوں ہور دسے
گر ہر ہر جاء نال ہندا گُر ہر ہر پردے بولے
چابی ہندی کول گُراں دے تاہیں رہندے اُولے
جس تے گُر جا کرم کماوے اوہدا جندرا کھولے
ھندا اگُر بن کدھرے ہور نہیں ربّ ہور تے گُر کتے ہور نہیں
تھاں تھاں وچ جلوے مورت دے بے صورت اندر صورت دے
کوئی ورلا ای عاشق ہندا اے اے دنیا دار ضرورت دے

اُوہو منکر مشرک چور دسے رب ہور تے گر جنّوں ہور دسے

پنڈت نے اک پتھر دے کے تے گلوں لایا دھنا

مثل پتھر دی سمجھ گُر نوں بن کے بہہ جادھنا

یاں کرشن دکھاوے صورت تاں دھنا تینوں مناں

ہندا گُر بن کدھرے ہور نہیں رب ہور تے گُر کتے ہور نہیں

ہر ہر دے وچ ہر دسیندا ہوندا تیرا پک نہیں

دیکھ امر وچ آمر دسدا جاندا تیرا شک نہیں

توڑ یقین دوئی وچ وڑیوں میم الف توں وکھ نہیں

اُوہو منکر مشرک چور دسے ربّ ہور تے گُر جنّوں ہور دسے

گُر سراپا گُر تجلا کملیاں گُر قل ہو اللہ

گر اوہی بولی بولدا اے جو بولے اللہ

عزؔیز گُر عبداللہ بن ٹھور نہیں ربّ ہور تے گُر کتے ہور نہیں

اے سارا ہونا گُردا اے نہ ہور کسے دا ہونا اے

جنے ہونا اپنا منیا ہونے نے نہ ہونا اے

تیرا ہونا ہے نہ ہونا نہ ہونا سب ہونا اے

اُوہو منکر مشرک چور دسے ربّ ہور تے گُر جنّوں ہور دسے

===========

وَاعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰہَ یَحُوْلُ بَیْنَ الْمَرْءِ وَ قَلْبِہٖ ○

(سورۃ الا انفال آیت نمبر 24)

مذہب مذہب نہ کوکیں یار مذہباں وچ اندھیر گنوار

مذہب یار دا ایہو سوہنا ہر صورت نال کریں پیار

مذہب مذہب نہ کوکیں یار

نحن اقرب خود پکارے وچ قرآن دے کرے اشارے

تدوں یقین دلے نو ہویا ویکھ لیا جد جھاتی مار

مذہب مذہب نہ کوکیں یار

جان جگر تے تن من جالیا شوق دا دیوا من وچ بالیا

چانن ہو گیا اندر بار مذہب مذہب نہ کوکیں یار

کوئی گنگا کوئی مکے لبھے ملاں پنڈت لبھدے سبھے

آپے نچے آپ نچاوے آپے چھڈے آپے کھچے تار

شاہ عبداللہ ست گر پھڑ کے تصدیق ہوئی مینوں کلمہ پڑھ کے

بالم گر دے ہو بلہار مذہب مذہب نہ کوکیں یار

==============

وَالَّذِیْنَ اٰمَنُوْٓا اَشَدُّ حُبًّا لِّلّٰہِ ۝

(سورۃ البقرہ آیت نمبر 165)

سر کھلا مار امیرت دے جیڑی رب رسولؐ توں دور کرے
بدلے بادشاہ تے سکے بدل جاندے کلمے وچ محمدؐ دا ناں لیندے
توبہ آدمؑ دی ہونی منظور نہیں سی وسیلے نبیؐ دے جے نہ وچ پیندے
ایس چمن وچ کھڑنی گلزار نہیں سی حیات النبی ناں جے حیات رہندے
اے دیکھدے نہیں تے سمجھ جاندے اُلو دن نوں بالمارات کہندے
سر کھلا مار امیرت دے جیڑی ربّ رسولؐ توں دور کرے
اے مذہب دی بانی نہیں اے بدیاں وچ مخمور کرے
اے دنیا حیض پلیتی اے اس کیڑی امیرت کیتی اے
بھر پاک پیالے چوں پیتی اے پھڑ قارون جیاں نوں غرق کرے
سر کھلا مارا امیرت دے جیڑی رب رسول توں دور کرے
اے مومن دی جاگیر نہیں ہندا دنیا دار فقیر نہیں
اُوہو رب رسول نوں جان گئی جیڑی مرن تھیں پہلے دور کرے
ایہنوں نبیاں ولیاں چاہیا نہیں اینوں عمرؓ جہیاں منہ لا یا نہیں

ہتھ خون دے اندر رنگ دی اے لا مہندی نوے سرے خصم کرے
اینوں بلدی ہوئی نوں دیکھیں توں اُنوں دور وں بہہ کے سکیں توں
جے مار کے لپھاہ ساڑ دیوے چھڈ ایس توں ہو جائیں پرے پرے
سر کھلا مار امیرت دے جیڑی رب رسولؐ توں دور کرے
جدی بکل دے وچ یار ہوے اُنوں غربت رج گلزار ہوے
اُودی کشتی بھنور وچ نہیں پھسدی جدا پنجتنؑ نال پیار ہوے
پھل مستی دے وچ ہسدا اے بھاویں ہون بدن تے خار بڑے
سر کھلا مار امیرت دے جیڑی رب رسول توں دور کرے
اے دولت ساری دنیا دی اک جلوہ رائی دی قیمت نہیں
جتاں دیکھ لیا اوہو نہیں مڑدے او دار چڑھن منظور کرے
اے مذہباں توں دور ہٹا دیندی چھڈ نیکی بدی وچ پا دیندی
اے بھیناں تھیں بھائی کوہا دیندی سانوں گُر عبداللہ دسیا اے
عثمانؓ غنی ونگوں ورت لویں جے باآلم رب امیر کرے

==============

اِنَّ الَّذِیْنَ قَالُوْا رَبُّنَا اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوْا فَلَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ ۝

(سورۃ الاحقاف آیت نمبر 13)

جگت سراں وچہ اے ہوندا اک آوندا اک جاندا اے
جنّے چنگا ونج نہ کیتا جان لگا پچھتاندا اے
صلہ عمل دا جھولی پیناں جو بیجنی وڈ لینی او یار
کھلا جے نا سوت بازار

کربلا وچ کُہا کے کنبہ نوک نیزے تے چڑھنا پیندا
سر کٹوانا پوش لوانا مرنوں اگے مرنا پیندا
عشق گلی وچ جا کے دیکھیں کیداں چڑھدے عاشق دار
کھلا جے ناسوت بازار

یوسفؑ بکدا ماہ کنعانی دنیا کل بیوپاری
مال خزانے پورے نہیں ہونے نور نبوت بھاری
جدوں زلیخا توڑیا بت نوں دلبر نے سن لئی پکار
لاٹ عشق وچ سڑنا پیندا پیسے نال نہیں ملدا یار
کھلا جے نا سوت بازار

توں آیا کُجھ کرن بیوپار کھلا جے نا سوت بازار
کوئی دنیا کوئی عقبےٰ لبھے لبھ لویں توں دلبر یار
لے لے سودے جان گھراں نوں کوئی جھوٹا کوئی سچا
کچّے دے نال پیار کی پانا وانگر دنیا کچا اویار
تیرے کولوں تینوں منگن جو تیرے ہین طلب گار
ٹکٹ کٹوا کے کاہنوں رونا شاہ عنایت توں مل جاوٴ یار
کھلا جے ناسوت بازار
جنگ نفس نال کرنا پینڈا لا تلوار نوں پھڑ نا پینڈا
مار مجاہدے دی نفس نوں مار لگام پکڑ منہ نفس دے چاہڑ
سر کرن نوں اندر باہر کھلا جے نا سوت بازار
ہر کوئی ایس بازار نوں آوے من مرضی دا سودا پاوے
احد بن محمدؐ آیا کل نبیاں تے ہو سردار کھلا جے ناسوت بازار
پنج چشت تے نو ہیں قادر ڈھائی قلندر جان
سبھناں دا ہے اکو قادر ہر وچ اکو تار
سب دا رنگریز ہے محمدؐ رنگن والے بے شمار
من مرضی دا توں بھی رنگلا ہر اک نوں رنگ دندا چاڑ
کھلا جے ناسوت بازار
سب کجھ ہوندا وچ جوانی چھڈ کے دنیا ساری فانی

شام پئی جے شام نہ آیا عمر تیری دی شام اجئ پے جانی

پھر نہیں بجنی مڑ کے تار کھلا جے ناسوت بازار

لال جواہر ہیرے لے لا بکدے ایس بازار

سودا نقد بنقد ملدا ہوندا نہیں ہے ادھار

سُچے موتی پا لے جھولی جھوٹھے کڈ کے سٹ دے باہر

کھلا جے ناسوت بازار

===============

وَاعۡلَمُوۡۤا اَنَّمَاۤ اَمۡوَالُكُمۡ وَاَوۡلَادُكُمۡ فِتۡنَةٌ ۙ ○

(سورۃ الانفال آیت نمبر 28)

بیوی بچے تے دولت نوں پوجدا رہیا
تو پوجا آیا ساں بھگوان دی کرن بدلے
ایویں علم حجاباں دا رہیا پڑھدا
حرف آیا ساں نفی دا پڑھن بدلے
ساری دنیا دے نال رہیا لڑدا
جنگ آیا ساں نفس نال کرن بدلے
آئی موت نال بالماں مویا توں پوجا نفس دی کر کر کے
توں تے آیا ساں مرن تو پہلے مرن بدلے
حرف نفی دا پڑھن پڑھان بدلے
بنا حق دے کوئی ککھ نا دیکھن بدلے
پیر شاہ عبداللہ نے کرم کیتا
دل وچوں شک کڈن بدلے

==============

وَنَحنُ اَقرَبُ اِلَیہِ مِنْ حَبلِ الوَرِید ○

(سورۃ قٓ، آیت نمبر 16)

ہن میں لبھیا دلبر یار جینوں میں لبھناں چاہندا سی
حسن اودے دی کوئی تاب نہ چلے جدر تھی لنگ جاندا سی
ہر کوئی اودا عاشق بن دا کوئی کوئی سر کٹواندا سی
ہر اک دا کم نہیں بالم کوئی کوئی یار مناوندا سی
ماہی اوس مندر وچ نہیں رہندا ماہی من مندر وچ وسدا اے
اس مندر دے نو دروازے سارے کیتے بند کڑے
وچ سورج وچ تارے وچ چڑدا چن کڑے
جپ اور جاپا دویں مرے سرتی ہوئی بلند کڑے
میم دے پردے اولے بہہ کہ دل میرے نوں کھسدا ای
ماہی اوس مندر وچ نہیں رہندا ماہی من مندر وچ وسدا اے
میم مروڑی جدوں گواچی رہ گیا فیر الف اکلا
وجہہ اللہ دے معنے چمکے ہر ہر پاسے نور تجلا
اُدوں غیر دی ہستی سڑ جاندی جدوں بانبڑ عشق دا مچدا اے
ماہی اوس مندر وچ نہیں رہندا ماہی من مندر وچ وسدا اے

میں جاتا کوئی ہور اے اللہ لوٹا تسبیح چک مصلّا
مسجد مندر لبھ دا اللہ گر ملیا تے ہوئی تسلا
وہم دوہی سر ماریا کھلا نحن اقرب نکلیا اللہ
قرآن وی ایہو دسدا اے
ماہی اوس مندر وچ نہیں رہندا ماہی من مندر وچ وسدا اے
اس محل دے نو دروازے ہر کمرے وچ جاندا سی
ہر کمرے دی سیر کریندا غیر نہ نظریں آوندا سی
پتا نشانی کوئی نہیں سی دسدا نحن اقرب آندا سی
ماہی اوس مندر وچ نہیں رہندا ماہی من مندر وچ وسدا اے
ہوئی کرپا ست گر پیارے دی
کنجی مل گئی دسویں دیوارے دی
میٹی چنتا اوگن ہارے دے
گر پھڑھئے تے سب کجھ دسدا ای باج گراں نہ کوئی دسدا ای
پتہ نشانی پچھ لے بالماں او گر عبداللہ شاہ دسدا ای
بھاویں پچھ لے ابرار شاہ توں اووی ایہی دسدا اے
ماہی اوس مندر وچ نہیں رہیندا ماہی من مندر وچ وسدا اے
میں لبداں ساں جنگل بیلے دلبر یار بگل وچ کھیلے

گُر ملیا تے ہو گئے میلے پتہ نشانی پچھیا میں جس توں
او مسجد مندر دسدا اے
ماہی اوس مندر وچ نہیں رہندا ماہی من مندر وچ وسدا اے

==============

وَ بْتَغُوْٓا اِلَیْهِ الْوَسِیْلَةَ ○

(سورۃ المائدہ آیت نمبر 35)

لچھیے نی گھنڈ چک تینوں یار اگے نچنا پینا
گھنڈ چکیاں ہووے دیدار کڑے
ہے بکل دے وچ یار کڑے
تیرا پیر ہے شاہ ابرار کڑے
مار ٹھوکر کر دے گا پار کڑے
رویں مندی گُراں دا کہنا
نہیں تے ہو جائیں گی ہلکان کڑے
جدوں پنجاں بناواں دی ونڈ کیتی
فیر ہونا اے معراج کڑے

جدوں صورت سیرت اک ہوئی
فیر کھلدے مخفی اسرار کڑے
رکھ سرتی تے دلبر ول کر دھیان کڑے
تیرا پیر ہے شاہ ابرار کڑے

=============

تبرکات معرفت

الف

ابرار شاہ میری رنگ دے چونریا رے

سوناں جیاں رنگ رنگ دے تو ہی تو ہے رنگ ریز رے

لا الہ دی ویل پا کے الا اللہ دی بوٹی پا کے

سوناں جیاں رنگ رنگ دے تو ہی تو ہے رنگ ریز رے

رنگ توحید دا رنگ سونیا تیرا کرم ہو جائے میرا کم ہو جائے رے

ابرار شاہ میری رنگ دے چونریا رے

=============

الف میم ہو کے ہو گیا شیدا بہہ گیا میم دے وچ لاڈیرا

میم الف ہویا الف میم ہویا مکھ الف دا میم دا ہے چہرہ

قیس لیلیٰ دا ہویا تے مجنوں وچ جنگل جسموں جسمی سمجھ لیے بھیت جیڑا

کافر اوس نوں کہن عزیزؔ عارف پاوے اللہ محمدؐ وچ فرق جیڑا

=============

اندھیرے وچ جاں عشق نے چمک ماری

صورت نور دویں آپس وچ مل گئے

عشق دواں وچ ہو کشش ماری

شیشے عشق وچوں دویں رل مل گئے

دیکھ دواں تھیں کس طرح اک ہو گئے

پروانے جل کے شمع دے وچ مل گئے
کرم شاہ عبداللہ عزیزؔ کیتا
شیشے قلب وچوں اللہ نبی مل گئے
=============
الاوڈ سپیکر اندر تیری آواز یار
وجناں نہیں ساز مڑ کے ٹٹ جدوں گئی تار
تیرے بناں اے کس کاری ایدے بناں توں کس کار
ایدے نال صفتاں سبھے توں صفتاں دا والی یار
عین وجود دوئی دا نقطہ غین وی نقطیوں خالی یار
فعلی قولی حالی ہو کہ صفت جلالی جمالی یار
وَجْہِہ اللہ وچ نظریں آیوں جدھر ویکھاں توں ہی یار
=============
اک دن بمباں دی بارش نے برسنا ای
پاکستان تے ہند ویران ہونا ای
ڈنکا دین دا آن کے وجناں ای
گند مند روہڑ کے پاکستان ہونا ای
جس مرد نے فتح کشمیر کرنا ای
اونے دلی تے حکمران ہونا ای
ست جگ دا بالماںؔ ہو پہرا

عدل ملک وچ کرنا قرآن نے ای

==============

احد نے وچ وحدت آ کے میم دا برقعہ پا لیا یار

وحدیت وچ ملیاں بانگاں مرلی الست والی او یار

تدھوں کہیا مینوں کر دیو سجدہ خاکی بت وچ وڑکہ او یار

کوچے گلی شور پکارا ہر ہر شان نرالی او یار

باہروں بندتے اندر وڑ کے انحد ناد وجا لیا او یار

عزیزؔ بن کے آپ پجاری اپنا درشن پا لیا یار

==============

ایس گل توں ہویا حیران بالم ۔ظلم نال غریباں دے کری جاندے

حکمراناں حسینؑ شہید کیتا قرآن گلے وچ تے جمعہ پڑھی جاندے

فرعون قارون شمر یزید چارے ہو گئے ختم تے نسل نہیں ختم ہوئی

سر نیزے دی نوک تے چڑھی جاندے

کیتا قارون تے دعویٰ خدائی دا اے او ویکھ چھڈ کے سب کچھ مری جاندے

بت بن جو چھادے وچ وڑ گئے گلزار اگ نوں مفت دا کری جاندے

==============

اللہ اللہ لوکی کہندے اللہ عاشق جاندے

جیہڑے نال اللہ دے رل گئے ہر دم موجاں مان دے

ہور گلاں سب گھڑیاں اکو اللہ اللہ دی گل

کجھ رولا پایا عالماں کجھ کاغذاں پایا جھل

==============

اے رب نوں لبھدا رب پھر دا
شناخت وچ نکلیا رب آپے
شناخت وچ بالماںؔ جاں اے اوندا اے
نہ اے بشر تے نہ اے رب جاپے

==============

اسلحہ وچ ودیاں غیر قوماں
بدیاں وچ نمبر مسلمان دا اے
مومن لکھاں وچوں اک ہی کوئی ہویا
محراب متھے تے کم شیطان دا اے
دین نبی دا تے رب کرے راکھی
جدوں آن کافر تیغاں تان دا اے
ننگا ہو کے بالماںؔ رب لڑیا
جذبہ قوم وچ بھردا ایمان دا اے

==============

ب

بھلا رب تے بت وچ فرق کی اے نہ اے بولے نہ او بولے
ہتھیں مسجد مندر آپ بنائی دی اے نہ اے بولے نہ او بولے
مذہب دسدے نے وید قرآن دویں نہ اے بولے نہ او بولے
اک ہوکے بالماں دو بولے نہ اے بولے نہ اُو بولے

==============

ت

توں ہیگا یاں ہور کوئی جے ہور ہیگا تے فیر کوئی نہیں
جیڑا ہیگا او نہیں ہیگا جیڑا نہیں ہیگا اودے بناں کوئی نہیں
وحدت وچوں کثرت وچوں وحدت کدے دواں وچوں ویکھیا کوئی نہیں
سمجھ مرتبہ چاہیے کلام کرنی بنا اک دے دو جا عزیزؔ کوئی نہیں

==============

ج

جے او وچ شمع دے رہندا اے پروانے دے وچ کہڑا اے
جے او مے خانے اندر رہندا اے پیمانے وچ کہڑا اے
جے او اندر بستی رہیندا اے ویرانے وچ کہڑا اے
جے او وچ مکے دے رہیندا اے بت خانے وچ کہڑا اے
ہر روپ وچ دسدا جیڑا اے ایہو ہیر جٹی رانجھا کھیڑا اے

==============

ح

حال جد سر گزرے گزر جائے تے جانے
گزارن حال حقیقت اوکھا سوکھا لوکاں بھانے
نکل جان وجودوں جائے تد شبیہ یار دی مانے
عزیز نہ قاضی ہیر سیاتی پر ہیر رانجھے نوں جانے
خبر پئی اس ویلے جدوں الست آوازاں آیاں
اِکناں سنیاں تے غور نہ کیتی اکناں سمادیاں لائیاں
کُن ویلے اسیں آ گئے ایتھے کیتاں کئیاں پائیاں
عزیز اوہیراں لے گئے کھیڑے نہیں ناتھ بناں ہتھ آیاں

==============

خ

خود دھیاں پتر ماپے نی خود شادی غمی وچ آپے نی
دو ہو کہ کہیا پھبدا اے اک لکدا تے اک لبھدا اے
ہتھ لا تیغ تے رہندا اے لبھ لکیا ہویا پیندا اے
چھڈ ساریاں ہور دلیلاں نوں ٹپ علم دیاں فیصلاں نوں
ایہو پردہ وہم دا پیندا اے نہیں تے اک سراپا رہندا اے
کتے رہندا تے نہ رہندا اے عزیز اے گر عبداللہ کہند اے
جد قطرہ وچ سمندر پیندا اے نہ میں میں توں توں رہندا اے

===========

د

دردا وٹھے جے کر عشق والا مرہم لا دے نال آرام آوندا
پئے سورج نوں لگ گرہن جاندا ہے چن نوں گت پرواز آوندا
بنے ہوئے دا ہور کی بن جائے منصور بن کے ویکھ لے دار آوندا
نہ ہونا ہے ہونا ہونا عزیزؔ تیرا نہ ہونے وچوں ہُو ہُو یار آوندا

==============

دولت شمر یزید بنا دیندی نالے بخش دیندی حکمرانیاں اے
چنگے بھلے نوں قارون بنا دیندی بھری ہوئی اے نال شیطانیاں اے
دولت مند دا دعویٰ خدائی دا اے سچے رب توں نافرمانیاں اے
دولت واسطے کر بلا دیکھو کھچ حلق وچ مار دے کانیاں اے
جنت دسدی ظلم دی تیغ تھلے تاہیں ہس ہس دیندے قربانیاں اے
دولت مند ہے نبی دا یار باکم عثمانؓ غنی وانگر جے کرے نشانیاں اے

==============

ذ

ذکر اذکار دے کرن والے ذکر فکر اندر مرجاندے
شرع اوس تے ہوندی نہیں کوئی وارد اودا تدے جنازہ پڑھ جاندے
شرع نال حساب کتاب ہوندا شرع نال فرشتے کرن جاندے
جیڑے مر کے ہوئے عزیزؔ زندہ مرؔ دے نہیں تاہیں بے حساب جاندے

==============

ر

رنگ نہ دیکھ حیران ہو توں ہیں اکو رنگریز دے رنگ رنگے
نام روح تے جسم مثال چارے وحدیت وحدت احدیت دے وچ رنگے
کوئی زرد سفید تے سرخ سبز نیلا پیلا رنگ ہیں بہوں رنگے
تے کرم کرے رنگ ریز عزیزؔ جے کڑتاں فیر پکے توحید دے وچ رنگے

==============

ز

زاہدہ سانوں پڑھنیاں پنج دسیں سانوں گراں نے اک نماز دسی
اک لکھ تے چوبیس ہزار والی اک رکعت وچ پڑھن دی جاچ دسی

اک ہے تے اک نوں ہی ہووے سجدہ رکوع سجود دی جاچ دسی

اکٹھے پڑھنی کڈھ وچوں پڑھنی اکو ہو تار دسی

ایس عشق میدان وچ ڈولنا نئیں پڑھنی وانگ منصور دے دار دسی

سر دے کے نواں سر لے لے حسینؑ نے تیغاں دے ہیٹھ گزار دسی

وجہہ اللہ نوں عزیزؔ ویکھ توں اٹھو پہر دی گراں نے نماز دسی

==============

س

سب جہاں ہے وچ تیرے توں ویکھ کھاں تیرے وچ کی تیرا

ایویں مفت دیاں جتیاں پھیریں کھاندا اونوں ویکھ کھاں بولدا ہے جیڑا

تیرے کولوں نہیں تیری تقدیر بندی پیا پٹڑے تے ساز و سامان تیرا

پنجے چھپویں وچ غرق عزیزؔ کر دے میں توں والا قصہ تمام تیرا

==============

سبق الف دا پہلے پکا لیئے

ب ت تے ث نا پڑھی دا اے

اک ویکھے تے جھگڑا نئیں ہندا

دوجا ویکھ اوس نال لڑی دا اے

مذہب اصل لڑائی دی جڑ ہندا

فرقے بندیاں وچ نہ وڑی دا اے

سچا مذہب ہے بالمآں عاشقاں دا
سچ کہہ کے ای دار تے چڑھی دا اے

==============

سہ جامہ شریعت والا اللہ نے گل پایا
پردہ کسے دا چاک نہ کریو چاک نہیں کرنا آیا
ماواں بھیناں وچ تاہیوں پھردا جے تو پردہ پایا
چل عزیز وچ پردے ملیئے رہن دے پردہ پایا
وہم دا پردہ رہن نہیں دینا تے دوئی دیاں کردے لیراں
پیر جناں دا غوث الاعظمؒ باآلم بدل دیندا تقدیراں

==============

ش

شہر کیڑا اسیں آئے کتھوں اگے کس مقام دے ول جانا
کدے پشت اندر کدھے شکم اندر کدے وچ ناسوت پیا آونا
اجے آیاں نوں کوئی نہ دیر ہوئی اجے آ کھدے نے اگے ہور جانا
اساں اوسے مقام تے جاوناں ایں جتھوں آئے اوتھے ای عزیزؔ جانا

==============

ض

ضائع نہ زندگی کر اپنی ہنیرے وچ جے ویکھناں چانا ای
چراغ دلے وچ بال رکھیں جے کر ناطق قرآن پچھانا ای
جیڑا جاندا او نا جاندا اے نہ جانݨے توں جانا ای
بھاویں ہووے کثرت بھاویں ہووے وحدت عزیزؔ اپنا آپ پچھانا ای

==============

ضبط کر جا بھیت یاروالا راز تدھ تے کھل دے جاہن جیڑے
وچ تخت ہزارہ تے ہے رانجھا وچ مجھیاں وچ ہے جھنگ تیرے
تے پُھوک ونجلی وچ جاں دے رانجھا تے مجھیں اوسدیاں لیندیاں ہن پھیرے
تاڑی ناتھ ول جدوں عزیزؔ لگ جائے مل پئے ہیر جٹی اوجڑ جاہن کھیڑے

==============

ط

طلب کیدی مینوں کسدیاں پیاں جدایاں
تے اک تھیں ہو کے بے شمار کھیڈے بھل بھلیاں
جناں لبھا یار ہنیرے سر توں میٹیاں لائیاں
عزیزؔ لا دا پھڑ کے جھاڑو کر دے وہم صفایاں

==============

طمع تے حرص نوں کڈھ کے

تے بوٹا عشق یقین نال لاونا ای

نفس جنگ وچ نفس نوں زیر کر کے

کلمہ نفی اثبات دا پڑھاونا ای

انعمت انعام نوں پان بدلے

مستقیم دے رستے لے جاونا ای

غیر المغضوبِ دے کتے نہ راہ پے جائے

ایس راہ توں بالم بچاونا ای

==============

ع

عین اکھیاں نوں صاف کر کے تے کر اپنی آپ پچھان میاں

وہم غیر تے دوئی نوں دور کر کے شیشے شیخ وچوں ویکھ رحمان میاں

وچ کعبہ تے لوح محفوظ وچے تیرے وچ ہے ناطق قرآن میاں

تیرے وچ عزیز جہاں دویں تیرے وچ ہے شیر یزداں میاں

==============

عاشق پڑھن نماز پریم والی
مندراں مسجداں نوں نا او جاندے آ
رہندے اپنی آپ او کتاب پڑھدے
واقف کار او ناطقِ قرآن دے آ
ہر ہر جگہ پچھان لیندے
ہُندے عارف جو اہل عرفان دے آ
اوناں مکے نوں بالماں کی جانا
جیڑے یار دی سیج نوں مان دے آ

==============

غ

غین نہیں سی ہیسی عین پہلے پیا نقطہ تاں او غین ہویا
ایس نقطے شور مچا دتا نقطہ عین ہویا نقطہ غین ہویا
نقطہ ہے علم جیڑا تھلے جس نے سمجھیا اونوں عرفان ہویا
نقطہ ہے تے نقطہ ای عزیز ہے جیڑا نہیں ہیگا اوہو آن ہویا

==============

ف

فکر دی کیڑی اے گل ایتھے گل سلطان دے ذکر دی اے
جتھے فکر آہا اوتھے ذکر کاہدا جتھے فکر آہا نہ فکر دی گل اے

شرط ذکر دی فکر ہے بے شک تیکھی تلوار اس ذکر دی اے
مسمیٰ اسم دا جدوں عزیزؔ دس پئے نہ فکر دی نہ فکر ذکر دی اے

===============

فتویٰ چک کے ملاں تو گھر لے جا ایتھے شرع دا کوئی قانون ہے نہیں
کراں وانگ منصور دے دیا سولی لکھن واسطے کوئی مضمون ہے نہیں
دین واسطے ڈولنا خون پیندا تسی دینا نہیں لوکاں وچ ہے نہیں
باغی شرع دے باآلم دیکھ ملاں تائیں گل دے وچ سوز ہے نہیں

===============

ق

قادر دے ہتھ ڈور ساڈی اسیں نچدے جیویں نچائے قادر
بگڑی ایس توں اپنی نہیں بن دی بن جاندی جے اے بنائے قادر
اسیں قادر ابلیس نوں من دے نہیں کر دے اُوہو جو کرائے قادر
ساڈا ہونا عزیزؔ شریک ہوندا ہیگا اکو ای اے لا شریک قادر

===============

قلب دے گرد طواف کر توں وچ ہے موسیٰ وچ ہے طور دسدا
ست پردے زمین آسمان ستاں وچ نور سب دا ظہور دسدا
وچ آب حیات تے خضر تیرے وچے بیڑی تے بیڑی دا پور دسدا
ویکھن والیاں نوں نیڑے دس پیندا دور والیاں نوں بے شک دور دسدا

شیشے قلب وچوں پنج تن پاک دسدے پنج تن دا وچ ہے نور دسدا
اول آخر عزیزؔ مقام وچ نہ نیڑے نہ ہے دور دسدا

==============

ک

کافر ہونا پے گیا سانوں جدوں کفر وچوں نظری یار آیا
کافر عشق دے ہاں کافر عشق ساڈا بناں ویکھیاں نہیں ایمان آیا
اساں اودوں دی عشق نماز نیتی بن کے جدوں دا عشق امام آیا
کافر کہن کافر تد عزیزؔ کی اے ہتھ کفر دے وچوں اسلام آیا

==============

کہیڑا روپ نہیں دس بہروپیے دا ہر اک شان شوکت روپ رکھ دا اے
روپ روپ تے فدا ہو جاندا جلوہ دیکھ کے روپ دی اکھ دا اے
پتھر پھلاں دی منزلوں ننگ اگے مزہ روپ ہی دا چکھ دا اے
بناں روپ بہروپیا ککھ دا نہیں روپ نال باآلم سوا لکھ دا اے

==============

گ

گذارن تھیں گزر پہلے گزر ہو جائے تیرا
صفت انسان توں ہے صفت رحمان تو ہے
عشق دی کان توں ہے حُسن دی شان توں ہے
میں میں کہندا توں ہے توں توں کہندا توں ہے
ہر اک صفت تیری صفتاں وچ رہندا توں ہے
لَا اِلٰہ کہہ کے آپے اِلَّا اللہ کہندا توں ہے

============

ل

لالگدا اے ہر اک شے تائیں بناں لادے لگدا لا ناہیں
لا وچ لپٹیا سب کجھ اے بناں لا دے ہندا الہٰ ناہیں
بشر رُکھ الٹا نظر آیا بناں لادے الف نوں تھاں ناہیں
عزیزؔ الہٰ پہلے لا فیر ہوسی وچ لا دے لگدا لا ناہیں

============

لگدے لام نوں حرف تتنے لام الف لگدے میم تتنے

تتنے ایس وجود نوں لگدے آروح جسم تے ہیں مثال تتنے

الف لام میم بامسمیٰ تے ہے معنیٰ ایہو کلمے نوں لگدے حرف تتنے

اول آخر عزیز تے ظاہر باطن وحدیت وحدت احدیت تتنے

==============

لکھ لکھ لعنت اے اوس قوم اُتے

جیہڑی بکدی سرے بازار ہووے

فتح اوس نے کسے تے کی پاؤنی

جیہڑی قوم قوم دی غدار ہووے

حسد کتیاں وانگ جو قوم رکھے

اوہو جگ دے وچ خوار ہووے

کشتی اوناں دی بالماں بھنور وچ پھس جاندی

نہ اُو اُلار تے نہ اُو پار ہووے

==============

لا مکان دی لا مکانی بے نشان دی بے نشانی

عرش فرش تے ایہو شور بناں محمدؐ نہ کوئی ہور

ہر ہر پاسے پئی پکار سچ کہن توں ڈر نا یار

شاہ عبداللہ پیر نے باآلم دل دا بھرم مٹایا

لام الف تے میم دا جدوں کھول کے راز بتایا

چاہے الف نوں میم آکھدے چاہے میم نوں الف پکار

==============

م

ملاں کولوں پچھیا جا کے لکھیا دِسے اللہ
نال دیواراں شیشے اندر سیاہی نال لکھیا اللہ
چک کتاباں روڑھن چلے بڈھا ہو گیا اللہ
عزیز اللہ نوں خوب پچھاتا مکھڑا شاہ عبداللہ

==============

ملاں جے ست کتاباں جاندوں یاں نظراں عشق ملاندا
پھڑ پھڑ گھر لیاوندے تینوں توں پاگل پیا سدوندا
سر منا کے پچھ لواندوں پیا تیل کناں وچ پاندا
تے مجنوں وانگ ریچھ دے نچیا تینوں بندر وانگ نچاندا

==============

میم نوں ویکھدا میم پیا بناں میم دے ہے ہور کہیڑا
میم عرش اوتے میم فرش اوتے باطل ویکھنا غیر ہے وہم تیرا
جتاں میم بناں ہور ویکھیا اے اوہ دس دیوے ہور ہے جیہڑا
بناں میم نہیں گل عزیز کردا بناں میم دے پڑھے قرآن کہیڑا

==============

ن

نفس اُوتے ہو جا غالب امن نال وسے تد شہر تیرا
وہم سپہ سالار ابلیس دی کٹ گردن فوج نفس تے گزر جائے قہر تیرا
منہ نفس دے نفی لگام دے اکھ جھمکیاں مک جائے پندھ تیرا
فوج روح دا ہووے عزیزؔ قبضہ وچ بولدا آمردا امر تیرا

==============

و

واں توں سنڈراں نفس والا ہل ذکر پنجا لڑی شوق والی
پاس انفاس دے کھوہے دادے پانی واں ہوئے زمین توحید والی
پنج تن دے عشق نال بودے اُوتے فیر سہاگی یقین والی
کرم شاہ عبداللہ عزیزؔ کردے کھیتی پک جاوے تیری دید والی

==============

وے ملاں تینوں ہوش نہیں سانوں رب دسیں عرش معلےٰ
کوئی جگہ نہیں اوس توں خالی ہر ہر پتہ ہر ہر ڈالی کرے ہر جگہ نور تجلےٰ
جے ست گر نوں ٹولیں توں بوہا کوٹھڑی دا کھولیں توں
تیرے دل دی ہو جائے تسلےٰ وے ملاں ہر دم اندر لا توں
وہم دوئی نوں جڑوں اڑا اکو ہو جاندا قل ہو اللہ
گر عبداللہ دے چل باکم ڈیرے اک مسمٰہ اسم بتھیرے

==============

ہ

ہر صورت نور تجلا اے ہر صورت اللہ اے
کتے لا بنیا کتے میم بنیا او فیر اک اکلا اے
بن صورتاں نال قرآن گیا جد ایس صورت نو پہچان گیا
اے صورتاں ساریاں کدیاں نے جیہڑی صورت قل ہواللہ اے

==============

ہیگا بے شک ہیگا جے کر ویکھیا نہیں تے کی ہیگا
چھڈ شرع طریقت جان گیا اگے سی ہیگا جیہڑا ہے ہیگا
ہیگا کہہ ہیگا کدے نہیں ہیگا کدے ہے ہیگا
شاہ عبداللہ ویکھائے کیہ ویکھائے دسے عزیزؔ ہیگا

==============

ی

یاد آئی پچھانیاں میں جاواں نہاں وچوں ماں وچ عیاں آیا
گنڈھ کھول کے ویکھیا پھول کے یاں میں ہی نہاں تے میں ہی عیاں آیا
جیہڑا راز مخفی اُوہو سی راز میرا ہر مرتبہ میرا مقام آیا
ہوئی فنا بقا عزیزؔ میری میں ہی الا اللہ تے میں ہی لا آیا

==============

یاد اندر گزرن دم تیرے جس وچ یاد نہیں اونہیں دم تیرا
دم وہم ہوندا دم فہم ہوندا غیر دم وچ نکلے نہ دم تیرا
اک لکھ تے چووی ہزار وچوں شائید میتاں جائے کوئی دم تیرا
وچ دم دے دم عزیزؔ ہو کے ہر دم چمکے دَم دَم تیرا

==============

بابا بالم سرکار نے اردو زبان میں بھی عارفانہ کلام کہا جو درج ذیل ہے۔

==============

اَنَـا اَحمَدُ بِلاَمِیمُ ○ (الحدیث)

اگر میں کہہ دوں تو کہنا بجا ہے خدا ہے محمدؐ محمدؐ خدا ہے
کہا جب لا تو رہا مگر للہ محمدؐ کی صورت بولے خدا ہے
تعین کے ساتھ تعین ہے ثانی ظاہر میں محمدؐ باطن خدا ہے
عزیزؔ لا مکاں خود مکین ہے محمدؐ ہی جلوہ گر ہے یہی پیشوا ہے

==============

اَلْاِ انْسَانُ سِرِّی وَاَنَاسِرُّہٗ ○ (الحدیث)

میری ہستی میرا حجاب تھا تائیں ہر ہر جاء جدا دیکھا
جب نقطہ غیر مٹا دیکھا پھر ہر ہر جائی پر جا دیکھا
پھر حق پرستی بندگی کیسی کہ ایک ہی جب خدا دیکھا
نہ ہونا ہی ہستی میری جب محض نابود مٹا دیکھا
وحدت میں کبھی جادیکھا کثرت میں کبھی آ دیکھا
مطلوب اور طالب ایک ہووے جب دل سے مٹادیکھا
اُدھر عاشق اور معشوق نہیں نہ عشق ہوناں نے جا دیکھا
نہ ہوش عزیزؔ بند زبان نہ کھو دیکھا نہ پا دیکھا

============

لَاصَلٰوۃَ اِلَّا بِحُضُوْرِ الْقَلْبِ ○ (الحدیث)

ہاتھ میں پیمانہ میرے بگل میں میرے صراحی ہو
جب تے جاپا کیسے زاہد رو برو جد ماہی ہو
در در میں آ کھاں پی لو جو تلاش ماہی ہو
جیسے ملے ویسے مل لے دلبر تیرا ماہی ہو
ناممکن انکا ہوش میں آنا رندوں نے جسے پلا دی ہو
پردہ وہم اوٹھا کر دیکھا جلوہ گر اوہو ماہی ہو

یہ زاہد نماز کیسی جس میں دلبر کی نہ رسائی ہو
زاہد عاشق حوروں کا ذاتی عشق نہ رائی ہو
عزیؔز ہو کہ گر عبداللہ دے وچ گر فیر میں مکائی ہو

===========

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنجَبِيلًا ○

(سورۃ الدھر آیت نمبر 17)

ساقی تیرے در پہ ہم بھی پینے آگئے
پیتے نہیں پلائے جا اب جو پینے آگئے
زخم تھا جو دل پہ تیرے در پہ سینے آگئے
جینے کو تو جیتے ہیں مرمر کے جینے آگئے
ساقی دے اپنے کرم سے جس میں نظارے وحدت ہوں
پیمانے سے نہ پئیں گے آنکھوں سے پینے آگئے
حرام ہے پینی شراب زاہد پھر بھی پینے آگئے
پیتے ہیں عاشق دار پہ مے توحید پینے آگئے
کون کہتا ہے حرام ہے شوق شراب
سرکار دیئے جاتے ہیں عزیؔز پینے آگئے

===========

وَاَنَّ ھٰذَا صِرَاطِیْ مُسْتَقِیْمًا فَاتَّبِعُوْہُ ○

(سورۃ انعام آیت نمبر 153)

میری نماز بندگی نہیں سیدھا راہ مانگتا ہوں پناہ مانگتا ہوں
دوزخ سے مجھ کو کیا غرض ہے جنت اور حوریں میں نہ مانگتا ہوں
نہ آزادی نہ ہوشیاری نہ پابندی نہ وصل نہ جدائی نہ ہجر مانگتا ہوں
نہ ہستی نہ دونوں جہاں چاہیے مجھ کو نہ نیکی نہ بدی نہ ایمان مانگتا ہوں
عزیزؔ بتا تو کیا مانگتا ہے خدایا میں تجھ سے تجھے مانگتا ہوں

=============

فَاذْکُرُوْنِیْ اَذْکُرْکُمْ ○ (سورۃ بقرہ آیت نمبر 152)

نگاہیں وہ تیری ساقی کچھ جلوہ دکھا گئیں
جلوے سے پہلے مجھ کو کچھ مے پلا گئیں
چلمن کے پردے پر سے وہ بجلی چلا گئیں
نگاہیں وہ شوخ تیری مجھ کو مٹا گئیں
آتے ہی ہوش مجھ کو یہ دل میں آ گئی
مے ساقی نے کم پلا دی تب ہوش مجھ کو آ گئی
نگاہیں عزیز تیری کیوں اُس سے جدا ہو گئیں
وہ تصویر جس کی تھی نگاہیں اُس کو پا گئیں
ساقی تیری نگاہ وہ جلوے دکھا گئی
جیسے مٹکے بھرے ہوئے مجھے ساغر بنا گئی

=============

میرے بڑے بیٹے یاسر عثمان پر کلام وارد ہونا شروع ہوا جس میں سے کچھ کتاب کے آخر میں دے رہا ہوں

===========

وَفِیٓ اَنۡفُسِکُمۡ اَفَلَا تُبۡصِرُوۡنَ ○

(سورۃ الزاریٰت آیت نمبر 21)

عجب سا اک آج میں سماں دیکھ رہا ہوں
اس کو خود میں میں رواں دیکھ رہا ہوں
جس سے چھپاتا ہوں میں عشق کی آگ
اسی کو اپنا میں مہربان دیکھ رہا ہوں
جسے ڈھونڈتا ہوں میں دشت و صحرا میں
عجب ہے کہ اس کو میں اپنا مہمان دیکھ رہا ہوں
جو بستا ہے میرے وجود کے پنہاں خانوں میں
اسی کو میں یہاں وہاں دیکھ رہا ہوں
بات فقط اتنی سی ہے یاسرؔ
آج میں اس لامکاں کو دیکھ رہا ہوں

=============

وَهُوَ مَعَکُمۡ اَیۡنَ مَاکُنۡتُمۡ ○

(سورۃ الحدید آیت نمبر 4)

عرش پر وہ بستا کہاں ہے
میں ڈھونڈتا ہوں وہ رہتا کہاں ہے
میری ذات میں اس کا بسیرا کہاں ہے
میں سوچتا ہوں وہ چھپتا کہاں ہے
کبھی پردہ ہے کبھی بے پردہ
میں لکھتا ہوں وہ پڑھتا کہاں ہے
اپنی ذات کی بھول بھلیوں میں
میں چاہتا ہوں دیکھوں وہ دیکھتا کہاں ہے
احدیت کے لامکاں سفر میں
میں ہارتا ہوں وہ جیتتا کہاں ہے
میں اور تو کے تضاد میں اکثر
میں جھکتا ہوں وہ ملتا کہاں ہے
اس کی نظر میں رہوں میں سدا
میں تو بکتا ہوں وہ خریدتا کہاں ہے

=============

اَللّٰہُ نُوْرُالسَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ ○

(سورۃ النور آیت نمبر 35)

الف اور میم کی لام علیؑ ہے
اللہ بھی علی ہے محمدؐ بھی علی ہے
احدیت و وحدیت کا راز ہے جو
وہ پردہ بھی علی ہے پس پردہ بھی علیؑ ہے
ذرے ذرے میں جو بستا ہے نور الٰہی
اس نور کا وضو بھی علی ہے کلمہ بھی علیؑ ہے
اک تصور جو حقیقت کا گماں دیتا ہے
عرش کا نگہباں بھی علی ہے حکمران بھی علیؑ ہے

==============

وَالَّذِيْنَ جَاهَدُوْا فِيْنَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا○

(سورۃ العنکبوت آیت نمبر 69)

دیر و حرم کے فسانے بن گئے
خانقاہوں میں میخانے بن گئے
آ کے پیتے ہیں جام ساقی سے جو
وہی جام ایمان کے پیمانے بن گئے
دیر و حرم میں بہت ڈھونڈا مگر وہ نہ ملا
نماز یار میں دلکش نظارے بن گئے
آئے تھے دل تھام کر ٹوٹ نہ جائے کہیں

جو دیکھا حسن یار درد کے بھی ترانے بن گئے
میں کون ہوں کیا ہوں میں نہیں جانتا
اسی بات پر یاسرؔ وہ ہمارے مہمان بن گئے

==============

فَسۡـَٔلُوۡۤا اَهۡلَ الذِّکۡرِ اِنۡ کُنۡتُمۡ لَا تَعۡلَمُوۡنَ ○

(سورۃالانبیاء آیت نمبر7)

الف اللہ کر اعتبار میاں
چل میم دے بوہے کر سوال میاں
اے راز جے عین دا لبھ لیا توں
فیر نہ کریں ایس توں انکار میاں
الف تے میم کل کائنات میاں
عین ہے اوناں دی روداد میاں
اے گل نہیں مکنی بناں عین میاں
عین ہے اوناں دی پہچان میاں
تو کلمے دی رمز نوں پہچان میاں
جو حاضر ہے اوہو رب رسول امام میاں

==============

آنکھ میں میری ہیں چاہت کے آنسو
دل میں میرے بسا ہے تو ہی تو
تیرے دم سے ہے میری منزل خوش رو
در سے تیرے ہی ملا خدا رو برو

تو ہی ہے میری اُمیدوں کی خوشبو
تو ہی ہے منزل تو ہی ہے جستجو

==============

الف اے عارفاں دا ورد کلام میاں
تو ایسے دی کر پہچان میاں
دیتا عارفاں نے کھول اے راز میاں
تو ایسے ول کر دھیان میاں
تو لبھ لے یار تینوں نہیں ملنا
یار ہی ہے روپ بھگوان میاں

==============

احدیت اے وحدت دا کلمہ
تے وحدت وچ خدائی
کلمہ نفی اثبات دا پڑھیا
تاں دیکھی اس دی کل خدائی
نظر دے ایس پردے پچھے
اُس دی ساری خدائی

==============

هُوَ الۡاَوَّلُ وَالۡاٰخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالۡبَاطِنُ ○

(سورۃ الحدید آیت نمبر 3)

کفر وچ اے یار دا جلوہ
تے اُس وچ وسے خدا
دوناں دی ہے اک صورت
تو یار دے نال نبھا
عشق اے کفر دا ناں
تے جذباتاں دا نہ کوئی تھاں
عشق منگی سدا قربانی
اے تماشا کوئی نا

ہویا فقیر تے پایا راز
ادھر اُدھر یار سوا ہور کوئی نا
لبھ لئیں تو یار نو اندر
تے دوجا خدا کوئی نا

==============